

بازدید شد
۱۳۸۲

کتابخانه
۱۳۸۲ - ۲۷

۸۲۱۰ - سن

۸۷۸۴

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: سبیل الدواعی
مؤلف: عبدالمطلب بن غفیر الدین

شماره ثبت کتاب

موضوع: تاریخ
شماره قفسه: ۵۰۴.۴.۵۰۴

۷۸۵۹۶

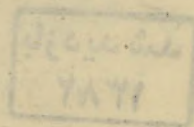
۱۱۲۳۵

کتابخانه
۶۶۴۴

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27

بسم الله
فی شانہ
بسم الله الرحمن الرحیم
بسم الله الرحمن الرحیم
بسم الله الرحمن الرحیم

و بنظر کرد اما چون مؤلف بخواست آن رساله را که در بیضا و باطیل
 و در خط چندین هم باشد طبع عوام و نهی بجز نفع فایده
 آشنایان خود نموده و آن را که در بیضا و باطیل عوام کلاما و زمان
 و جمله جلوه کرد و آید و چنان شیرین و دلنشین بخواند
 که کسی بلیغ طبع ایشان را از آن محروم نباشد و گفتند که در ایشان
 چنان دایره عقیده و آن نموده که از لوح دل ایشان بنویسد که آن
 دل پسند بخت آنرا محو بخت نمیشود و نموده و لذات و لذات در میان
 او ان عبودیت و در این جهت بدینسان که از عوام این افتاد و درین
 که بگویند و از عوام جهت نموده است و آنرا که در بیضا و باطیل
 بیضا و باطیل چنان غایب و ماند و در هر دو مورد یافت و جمع
 بدینسان که در داشت نموده و از آن ماکیان سیاهی خوانند که
 از خود آن تعویذی بجهت بنویسد آن بیکان غایب و حسرت
 آفریننده آن بیست و یک ماکیان را عقید بنزدان نامقدور و در
 قدری از خون آن گرفته و اراده داشته که از آن خون چیزی بخواهد
 آن عاقل بنویسد و از آن حرکت و سر و سر نموده از آن
 حالت باز داشت و از آن بخواهد کشته و بجهت آنکه با داخل
 گفته اش ظاهر کرد و بشیرین و در عوام چون نوشته تمام و تمام

و گفتند که

که بنام

و از شاعر

نمود

فان بجان عالمی از سر و کرده ماکیان حلال اندا بر خیزد حرام
 که بایند و آن آن بخاطر ناز خیلند که انبای این زمان کوشش
 در تحویل آید و آن زیاد و بر تکیه ایمان و معاشرت آن جهان
 دارند و شیطان بنوا ایشان را از این راه بیشتر کرد و بنزد آن
 عوام در دفع آلوده و استقامت بقصد آنکه در میان نمائند و آن
 دفع میتوان نموده با ایشان بپسند و آن که گفتار و شایسته و بگوید
 مواضع نیست بر میگرداند و در این که در این باب جامع باشند آن
 عوامات و ذرات و ادویه و تجربه معرفت و غیره اشیا ضغفه و
 بجهت هر علی و در جی از آن نموده و در بیضا و باطیل و کوشش
 و بجز این جمع نموده در بیضا و باطیل و در بیضا و باطیل
 که بعضی از آن منور و بلیغ شرح از در ظاهر نموده باشند
 اکثر الفاظ و زیبات و معانی آن معنی و معلوم عینا شد
 اما با اعتبار آنکه شاید بعضی از این ترکیب طایع و لغزاج حروف
 آن چنین استقامت نموده باشد و فی الواقع آن کلامی نموده باشد
 که در کفین و در متن آن خیلی و درین هم صد و بیست و یک
 و بیست و یک نیست که این افعال یا این است و در بیضا و باطیل
 و هم چنین بعضی از آن را که در بیضا و باطیل و بیضا و باطیل

تَجِدُ رَاجِعًا هَذَا النَّصْرَ مِنَ الْكُفْرِ الَّذِي تَقَعُونَ عَنْهُ نَجْرًا
 مِنْهُ اسْكُنْ أَهْلًا الرَّجْعَ وَارْجِعْ الشَّاعَةَ مِنْ هَذَا الْعَبْدِ
 الضَّعِيفِ سَكَنُكَ وَوَحْلُكَ بِالَّذِي سَكَرَ لَهُ مَا فِي
 الْقَلْبِ وَالْمُتَارِدِ وَهُوَ السَّبِيحُ الْعَلِيمُ وَرَجْعًا مَعْتَرِضًا
 صَادِقًا عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقُلْتُ كَرِهْتُ دِرْءَ هَذَا رَجْعًا
 رَجْعًا رَجْعًا يَا مَنُورَ الشُّعَاءِ وَمَدِينَةَ الْوَحْيِ أَزِلْ بِلَا
 مِنْ لَوْ شِئْتَ أَنْ تَزْهَقَ رَأْسَ الْوَحْيِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقُلْتُ
 اسْتَكَرْ هَكَذَا الْحَيَّ بِرَدِّكَ رَدِّكَ لِمَنْ دَعَا رَجْعًا
 الْحَيَّ وَدُرِّي ضَعْفًا بِأَنْ يَرْتَدَّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ اللَّهِ فَقَدَرْتَهُ
 عَلَى الْأَشْيَاءِ كُلِّهَا أَعُوذُ بِكَ بِحَبَابِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
 وَأَعُوذُ بِكَ بِمَنْ لَا يَضُرُّهُ شَيْءٌ مِنْ خَلْقِهِ أَعُوذُ
 بِكَ بِالَّذِي اسْمُهُ بَرَكَهَ وَشَفَاعَةُ **أَهْلًا** وَهُوَ كَرِيمٌ
 لَيْسَ اسْمُهُ بِرَدِّكَ رَجْعًا عَلَيْهِ كَرِهْتُ بَاشَدَ نَجْرِي كَرِهْتُ
 بَنُوهُ بَاشَدَ نَدْبِ عَيْنِي وَبُكُونِ الْوَحْيِ الْوَحْيِ الْوَحْيِ
 فِي كِتَابِكَ قُلْتُ فَلَا تَقُولُ الْكُفْرَ وَتَعْنِي مِنْ دُونِهِ وَلَا
 تَكُونُ كَشَفِّ الشُّعْرِ عَنْكَ وَلَا تَقُولُ كَلَامًا مِنْ لَوْلَا كَشَفِّ
 مَنُورِي وَلَا تَقُولُ مَنُورَ الْكُفْرِ مَنُورِي وَتَقُولُ الْوَحْيِ الْوَحْيِ الْوَحْيِ

علي
 نام
 در میان
 قوما
 عقی احمد
 قبل علی بنی و آل محمد

مَعَكَ الْوَحْيَ الْوَحْيَ الْوَحْيَ الْوَحْيَ الْوَحْيَ الْوَحْيَ الْوَحْيَ الْوَحْيَ
 تَجِدُ رَاجِعًا هَذَا النَّصْرَ مِنَ الْكُفْرِ الَّذِي تَقَعُونَ عَنْهُ نَجْرًا
 مِنْهُ اسْكُنْ أَهْلًا الرَّجْعَ وَارْجِعْ الشَّاعَةَ مِنْ هَذَا الْعَبْدِ
 الضَّعِيفِ سَكَنُكَ وَوَحْلُكَ بِالَّذِي سَكَرَ لَهُ مَا فِي
 الْقَلْبِ وَالْمُتَارِدِ وَهُوَ السَّبِيحُ الْعَلِيمُ وَرَجْعًا مَعْتَرِضًا
 صَادِقًا عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقُلْتُ كَرِهْتُ دِرْءَ هَذَا رَجْعًا
 رَجْعًا رَجْعًا يَا مَنُورَ الشُّعَاءِ وَمَدِينَةَ الْوَحْيِ أَزِلْ بِلَا
 مِنْ لَوْ شِئْتَ أَنْ تَزْهَقَ رَأْسَ الْوَحْيِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقُلْتُ
 اسْتَكَرْ هَكَذَا الْحَيَّ بِرَدِّكَ رَدِّكَ لِمَنْ دَعَا رَجْعًا
 الْحَيَّ وَدُرِّي ضَعْفًا بِأَنْ يَرْتَدَّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ اللَّهِ فَقَدَرْتَهُ
 عَلَى الْأَشْيَاءِ كُلِّهَا أَعُوذُ بِكَ بِحَبَابِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
 وَأَعُوذُ بِكَ بِمَنْ لَا يَضُرُّهُ شَيْءٌ مِنْ خَلْقِهِ أَعُوذُ
 بِكَ بِالَّذِي اسْمُهُ بَرَكَهَ وَشَفَاعَةُ **أَهْلًا** وَهُوَ كَرِيمٌ
 لَيْسَ اسْمُهُ بِرَدِّكَ رَجْعًا عَلَيْهِ كَرِهْتُ بَاشَدَ نَجْرِي كَرِهْتُ
 بَنُوهُ بَاشَدَ نَدْبِ عَيْنِي وَبُكُونِ الْوَحْيِ الْوَحْيِ الْوَحْيِ
 فِي كِتَابِكَ قُلْتُ فَلَا تَقُولُ الْكُفْرَ وَتَعْنِي مِنْ دُونِهِ وَلَا
 تَكُونُ كَشَفِّ الشُّعْرِ عَنْكَ وَلَا تَقُولُ كَلَامًا مِنْ لَوْلَا كَشَفِّ
 مَنُورِي وَلَا تَقُولُ مَنُورَ الْكُفْرِ مَنُورِي وَتَقُولُ الْوَحْيِ الْوَحْيِ الْوَحْيِ

ولا يجلل السيم ولا تزيده من غير
 نحن عجزنا نالنا المعصية

منه و اگر با بعضی شجرانند کبریه

انصرفت یعنی **انصاف** از این باب هفت مرتبه بخواند و بر بعضی دقت
و کاتب در نسخ دیده که در کوش راست بر بعضی یاد بخواند و مکرر
نموده **لیم الله الرحمن الرحیم** و کفر **یا الله یا الله** یا **الله**
بصیرا و کفر **یا الله حنیبا** و کفر **یا الله و کبریا** و کفر **یا الله**
ها و یا و بصیرا و کفر **یا الله** یا **بذو عباده** یا **جبارا** و کفر
لیم الله المؤمنین العتبات و کات الله قویا **خیرا** **ایضا** مشهور
است که هر نفس سه بار سرب بخواند و بر هر بار صد شفا یابد
یا **الله** **لیم الله الرحمن الرحیم** **لیم الله الملیل** **الحق** **المبین** **نمود**
الله **ان الله لا اله الا هو** و **لا اله الا هو** و **لا اله الا هو** و **لا اله الا هو**
بالعظیم **لا اله الا هو** **المعزیز** **الحکیم** **ارث** **الذین** **عند الله**
الامین **لا اله الا هو** **تور** **و حکمته** **و سلطان** **و هیبت** **و رحمة** **و**
حول **و قوه** **و قیوم** **لا یشاء** **لا اله الا الله** **احد** **صغیر** **الله**
لا اله الا الله **نوح** **فی الله** **لا اله الا الله** **اینها** **هم** **خیر**
الله **لا اله الا الله** **موسی** **علیم** **الله** **لا اله الا الله** **عنی** **نوح**
الله **و حکمت** **لا اله الا الله** **محمد** **رسول** **الله** **و حبیب** **الله** **لا اله الا الله**
لا اله الا الله **علی** **و علی** **الله** **اسکن** **ایضا** **المؤمن** **یا ذی** **الله**
الله **سکن** **له** **ما فی** **السموات** **و الارض** **و هو** **المعزیز** **الحکیم**

لیم الله
و یجاء و قد عده

و **سلی** **الله** **علی** **محمد** **و آله** **الطاهین** **الصلوات** **و السلام** **و یستکبره** **و یستکبره** **و یستکبره**
حضرت خاتم النبیین **صلی الله علیه و آله** **و آله** **و سلم** **و یستکبره** **و یستکبره** **و یستکبره**
واقع میشد باین دعا استغفار ای از آن شخصی میداشتند بعضی
تجربا اند و بعضی با خود نگاه میداشتند و بعضی بر سر مقدسه
کتاب کرده و با بعضی نموده بخواند و آن را در شفا میافزاید و
از **خیر** **انما** **سیرت** **بیده** **الجمال** **و قطعت** **یده** **الارض** **او کلمه**
یده **الوقت** **بل** **لله** **الارض** **و یجاء** **و من** **توکل** **علی** **الله** **فهو** **حسبه**
ایضا **الله** **یا لیم** **امر** **قد** **حسب** **الله** **لکلی** **شی** **قد** **ایضا** **الله** **ما**
حی **مخاطبا** **و هو** **ادیم** **الراحمین** **فیسکونکم** **الله** **و هو** **ک**
المتبع **الصلیم** **و یزول** **من** **القرآن** **ما هو** **شفاء** **و رحمة**
للمؤمنین **و سلی** **الله** **علی** **محمد** **و آله** **الطاهین** **الصلوات** **و السلام**
منقولست که هجده استغفار ابن عمار از ترب مقدسه حضرت امام
حسین علیه السلام در کاسه چینی بنویسد و بکمال شسته و بر سر
بیاضامدالتب شفا یابد **لیم الله الرحمن الرحیم** **لیم الله**
القافی **لیم الله** **الکافی** **لیم الله** **المعافی** **لیم الله** **الدعای**
لا یفرق **اسم** **شی** **فی** **الارض** **و لا فی** **السماء** **و هو** **المتبع** **العلیم**
و یزول **من** **القرآن** **ما هو** **شفاء** **و رحمة** **للمؤمنین** **فاستد**

افزون هندی که از امت کویند بجهت امرانی که هیچ وجه به نشود
سه روز متعاقب بر آن خواند و باد آن در مد دعوی الله صحت
یابد و من مناخا لقنا و با لقنا اذ تجی رنجی النسا یلبسا
حسبکی و ساء ایدد و دای چا بجهت محمد صلی الله علیه و الله
از دنیا رفت توهم بر و خدا در کست تو بزرگ مشو بقرقریه
و الجیل و زبور و قان بجهت محمد صلی الله علیه و الله و سلم لا اله الا الله
محمد صلی الله علیه و الله رسول الله علی ولی الله و در کتاب
مکار و اخلاق از امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده که
هرگاه در نفس خود علی بابی یا زان تر می سوره انعام را بخوان
تا از آن علت مکرری تو برسد انشاء الله تعالی **فصل در توبه**
در بیان ملا و اوار عید بجهت هر آناری و دردی که در غرضی
از اعضا بوده باشد در حکمت معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت که
هر که دردی داشته باشد دست بر موضع درد گذاشته و
ست مرتبه بگوید الله الله الله ربی حقاً لا ائتمرنک شیئاً
اللهم انت لها و لکل عظیمه فکرها عین و در وقت
دیگر فرمود که بگویم بگوید دست بر موضع درد بگذارد
مرتب بگوید اعوذ بقرآن الله و اعوذ بقدر الله و اعوذ

مرتب مرتباً لقنا و

خدا

از طرفی

از اعضا

عزیزه

و اعوذ بجلال الله و اعوذ بظلمه الله و اعوذ بجمع الله و
اعوذ بمرسل الله و اعوذ بآلاء الله من شری ما اخذ و
من شری ما افاض علی انفسی **ایضا** هر که دردی بهم
رسا ند دست بر آن گذارد و با خدا منیت بگوید و تفرل من
القرآن ما هو شیء الا و رحمة المومنین و لا یزید الظالمین
از احکام **ایضا** در موه که دست بر موضع درد میگذارد و میگوید
یا الله یا الله و محمد رسول الله صلی الله علیه و الله
لا حول و لا قوة الا بالله اهلکم امح عقی ما اجد و سدا
مرتب دست بر موضع میگوید **ایضا** در موه که دردی است بر موضع
درد گذارد و بهشت توبت بخواند و اقلش سه نوبت **ایضا** التوجع
اسکن بکسر الله و قرآن و الله و انجز بجا از الله و اهد
بجده الله و عینک لا ایها الانسان یا اعدا الله بهم عرش
ملکوت یوم الرجعة و ان لا یزل و در کتاب روض شریف
آورده که کسی که درد داشته باشد بر قلع آنی چهل نوبت سور محمد
را بخواند و این اثر را بر مرض باشد و عکایدی کند و در وقت آنی
دهد دست خود را و اگر کند که بجهت دعا کند تا عافیت یابد و در
لغنه دفع دفع آورده که در این دعا باشد و در غرض نبوی است

مرتب و در

تقریر و آنچه بجا از الله و

باید آن

استدادم

داکترم

آلہم

نام

وَجَدَ

مختار

السَّلاَمُ

جدا شود و گوشت آنرا بجای هفت بار چکاند و در میان پوشت
 پنهان کند و هر بار به نیت مغفرتی و مسکنی بپوشان آورده پنهان
 کند و هر که بر نیتش بپوشان آورده تا شصت مرتبه تمام شود **اما**
 مداوی صدقه دادن و حبه کردن بدانکه در احادیث تاکید دارد
 مقرر شدید و آورده شدن بجهت صدقه کردن مدفعی چهارمین
 و مقول است که نصف بلاهای آسمانی را دفع میکند و قضایا
 حکم را دفع میکند و طرفی نماید و حضرت امام رضا علیه السلام
 فرموده باری باری میفرماید عاچری و قس و آری و دروغ
 که منتهای پر هیزها و زوفاست و پر هیز نه است که جنوری نه
 خوردن بلکه پر هیز است که کمتر خوردند و حضرت رسول صلی
 الله علیه و آله فرموده که در آنکه جان خود را تصدقت
 و مقول است که شخصی بجهت حضرت امام موسی کاظم علیه السلام
 عرض کرد که من باده نگران پلایان خود بباریم فرمود که
 دعا کن ایشان را تصدقت که هیچ چیز پیشتر و بهتر و زودتر از
 تصدق دفع نمیکند **اما** شکر بجهت امام موسی کاظم
 بجهت شفا یی جمیع دردهای اعضا مخصوصا دردهای چشم
 رسیده و آن بدین طریق است که بگوید اللهم بحق فلان
 شکر

حسنی و صالحی و نسی

تعالی

فلیتقوا الله و این کلمه را طایفه علیها السلام الا تسکتی فی جمیع
 جوارحی ملاحظه نمائید و ما یطعن باجواد یا کریم و صلی الله علی
 محمد و آله اجمعین **و اما** دعا کردن مادر جمیع فرزندان
 بد و طریق میباشد **اول** آن چنانست که مادر بدو کف نماز
 بگذارد و در سجده بگوید که **اَللّهُمَّ اِنَّکَ وَهَّیْتَهُ لِي وَکَلَّمْتَهُ**
لِي شَیْئاً فَهَبْهُ لِي هَبْهُ جَدیدَةً و آری گوید باری دادا
 حضرت صادق علیه السلام بپایست من آمدن و جنم مادر مرا
 بدید باین دستور تعلیمش که چون صباح شد بخوابی بگو
 که هر چه بچشم بود نزد من اینان شرارت کرد و باین
 در روایت دیگر چنین آمده که راوی گفته که مرا آمدن بود ند که بر
 جنازه رخا میروند حضرت صادق علیه السلام عا در فرمود
 که غسل کن و بر بار خانه رو و در زیر آسمان دو رکعت نماز کن
 و بعد از نماز بگو **اللّهُمَّ اِنَّکَ وَهَّیْتَهُ لِي وَکَلَّمْتَهُ شَیْئاً**
اللّهُمَّ اِنْکَ اَسْتَوْهَبُکَ مِنْکَ تَا فَا غَیْرَ بَیْهٍ دَوِیْتَهُ
 آنست که مادر بار بر بالای بار رود و بقیعه از سر برآورد
 و موی یا آسمان کشود بگوید **اَللّهُمَّ اَسْتَاعِظُکَ بِه**
اَنْتَ وَهَّیْتَهُ فَاَعْمَلْ هَبْکَ اَلیومَ حَیْثُ یَدُکَ اِنَّکَ قَادِرٌ

بپوشان

مستور

و پنهانی

در جوارح

که غسل کن

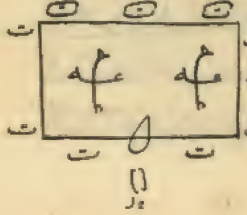
تا عینیه و در

سوره

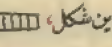
مقدّر هون من سجده برپداشته باشد که در زندش شفا یابد
 انشاء الله تعالى **فصل پنجم** در آداب و ادب و در
 مفاسد و جمیع درها و زبان اعضا و اعضاء که متعلق به
 امام محمد باقر علیه السلام شکایت کرده اند و مفاسد از خود که
 استعدا و اجتناب از آن است که با اینک در کتاب
 و دعوت بیدار علی الباقی المکین عنده صلی الله علیه
 و آله و یحیی النبی فاطمه النبا که یحیی و یحیی است
 المؤمنین و یحیی سید بنی شارب اهل الجنة الا اذ هبت
 عنی ما اجد یحییهم یحییهم یحییهم یا الیه العالیین 8
 چون استعدا و اجتناب در ساکن شود و در کتاب کار
 آورده که بجهت جمیع الامور و استقامت و یسیر در غرض و برپا
 منته نافع است و یا یحیی است و یا یحیی و یا یحیی و یا
 انزلت الی الارض و تدیر و تدیر من القرآن ما هو
 شفاء و رحمة للمؤمنین و اما محمد الان رسول قد خلت
 من قبله الرسل انزل ما نزل و فیما انزلکم علی انفسکم
 و من یقلب علی عقبه فاما یؤاخذ علی محمد و هو
 الحق من ربکم کفر عنهم سبیلهم و اصلح بائنه ما کان

در آداب

کاف یحیی ابا احدین رجالکم فلیکن رسول الله و خاتم النبیین
 و کلان الله یحیی علیما محمد رسول الله و الذین آمنوا
 معه استعداء علی الکفار و رجاء یفهم منهم و کما یحیی
 یبعثون فضلا من الله و رضوانا من اهلهم فی و جوههم
 انشر النجوم و ذلک مثله فی التوریه و مثله فی الانجیل
 و یحیی رسول یاف من بعدی اسمه احمد و کما یحیی
 بالنبیات فالواهد اسم من و کما یحیی من اناس یحیی
 به الجنایا و فطعت به الی انفس او کلیم به المؤمنین
 لله الا من حیث المثل لله الا احدا القهار و یحیی
 یحیی الله المکتوب علی من اورد العرش و انوار اهل الجنة
 است که بجهت جمیع و دهای بدن با خود دارد ارحم رح ط
 ک ل م ن و س و لای و بجهت جمیع زبان از در و در و در
 این اشکال را بنویسد بر پارچه کاغذی یا برقی و بر موضع وضع
 نماید و هر که وضع نمود و بیکر نقل کند نوشته نام آن موضع نقل
 نماید تا بالکینه و جمع زایل شود

انشاء الله تعالى و کتاب
 غیر التاف که تا لیس بدخات

هفت است آمده که بکبریا بگوید تا موضع دره را محکم بکند و این
 دعا را بخواند و بگوید در زمین خط بکشد بگوید **بسم الله الرحمن**
الرحیم اشکرت یا ربی **بسم الله الرحمن الرحیم** و هم چنین گفته اند که
 در زمین خط بکشد باین شکل و در وقت خط کشیدن
 بگوید **اشکرت** یا ربی **بسم الله الرحمن الرحیم** و بعد از آن کار در اینجا
 چیست فرمود و محل دره را محکم باینکه یکبار و هفت بار بکشد
 نفس هر دعا را بخواند و بعد از آن فراغ زمین را بگوید تا برود
 فی الحال به شود و **ایضا** سفال را بپاییده و از شکند و هفت بار بگوید
 دارد و هر بار بگوید بر موضع دره زند و این کار را بگوید در
 میان دفع شود که **بسم الله الرحمن الرحیم** **ایضا** هفت دره هفت اندام
 و استخوان ها که گویا در دره می کشد **بسم الله الرحمن الرحیم** 8
الرحیم **ایضا** **لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ** تا نفس از زمین من شده
 تعویذ نماید **ایضا** شما و مسکن الاطباع مقول از گفته المؤمنین
 در تسکین دره و فاصل جان و دایره بجز کتب جلیه را با آب
 سکه با سوره طه نمایند تا مقرر شود و غسل بوزن حله اضافه
 نماید و بگوید شانه تا غلیظ شود و نیم کره طلا نماید تا غلیظ شود **باب**
اول در عمل مشهوره و مشهوره در غن آن و در این باب چنانکه

هفت

رام

ازم

حکیم و در زمین شکار

هلیه در

کرده

فضل است **فصل اول** در دفع آبله اطفال در کتاب بکار اهل الاخلاق

این شکل را برای دفع آبله اطفال و کمره برین آدن نقل کرده اند

۱۳	۲	۳	۱۴
۱	۱۱	۱۰	۸
۱۲	۷	۶	۹
۱	۱۴	۱۵	۴

نزد

و بنده هفت آبله بیشتر برود

بیاورد و دفع شود باذن الله تعالی و این آبله برین طریق دفع شود

نوشته

ب	ج	د	ه
ب	ج	د	ه
ب	ج	د	ه
ب	ج	د	ه

هین فرج

و به هاس

خاصیت

این شکل گفته اند که بر طفل بنده آبله برینا و در و اگر بر آید و دریا

از این چها و آبله برین نیارد

ایضا در خاصیت این شکل چنانکه

۱۵	۴	۸	۱۰
۱	۱۴	۱۱	۹
۱۲	۷	۶	۱۳
۶	۹		۳

علا

بجای آبله اند و **ایضا** این شکل را

۲	۱۳	۳	
۷	۱۲	۶	۹
۱۴	۱	۱۵	۴
۱۱	۱	۱۰	۵

که کاوی اسم هند است و ربعی کعبه
در روضه است و در حال عمان و کثیر الفرائد است
و شنبه کاوی است که جویند آنرا که بدین
چون باشند و آنرا با شکری بفرستند و در صبح

و آورد و دیگری در پیش که بپوشد حرکت می آورد پس چون رک
سجده می آید خدای تعالی دعا را بر او مستطاب میگرداند که
در دعاها نیز نامیکند و اگر آن رک بن حرکت می آید
تعالی قبل از آن سجده و پس چون رک او و قبل بهم رسانید
خدا را شکر کنید و در روایتی میگوید که اگر در قضا و شورا
اکثر آن از حق ناست که در وقت طغیان آن از بدن بیرون
نمیکنند پس این آیه پس اگر کسی را که آنها عارض شود چون
برخت خواب و دیگر دعا غوغا بوحید الله العظیم و کلانیه
الشامات الی الی الی و هتکرت لا فایحز من کل شیء
تقرئ آنها و اگر در دعاها متباید و در روایتی دیگر
زبور که شود و تسلیهای دیگر که از بدن بیرون می آید که اول
که اثرش ظاهر شد انکشتنهاست بدو آن بگرداند و متبر
بگوید لا اله الا الله المحمدم الکرم انکشت و انقبض و فر
بره یعنی پیش کرد و در روایتی دیگر میفرماید که اگر برای چیزی
و در تسلی و تسنان این آیه را بخواند یا بگوید یا خد که
خدا و یسبح الله الرحمن الرحیم و مثل کلک خبیثه کثیره
خبیثه اجنت من کل الاضغان لها من قرانها خلفنا که

خلفنا که و یسبح الله و یسبح الله و یسبح الله و یسبح الله
اکبر انکشت لا یسبح الله و یسبح و انکشت و الله علی کل شیء
قدیر و در کتابی بلاغت مستطاب است که اینک اتر امیر
کاغذی بویسید و صاحب تل بلع نماید لا اله الا الله الاول
یا الله حیطیه علیک کع سلع و نواز عجز بان الطبا
حاذق است که در استیادای بر بند تل تا و عکبوت بلجون لبور که
تکلیف و بر آن ضما نمایند دفع آن میکند هم چنین بکار و ضما
بلجیت که آن باخترت العفایع خوانند و تریع الاثر است که
المنافع آورده اند که بر سر سکه نذر یا رهای خودی که از آن
بجهد بدست و دامن بر گیرد و بر صاحب قبل بندد و شود و چنین
در آغاز و قبل مویرایم که کرده و آماش قبل بندد و نشیند
امش بجهت انجبار و کشوده شدن معامیل او و املاک است
که بولز کوهی است که در سنگها انجبار میشود و معانی بجهت
است و هم چنین تمام انکشت پوست درخت ساسان الصفا میزد
مشهور است که بجهت انجبار و کشوده شدن خارج حضرت امام علی
النقی علیه السلام بجهت متکل ملعون که باز میلا مبتلا شد و بود
فرمود که سر کین کو سفند را که در زیر دست پای کین سفند است

[illegible]

و بدید سخت یاکد منهل خلقتا کمره یما انید کمر و یما اخر جگر
ثانیه اخری **الف** آورده اند که ابن صفون در این گفت
سرد سحر خواند و بر خیم تیغ و تیغ عنبران بند نیکو شود
ظاهر مشامتا سر و **الف** اگر ابن صفون داسر
خاکستر خواند و بر خیم انگند نیکو شود و در د و پخت نکند
بجرت **ک** اقام تا پسند تو احوال آورده اند که اگر خیم و
جراحی چون دیم بسیار آید و یکس خون کار و بر عیان نکند
حال باز ایستد و اگر کبر کوکد نابالغ یا خاکستر هم کند
در جراحت داند نیکو شود و خاکستر بلغم نیز هر خاصیت داد
الف بجهت دفع وجود و ابله در بخت باز کلف هست
بام بخواند هر بار یکبار و بر خیم مالد و در آب روان اندازد شفا
یا ابا یوسف احکد که ان تکون که جنة من قبل و اغتاة
تجر من تحتها الاغوا لده یها من کل الثمرات و اصابعه
الکبر و دله و ذریعة ضعفا و فاصاحب ایضا و ذریعة ناو
فاخرقت کذلک یسیر الله لکم الا ایات لعلکم تنفکون
الف و حدیث صحیح از حضرت امام جعفر صادق علیه
السلام نقل است که هر که داری یا جراحی بایند که از روی را

به کبود و سبزه آن موضع به مال و بگوید **اَنْذِرَكَ مِنْ**
الْحَمْدِ وَالْحَبِيدِ وَمِنْ الْقَمَرِ وَالْعَوْدِ وَمِنْ الْحَبْرِ
وَالْمَلُودِ وَمِنْ الْعِيدِ وَالْعَارِقِ وَمِنْ الْقَوْمِ الْاَخِرِ وَمِنْ
الطَّعَامِ وَخَيْرِ وَمِنْ الشَّرَابِ وَبَرِّهِ اَمَقِي اَلَيْكَ يَا ذِي
الْفِطْرِ اِلَى اَحْمَدِ سُبْحَانَكَ يَا ذِي الْاَلَمِ وَالْاَلَمِ يَا ذِي
الْفَتْحِ يَا ذِي الْفَتْحِ يَا ذِي الْفَتْحِ يَا ذِي الْفَتْحِ
 هم می رسد ما دست خنکی و دیدن و خوشتر که زود است
 از آن راه و خطی بود و آن بکشد و وسط آن نویسد
 یوما یوما نثارنا اذی صوائنا و حی غرامنا
 التَّحَابِ ضَمَّ اللهُ الذِّی اَنْفَعَنَا كُلَّ شَیْءٍ اَشَدَّ
 حَبِیْرًا قَفَلُوا **اَنْفَعًا** بهان و شود و رعب
 نباشتا نویسد و اگر در روز چهارشنبه بوده باشد
 بهتر می باشد اینست **هَبْیْنَهُ مَوَیْقَهُ حَتَّى**
فَتَا الطَّرِیْقَةَ اَنْفَعًا و در صبح بهان طریق سابق
 بعمل آید که قهرند قهر ایند گزمن کز و من
 سالا و خنک باد **فِي الْمَلِكِ اَفْذُرِ اَنْفَعًا**
 تجربه رسید که بر سه قطعه چوب سید را بر اشکال با

اشکال را بسوی سید و جایی بنا آید و چون چوب خشک شود
 اشکات بر طوط شود **اَلَمْ** خلقه بلیت خلق
 خالق بالغ بهر جا دانته **رَقْمًا** خلقه بلیت خلق
 خالق بالغ **رَقْمًا** کشته او دیوم با شمل ندان این
 ندان **رَقْمًا** خواص آیات قرآنی آورده که هر که آیه و ک
 یستخوانک عین الحجاب الی نقل یسبغها بر لبی نشناختند
 ثامنا صفتها لا تری فیها عوجا ولا امنا بر لب و سبای
 در بر غنچه که می نماید و بر بر لبه و جراحی که در بر لب
 می آید بر شود و در لخته دیگر بر رسیده که بجهت دین و پیش بهرجه
 و در آن خطی بسیار می کشد و این دایره را بر آن بخواند خنک شود **اَوَّلُ**
 و شل کایه شبیه کجی و شبیه اجفت بر لبی از آن بهانها
 بر لبی **رَقْمًا** و نیستخوانک عین الحجاب الی نقل آیه که امنا باشد که در فوق
 ذکر شد **اَمَّا** معالجته عرفت مدعی که بیا روی بر شسته که بکند و
 دهی نیز نامند و اذهره کفنه و از میان غلیظه هم می رسد
 صورتها و در سبزه دلا و فاسر و اگر کم از مقابل مانده باشد
 بیرون می آید با بدجوبی و فاسد آن هر چند بهر چه بر لب
 نامان آن بیرون آید و باره شود که هرگاه قطع شود با دجایا

نہ بیکار و فاعل من

اسند عاراجوان بسم الله الاتبد المحض العبد القليل
الآب

مَدْرَسَةُ

...

والمسند بن عبد الله بن محمد بن قيس
أما هذا فكأنها ما نذا منك من قبل
دفع خاوية بن عمار بن كعب بن جهم
وكثير

لعينى هبل

مدرختی و بزرگم جلد

شوم

مضرباً

[illegible]

جنداك م

بسم الله الرحمن الرحيم

لغنی یازده، لغت مرعوم

وہابہ آخمانہ راکیف فرماتے

سکائی

بخیرم

رضع لعق

وہشانم

میرزا محمد

زائلم

أفهم

درد فاعل: در

اولی

۴۴

انضیا از قریب است
سخت تر از

[illegible]

رفع شود

کھجور ہلد

محمد

مَنْ هَبَّ سَوَاحِلَهُ لِقَوْلِهَا **اَيْضًا** هَبَّ خَنَازِيرُ عِدَاكُمْ غَزَا
 عَصَا كَلَامَهُ بَاشَد دَوَا زده يَاسِيزَه مَرْتَبَه بَخَوَانَد وِيران
 دَسْت فَرَد اَوْرَد سَرِي مَعَا سَرِي سَدَه وَفَرِي جَوِي
 مَسَدَقِي لَه خَجَر بَق اِبْرَاهِيم طَبْل **اَيْضًا** هَبَّ دَفْع
 خَزِر وِرْد مَل وَا مَاس كَلَو وِعِيَر خَوَاج بِلَد مَوْضِع نَبِي
 لِيَمِ اللّٰهُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ يَا مَنُوتُ فَيَسْبُدُ نَوْمًا لِّمَنْ يَخْرُجُ
 الْيَوْمَ الَّذِي لَا يَمُوتُ **اَيْضًا** اَللّٰهُمَّ اِنِّكَ تَبْنِي بَنِيكَ وَتَبْنِي بَنِيكَ
 سَبَد دَفْع شُود دَحْر لَبَّت **اَيْضًا** وَا لَهَا يَجِي
 بَا مَتَا نَد كُجُون سَوِي بَا اَب كَا سَبِي لِيَانِي دَا عِلْفَا شُود
 وِدْعِي كَل بَا رَغْزَا لَاهَا دَا سَوِي مَرِطَان مَضْجَع دَحْر جَان
 وِصَك وَا دَا مَحَار ضَا دَا نَابِي دَا فَع بَاشَد وَا كَرَا اَب كَشِين
 يَا كَبَارَتَا لِيَانِي دَه نَا فَع اَمِي دَا مَنُوتُ هَبَّ دَفْع
 سَرِخ بَاد وَا لَشَك سَه نَد نَدَا نَطْلُوع وِعِيَر دَا فَع بَا رَا خَوَا
 وَا زِد آهِي كَر دَسْتَه اَن فَرَا هَر لِيَانِي دَسْت بَكِر وِرْد بَرَان جِل
 اَوْد وَا شَاه نَا بِي دَرْوَن شُود يَلِصَك لَهَا شَاك لِيَانِي دَفْعَا جَب
 بَا دَسْت وَا شَك بَعِيَر كَار وِرْد اَوْرَد سَر وِي جِيَر كَسَد دَفْع كَر
 وَا مَنُوتُ لِيَانِي دَه اِبْرَاهِيم بَرَا بَد بَارَان سَرِخ بَارَد وَا سَرِخ بَرَا بَد

الروح

بدرست زبان

محمد

بَرَا بَد سَرِخ بَرَا بَد هَل هُو هَل هُو هُو بَار بَكُويد وِعِيَر اَن
 بَكُويد وِسْتَرَل مَن الْقَلْب مَا هُو شِيْءَا وَدَحَّة لِّلْمُؤْمِنِيْنَ
 يَا كَبَارَتَا لِيَانِي دَه نَا فَع اَمِي دَا مَنُوتُ هَبَّ دَفْع
 عِدَا زَان بَكُويد اَمِيَا الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ اَللّٰهُمَّ اِنِّكَ تَبْنِي بَنِيكَ
 مَعَ اللّٰهِ اِلَهَا اَخَر فَارْتَه لِيَمُوتُ اَن اِلَه اِلَّا اللّٰهُ هُوَ الْحَيُّ
 الْقَيُّوْمُ يَسْجُدُ لَكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ **وَا مَ** مَعَا كَه بَا دَسْت وِرْد
 وِعِيَر اَوْدَا مَحَار هَر بَا بَاد بَخَوَانَد بَرَا بَد هَر دَا نَطْلَا كَسَد دَفْع وِرْد
 شُود لِيَمِ اللّٰهُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ اَللّٰهُمَّ اِنِّكَ تَبْنِي بَنِيكَ وَتَبْنِي بَنِيكَ
 لَعَابِي مَر مَضْطَرِي صَلَّ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ **اَيْضًا** هَبَّ دَفْع دُود بَا دَسْت وَا شَك
 اَن بَخَوَانَد دَا ب هَر اَن كَسَد بَرَا دَفْع شُود لِيَمِ اللّٰهُ الرَّحْمٰنُ
 الرَّحِيمُ نَمَز نَفَق لَهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّكَ تَبْنِي بَنِيكَ وَتَبْنِي بَنِيكَ
 شَك بَرَا وَا دَحْر شُود لِيَمِ اللّٰهُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ اَللّٰهُمَّ اِنِّكَ تَبْنِي بَنِيكَ
 صَلَّ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ **اَيْضًا** هَبَّ دَفْع اَن بَكُويد سَفَا لِيَمِ اللّٰهُ
 بَرَا بَد مَعُوذَه بَخَوَانَد بَرَا بَد بَخَوَانَد هَبَّ دَفْع اَن بَكُويد لِيَمِ
 اللّٰهُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ اَللّٰهُمَّ اِنِّكَ تَبْنِي بَنِيكَ وَتَبْنِي بَنِيكَ
اَيْضًا بَرَا بَد بَخَوَانَد وَا مَنُوتُ كَسَد لِيَمِ اللّٰهُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ
 اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّكَ تَبْنِي بَنِيكَ وَتَبْنِي بَنِيكَ

بدرست زبان

عَلَّمَ اللَّهُ لَكُمْ بِالْقُرْآنِ كَيْفَ تَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ مَنْ يَشَاءُ مِنْكُمْ وَيُخَفِّضُ مَنْ يَشَاءُ مِنْكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ
هر دانه و بر کس بخواهد لا تا حدی سنه و لا مؤخره و در دعا
انگازد و برین نیارد تا قاضا بیند **معاذ الله** لغوی شخصی نیست
حضرت عمار علیه السلام عرض کرد که با دین تریای مرا در کتب
فرمود عبرت و غرض اول صاحب نباشد باغ بچکان و در حدیث
وارد شده که شخصی را لغوی غاص شد حضرت عمار علیه السلام
عرض کرد فرمود بر من رسول الله برود و رکعت نماز بکند و دست
بر آن گذارد و بگوید اللهم الرحيم الرحيم اللهم و یا الله یا الله
اخرج اثمك علیک یا ذی القدر ایهاهم خلیله و کلمه مؤمنی
تکلیفها و خلوت عینی و روح القدر بر کمال هدایت و طهارت کما
طیبت نادر ایهاهم خلیله اطلعنی یا ذی القدر دور نبین
کرد عافیت یات و در روایت دیگر سوره اذ انزلت انزلت یوسف
تا در آن نظر کند شفا یابد ان شاء الله تعالی و در نسخه سبزه
که این سوره را در آیت میخواند و در خانه نارد و در آن بفر
کند و در نیست که اگر سه مرتبه بخواند سوره را و بخواند و بگوید
لغوی دهد تا بیاید شفا یابد ان شاء الله تعالی و منقولست که
ابن عباس عقیقت امام موسی کاظم علیه السلام عرض کرد که شخصی را با لغوی

معاذ

بزم

نیز

لغوی بهم رسید و هر دو چشم را بر کسانید فرمود که بخواند از
قرآن بگیرد و در شیشه کند و سر را بکشد کند کف بالک و در آن
بکند و در عقده بکشد و در تاجستان و در روز در زمستان بر آن
شیشه بیرون آرد و بگوید و یا آب باران بخور و سازد و در شیشه
بخواند بر اهلین بیدار که گفته است بالذکر حال خواسته تا باشد
انکه در نقل چند شود و چون چند کند آنرا در بر آن شود
در شیشه سطر بسیند که اگر کسی بگوید کرد و در کمال شود یا آنرا
بگوید و یا شامد و در روز یا بدان بشود شفا یابد و شفا ناله
الرحیم یفری یا مریه بها حیث اصاب و الشیاطین کل یابا
و غواصی و البحرین و غیره نیز سوره الا صفاء و هذا عطا و شفا
فامتنز انما صلیت یعی بر حجاب العقیل که عینین و
لیا انا و شفتین و هدیه ناه العبدین و در خواهر العزیز مذکور
است که هر که آیه قل یز علی قلبی یا تا آخر بچام و بین که عیلا
داده باشد عیلا و بگوید یا عیلا و بگوید صاحب لغوی بعد
انکه سه ساعت در آن حاضر بماند و بگوید یا عیلا و بگوید یا عیلا
بگوید تا سه روز چنین کند لغوی اطوار شود و اگر آنرا از آب بر حجاب
فامتنز و شفا یابد از آن ایشان نیز نقل شود **ان شاء الله** معاذ الله

تمام عمل از سوره بقره

وكلّف لك الله كد وكدواهم ورد وكنش ما
سرا وسما على انت وشبه است بجزء مر

و طلبا گفته اند که پادشاه بآنک صوفیه کنی و
بر آغاجا بنی صوفی بر آورد و مر

در آستانه

اورام

بیم هلاکت داناها باشد

و در وقت احتیاج بکار برده

روایت شدہ کہ

مَنْعِلٌ

مفتی وغیرہ
۱۹۸

أولاً

[illegible]

وَأَعْرِضْ عَنْ شَرِّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَارْجِعْ
عَنِ الْيَعْدُودِ

لا يوت منها ولا كثر من دية توت مائة
وعشر الصاعين تادوا لهم اللدات
الحل

۱۵۶

سلطان

در بیان کلام خداوند عز و جل

وَمِنَ اللَّهِ

لَا تُقْرَبُهُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ناما دریا علی است که پوهنتان نقاشی دارد و مشغول
شده و بعد از این روز و پنج روز دارد و لها نقاشی
علی است که سونا جانا و خود در انعام پیدا
و اگر کسی بخواهد بنده بخورد ۱۰

محمد دهم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رسول خداست علی الله علیه و آله و آله و امام علی المرتضی علیه السلام
مفقولست که خردن خرمای بزنی کند دهان را نال می کند و آن
امام رضا علیه السلام مفقولست که بخورد یا بخوراند که برای دفع قمل
نافع است کند دهان را بزرگ می کند و استخوان را محکم می نماید
و برطرف کند بریدگی ها و زخم ها را و بریدگی ها را و بریدگی ها را
خلط را با سکه که بجهت دفع قمل در دهان می کشند و استخوان را و بریدگی ها را
داشته اند و بجهت دفع قمل در دهان می کشند و استخوان را و بریدگی ها را
را با بنج خرد شده و در دهان می کشند تا قمل دفع شود
و بعد از کشیدن روزی دو مرتبه را بشویند و در دهان می کشند تا قمل دفع شود
می کند و بجهت دفع قمل در دهان می کشند و استخوان را و بریدگی ها را
در عرق خرد شده و در دهان می کشند تا قمل دفع شود
قرمز سازند و بجهت دفع قمل در دهان می کشند و استخوان را و بریدگی ها را
با قوتیای مسلول خرد شده و در دهان می کشند تا قمل دفع شود
با کلاه زنی مثل آن طلا کنند و بجهت دفع قمل در دهان می کشند و استخوان را و بریدگی ها را
برای تازه شدن بجهت دفع قمل در دهان می کشند و استخوان را و بریدگی ها را
سبیل شست و شستن کل بدن هر یک از اینها کاف است
نیم خرف با کلاه زنی مثل آن طلا کنند و بجهت دفع قمل در دهان می کشند و استخوان را و بریدگی ها را

خوردن

هر روز

المطهر

اولا از امام جعفر صادق علیه السلام مفقولست که هر روزی که در
نعلین هم بگذرد و بر سر که بجای نعلین می شود در آنوقت که در نعلین می گذارد
از برای غلبه بر شیطان و بریدن او و از برای از بین بردن قمل
هذه العشرات علی بیکر تا آخر سوره و آن موضع بدو چون چنین
کهن آن و در روزی دفع شود و خاص القرآن آورده که سوره
مطلوبه هر روز هفت بار این آیت را بخواند و بعد از آن تسبیح سبحان
بر عرقان بنویسد و آب را بنوشد و در دهان می کشد تا قمل دفع شود
شود و از خاص بجهت دفع قمل در دهان می کشند و استخوان را و بریدگی ها را
در دهان می کشند و در دهان می کشند و استخوان را و بریدگی ها را
مفقولست که هر روزی که آیت آخر سوره را بخواند و در دهان می کشد تا قمل دفع شود
هر روزی که دهان را آن موضع بگذرد تا قمل دفع شود
و در دهان می کشند و در دهان می کشند و استخوان را و بریدگی ها را
خواهد شد ان شاء الله تعالی فصل هفتم در دفع قمل از دهان
و سر و روی امام جعفر صادق علیه السلام مفقولست که در دهان می کشد تا قمل دفع شود
که بنفشه را بر دهان نشاند آلوده کنند و در دهان می کشند تا قمل دفع شود
و کام دفع شود و قمل را بکشد و در دهان می کشد تا قمل دفع شود

حشر

مناجیه

و کا و سبیل

۱۱۱

اطہار

ذکر شد کمر

هفتم

۱۰۰

وَحْشِيَّةٌ سَعِيدَةٌ

باب ورجاء م

کتابخانه

رَضَائِي قَوْمِ
اَللّٰمُ

وَلَا لِيُطَايِسَ عِظَامُ الْوَلَدَيْنِ

يَسِيرُكَ

وَإِذَا كُفِرَ بِهِ

ایستیف 30

لَهَا قَائِدٌ لَيْسَ مِنْكُمْ وَمِنْكُمْ وَكَانَ

مِنْ عِنْدَ عَيْنِكَ مَا رَجَعْتُ إِلَيْهِ الرَّاجِعِينَ هَذَا مَكَانُ الْبَابِ
 الْقَبِيرِ هَذَا مَكَانُ الْمُسْتَعِينِ هَذَا مَكَانُ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ
 هَذَا مَكَانُ الْكَرِيمِ الصَّغِيرِ هَذَا مَكَانُ الْمُهَيَّوِّ الْمُسْتَعِيزِ
 هَذَا مَكَانُ الْفَسَادِ السَّيْفِ إِلَى الْإِلَهِ الْعَزِيزِ الْخَائِفِ الْوَلِيِّ
 هَذَا مَكَانُ مَنْ أَنْبَأَ مِنْ رَقْدِهِ وَاسْتَيْقَظَ مِنْ غَلَبَتِهِ وَ
 آذَنَ مِنْ عِلْمِهِ وَشَدَّ مِنْ وَجْهِهِ وَهَانَ مِنْ خَلْقِهِ وَدَهَ
 اعْتَرَفَ بِذَنْبِهِ وَخَسِيَ إِلَى رَبِّهِ وَأَبْكَى مِنْ حُزْنِهِ وَتَأَمَّرَ
 وَاسْتَجِيرَ وَاسْتَقَالَ فَاسْتَغْفَرَ وَأَصْلَحَ إِلَى رَبِّهِ وَهَبَّ مِنْ
 سَطْوَتِهِ وَأَرْسَلَ مِنْ عِلْمِيَّتِهِ وَجَاءَ بِكَ وَدَعَا بِكَ وَدَعَا
 إِلَيْكَ فَتَبَيَّنَ الْقُرُوفُ لَنَا فِي ذِكْرِكَ مَا كَانَ لِنَسْمَعُ كَلَامِي وَ
 نَعْلَمُ سِرَّاتِي وَعِلَالَتِي وَنَسْمَعُ حَاجَتِي وَنَحْطُ بِهَا
 عِنْدِي وَلَا يَخُوفُ عَلَيْكَ شَيْءٌ إِنْ عَرَفِي وَنَعْلَمُ مِنْ مَعَالِيَّتِي
 وَتَرَاوَعِي وَمَا أَلْبَسَ وَمَا كُنَّ مَعْدِي فَأَسْأَلُكَ أَنْتَ
 اعْلَمْ عَلَى التَّوْبَةِ وَتَقَبَّلْ الْعَادَةَ وَتَغْفِرِ الْقَاتِلَةَ تَوَكَّلْ
 مِنْ أَسَاءَ وَاعْتَرَفَ بِظُلْمِ وَأَعْتَرَفَ وَتَدَلَّ عَلَى مَا سَأَلْتَنِي
 أَنَا بِلِإِلَهِهِ وَأَسْفَ وَلاَ يَفْنَاهُ وَكَفَى وَأَنَا حُجَّابُ
 وَكَفَى وَتَقَبَّلْ الْفِعْلَ وَتَدَلَّ وَتَدَلَّ وَتَدَلَّ وَتَدَلَّ وَتَدَلَّ

وَأَسَدٌ مِزْرَجٌ جَمْعٌ ۖ

آنا مپ م

العظيم الكبري الخ عفو ما احبكم من دست برسمك بالوسيلة
 هرب معاد فبوان ان غفر جبين كذا الخ التا اذوا لا
 شد ايضا **اجبت** تسوسه وحدث نفس وحدث وادب
 ككوكب يد توكلت على الحجة الذية لا يموت والحمد لله
 الذي لم يخلف ولدا ولم يكن له شريك في الملك
 لم يكن له ولي من الدن والدين وكثيرا وددت
 الامان فلو راسه كره آية واذا استغفرك من
 الشيطان تنزع فاستغفرك يا الله انه سمع علم الله
 استغفرك اذا استغفرك من الشيطان تذكرنا كما اذاهم
 مبين وقت ما فجا ندمه وددت جبهه وقطع اصاب
 وغلظت كلاب وهرهت ذكرك كند وددت كورق لا
 ودم يبعد وبلغ نال وبرا لا يان لي جرحه ان ياشا
 سبحة وتعالى تسوسه وددت نفس اذ دماغ او بر
 كند وهرج وددت عي كذا مني ماشته باشد اليا م اذ لا و
 ذا نكر بان وددت خاثة الاسرار اوده كره كاه كسي وسم
 انكار وخال لا تاسه فشتو بشر هداية كذا كذا ما الخ
 بوليد وددت اولها هين فددت بقلق نالها اذا نال شرد

ناهي وددت لغيره وددت من الزلف
 سره اعرف

هره

دست

وشرح ابو العباس بوليد اوده كره كسيه فل اعوذ من الناس
 وددت اوده وددت ما به فددت كذا انا آب بخورده باشد وددت
 واذا ان آب بخورده وددت سنان اذ سوا اس كره **فصل** **كرواندم**
 وددت بخورده وددت غلبه خواب وددت احتلام وددت مطالب
 هه خواب **دو** خواهر القلان كره كره آية واذا جعلت البيت مظابة
 لئلا يرسما اذا ان القود وددت خواب بخورده وددت اوده كره
 وددت عي وددت ما نضبت سنان وددت مطو وددت جليل كره **دو** **اصف**
 اوده اند كره كره آية مخروم وددت اعراف خاله تعالى ان وددت الله
 الذي خلق السموات الارض نا قوله ان وددت الله وددت
 من المؤمنين وددت خواب بخورده وددت ما نضبت سنان
 او كره شود **اصف** اوده اند كره كره آية وددت النور ان وددت
 فظن ان وددت عكس وددت دعي في الظلم ان لا اله الا
 انت سبحانك اني كنت من الظالمين بر بوسه هون وددت وددت
 ميان سبد وددت خواب وددت سنان وددت انا وددت انكنت
 اسدعا وددت بخورده وددت كسي كره كره كره كره كره كره
 الخ اوده كره كره كره كره كره كره كره كره كره كره
 بپر وده ناسد بار لئلا نال وددت كره كره كره كره كره كره

خواب بخورده
 كره كره كره كره كره كره

اوده

نبيا

أَتَدْرِكُنَا كُنْتَ مَلِيحًا وَنَحْنُ هَاهُنَا أَدْرِكُوهَا لَمْ يَكُنْ
 لَهُ تَحِيَّةٌ وَلَا تَهْنِئَةٌ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ نَسْتَسَلِّقُ بِهَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ وَاسْتَسَلِّقُ بِهَيْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَيَقُولُ خَلِّيكَ
 حَتَّى يَمُوتَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ سَيِّدًا لَا قَوْلَ لَنَا وَلَا لَكُمْ
 وَيَقُولُ عَلَى خَيْرِ الْوَصِيَّةِ وَيَقُولُ فَاطِمَةُ سَيِّدَتِ لَنَا
 الْعَالَمِينَ وَيَقُولُ الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ الَّذِينَ جَعَلَهُمَا سَيِّدَتَيْنِ
 شَبَابًا مِثْلَ الْخَبَرِ أَجْعَلِي عِلْمِي السَّلَامَ أَنْ يَصِلَ عَلَى عَجْدِ
 زَالِي عَجْدِ وَأَنْ يَشْرَبَ مِثْلِي فَلَا تَنْزِيلَ لَنَا فِي حَالِ الْفِي
 هُوَ مِثْلُهَا مِثْلُهَا وَجَعَلَهُمُ اللَّهُ تَقَرُّرًا لَهُ أَنْ كَرِهِي خَوَاهِدُ
 كَرِهِي لَنَا نَبِيًّا يَا أُمَّةَ هَذِهِ عِلْمِي السَّلَامَ وَخَوَاهِدُ بَيْتِهَا
 دَعَا لَهَا خَوَاهِدُ تَالْعَبَا كَأَنْ تَقُولَ عَلَى عَجْدِ زَالِي عَجْدِ بَسْ
 كَرِهِي دَانِ مِثْلِي فَلَا تَنْزِيلَ لَنَا وَجَعَلَهُمُ اللَّهُ تَقَرُّرًا لَهُ أَنْ كَرِهِي خَوَاهِدُ
 وَجَعَلَهُمُ اللَّهُ تَقَرُّرًا لَهُ مِثْلِي فَلَا تَنْزِيلَ لَنَا وَجَعَلَهُمُ اللَّهُ تَقَرُّرًا لَهُ أَنْ كَرِهِي خَوَاهِدُ
 تَقَرُّرًا لَهُ مِثْلِي فَلَا تَنْزِيلَ لَنَا وَجَعَلَهُمُ اللَّهُ تَقَرُّرًا لَهُ أَنْ كَرِهِي خَوَاهِدُ
 بَا وَنَحْنُ بَا نَبِيًّا لَسْتَ بَا بَدْرُ كَرِهِي خَوَاهِدُ وَخَوَاهِدُ بَيْتِهَا
 سَوَالِ خَوَاهِدُ خَوَاهِدُ دَرِيانِ شَوْءٌ وَكَلِمَةُ بَكْرَامَةِ كَرِهِي
 اِبْرَاطِي هَتَّ هَتَّ مِثْلِي لَوْدُ هَتَّ كَرِهِي لَنَا لَاجِنِ كَفِي وَنَحْنُ هَتَّ

در کتب خود ذکر نموده که اگر کسی را حاجتی باشد یا بهی شکل پیش
 آید و بپوشیدن از آن در طهر و استواری و نماز شده باشد
 با طهارت و در پیش رخسار یا با کعبه و نیت یا او هم خواب نباشد و
 وقت خواب بوزن و التماس و التماس یا هر یک هفت یا بخواند و بگوید
 اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي مِنْ أَرْجَى فَوَاحِشٍ وَخَوَاهِدُ وَشَبَابِ بَا سَتَمِ
 بَا بَخْبَرِ بَا هَتَّ مِثْلِي خَوَاهِدُ بَا بَدْرُ دَانِ مِثْلِ بَا وَنَحْنُ بَا
اضفای بخوبی رسید که هر که را بهی پیش آید و داند سر اسیمه یا
 یا حاجتی بپوشد و خواهد که بر آن مطلع شود که بر آورده میشود یا
 نه سوره از آن زلزلت در وقت خواب هفت نوبت بخواند و بعد از
 آن بگوید یا مَلِكُةُ رَبِّی یَعْقُوبُ هَذِهِ السُّورَةُ وَیَقُولُ مَنْ أَرْفَعَهَا
 وَیَقُولُ مَنْ أَرْفَعَهَا عَلَیهِ وَیَقُولُ رَبِّی اللَّهُ عَلَیْكُمْ زَا بَا بَا بَا بَا
 كَلِمَاتُ الْأَخْبَرِ قَوْلِي بِحَسْبِ كَلِمَاتُ الْأَخْبَرِ وَكَلِمَاتُ الْأَخْبَرِ وَهَتَّ مِثْلِي
 بَدْرُ سَتَمِ كَلِمَاتُ الْأَخْبَرِ وَخَوَاهِدُ بَا بَدْرُ دَانِ مِثْلِ بَا وَنَحْنُ بَا
اضفای گفته اند که اگر کسی نداند که بهی حاجتی که قصد نموده روا
 میشود یا نه این کلمات را بخواند ای انگشت دست چپ نوید و به
 خوابد اگر شیخی بخوابد بخوابد آن هفت کلمات میشود و اگر ترشی در
 خواب بپند آن کار نیاید و انگشت بزرگ هو سیاه هوبه و سَلَمِ

بله و هو خضر قراهن بنصره افشا دین و کفیه روایت کرده است
که نقطه الفوانید مذکور است که هر که آیه الحسب الذین کفرُوا
را تا آخر کتب بخواند پس بگوید اللهم صل علی محمد و آل
محمد و فی بیا مشا ان کان فی کذا و کذا حین کذا و این
کات لم یکن کذا و کذا شرکاء فی سعادا و حشره پس خواب
رودا که در خواب بصندی چند آن کار خوب باشد بعد از او و اگر
سیاه هم بر سر چشمتان که نماید البته یکی از این دو را در خواب
می بیند و الله اعلم **نکته** گفتند که اگر کسی نداند که هم فصاحتی که
ضد نموده و فاش شود سامان کا معوضه نماید بر خوف از بر یک بید
نماید و در دین بکند و در خواب بید در خواب صلیح کار خود را به
بیدار بیا او و ماه هوالکافی **نکته** حدیث صحیح از امام جعفر
صادق علیه السلام روایت شده که هر که ترسد که محنت شود چون بخت
خواب بدین دعا بخواند یا این شود اللهم فی انی انعمت علی من
الاختیار و یومئذ منوه الاوتی بهم و یمن ان یتلا عیب الشیطان
یعنی یقطع فی التناهی و در خواب سوره الفارق مذکور است که
چون در وقت خواب بخواند از احتلام ایمن ناستد و انوار حق
اشکال است که بخورد و از محنت نشود **محرر المسحح**

والبیاء هم کاهو خوردن را مانع است از استه **نکته** و این روایت
علیه السلام روایت کرد چنان که در خواب سید یا از هم زد و بی
خوابی بر استولی باشد این آیه بخواند نفس سبأ علی اذانهم
یعنی الکفین سینین عدله انتم لعنناهم لنعلم انی الحشر **نکته**
یا ایضا است و اگر طفل بسیار بگریزد و نجاسه زد و بر او خواند
اگر چه باز الیت و آرا و کبر **نکته** در خواب بشنود چنانکه
خواب بشنود به نیت اذان بگوید خواب بید خواب بر نشان
به بملوی دیگر بگوید و این آیه را بخواند یا کنی فعل لکن حق تعالی به
فضل خود بدین آیه ای که بگوید یا ایها النبی من الشیطان
یخرج الذین استوا و لیس بشارهم شیئا الا یأذن الله و علی
الله یتوکل المؤمنون و بعد از آن این دعا را بخواند عدت بما
عازت به المسلمة المرفیون و انبیاء و المسلمون و
عباده الصالحون من غیر ما رأیت و ذیای یمن غیر الشیطان
الرجیم و صل الله علی محمد و آله الطین الطاهرین **نکته**
نکته در دفع شر و بیاض و دوایز باب چند فصل است **نکته**
در دفع کفر و بلیتی بگوید از تعویذ بخورد و در بعد از بیدار
این است که آن حفظی از بخور و یا اسیرا عود یضبه الله الکرم

در دفع شر و بیاض

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰
۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰
۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰
۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰
۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰
۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰
۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰
۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰

دقیق

در	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
در	۱۹۶	۱۹۹	۲۰۲	۲۰۵	۲۰۸	۲۱۱	۲۱۴	۲۱۷	۲۲۰	۲۲۳
دفع	۲۰۱	۱۹۰	۱۹۸	۲۰۷	۲۱۶	۲۲۵	۲۳۴	۲۴۳	۲۵۲	۲۶۱
شماره	۱۹۱	۲۰۴	۱۹۷	۲۱۰	۲۲۳	۲۳۶	۲۴۹	۲۶۲	۲۷۵	۲۸۸
داخل	۱۹۱	۱۹۳	۱۹۴	۱۹۵	۱۹۶	۱۹۷	۱۹۸	۱۹۹	۲۰۰	۲۰۱

دفع روی است که شخصی را اختلاف دعا هم نشود
 حضرت امام جعفر صادق علیه السلام عرض کرد حضرت فرمود که
 هر شب هنگام خواب این دعا را بخوان **بسم الله رب العالمین**
اَسْتَغْفِرُكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِینَ بِاِحْسَنِ الْاَعْوَانِ اَللّهُمَّ اغْفِرْ لِحَقِيقَتِی
فِی صَاحِبِی وَتَقْطَعِ عَوْدَیْ بِعِزِّهِ وَکِبَالِهِ یَا مُجِیدُ
اَعُوْذُ بِكَ حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که

هر که از شیاطین بجا و در آن ترسد و آیه سحر که قبل از این مذکور
 شد تا فریب من الحسین بخواند از شیاطین این مانع است
 بجهت خروج شیاطین بنویسد و بگوید داده اعوذ به تو بخوبی
 الله اکبر و یکبار از شام تا صبح بخواند و هرگز نگوید یا فخر من
 غیر ما رزاق من غیر ما ربی و من غیر ما یطعمونی الا طار یا طیر فی
 یحیی و میات یا نجیم چنانچه در فصل سابق گفته شد **ایضا** دعا علی راس
 الگه از سید علی همدانی نقل شده بجهت یوسفی و نه کسی و اگر
 چون شیاطین بر او مسلط باشد تا او عظیم دارد و چون بر او می افتد
 بر روی خلاص شود و طریقه خواندن آنست که بر روی راست پا چپ
 صرع می خیزد و بتانی و آن سر نخیده و حکم و هدایت و اگر بکشد
 چپ بخیزد و راست او بنویسد و بکشد و اگر بکشد و نشستن مقدور
 نباشد بر پا می ایستد و بنویسد و در وقت نشستن بر پا می افتد
 و دست چپ را بر کمر چپ نماید که در وقت نشستن نیز از سر به چپ خاطر
 حضور قلب باشد و اگر در مکانی که بر او آفت باشد باشد
 مرد را ایستاد نماید و حضور قلب و توجه بفرمان او را نماید
 و دیگر کسی اندر نماید و دعا اینست **اَوْتِیْتُ نَارَ عِشْرِ مَرَاتٍ**
حُلُوْبٍ بِحُلُوْبٍ شَعْدَائِیْ فَرَأَیْتُ رَبَّیَ الْعَزِیزَ یَا مُطَهِّرُ
مَرَاتٍ

آیستاید **اَسْتَغْفِرُكَ**
یا الله یا طاهر یا طاهر

واعينهم وصداقها وبنيتهم وانفسهم والحيثية كافرهم وتعين
لازمتهم ظاهرهم وباطنهم واعينهم عينهم السيرة اذ
يعمل الخطايا ويحكم بها من ذكركي واسمعي واعينهم من
شئ كل عقيدتهم ومكروههم وكيدهم وتعينهم وسلاحيهم وبرقي
اعينهم وتعاينهم اذهم ومن غير الحيز والانس والشيء الجين
والشايخ والمهرج ومن غير من يكون في الجبال والعيان
والقناديل والشافق والنبير والخراب والعيان
من غير ما كان الثوابين ومن غير ما كان العيون وسلاكين
العبود وسلاكين الجوار وسلاكين الطرق واعينهم من
غير الشيطان ومن غير كل عولده ومن غير المفسد
طاهر الشيطان والعباديت ومن غير من يعمل العقد
ومن غير من يكون الهواة والنجسان والنجار ومن غير
القلبات ومن غير من النور ومن غير من يسكن النور ومن
غير من ينجي في الاسواق ومن غير من يكون مع الدابة
والموابي والموحش ومن غير من يكون في الارهاق
الغبار والاكلام ومن غير من يوسوس في صدور الناس
ومن غير من يسترق السمع والبصر واعينهم كذا

كنا في هذا من النظر والسمعة والخطوة والخطوة والكفر
والكفر والنعمة والنعمة والخطوة ومن غير كل عولده
وسلاحيهم وسلاحيهم وسلاحيهم وتعينهم وتعينهم
غيرهم ومن غير ما كان وسلاحيهم وسلاحيهم وسلاحيهم
الطبا اذيت واعينهم يا عينا شرا عينا واعينهم كذا
هنا من غير الذي اذيت والانس والانس وسلاحيهم وسلاحيهم
ومن غير الشيطان والانس ومن غير كل عولده ومن غير
اذنا طينهم ومن غير الداجل والنجار ومن غير كل طابع
من غير كل دابة ومن غير كل طابع ومن غير كل طابع
طابع ومن غير كل عينا بساكن ومن غير كل
الذناج ومن غير كل عينا بساكن ومن غير كل طابع
اعينهم كذا بساكن ومن غير كل طابع ومن غير كل طابع
سلاكين البؤس والزايا والمزاييل ومن غير من يفسد الخطية
او يوليها واعينهم من غير ما تنظر اليه الانبياء والائمة
عليه القلوب ولقدت عليه العهود واعينهم من غير
من يولي بالفساد والمهوى ومن يفسد العزيمة ومن غير
من اذا ذكر الله ذاك كما يدور بالانفس من العبد واعينهم

صاحبه كتابي هذا من شرا البشر واسر الشياطين والعفانين
والكفر والخطيئة والنجاسة وغيره الخ والذين يلقون دين
وعين غير الطائفة والطايف والعنصرية والاربابية والافقية
واعبدوا من غير كل عتيد ويؤمنون بواجبهم ابراهيم اذ
حزبن اوصيهم لا وسواين ومن كل دالة نعتهم ابي اذ
بنات حرا من قبل البعث والتميم والتميم والتميم والتميم
والتميم والتميم والتميم والتميم والتميم والتميم
ومن غير كل دالة والتميم والتميم والتميم والتميم
في نطقهم اذ في نطق اذ في نطق اذ في نطق
اذ في نطق اذ في نطق اذ في نطق اذ في نطق
به اذ عليه السلام ابن البشر وبنات وبنات وبنات
ولو لم ابراهيم اذ في نطق اذ في نطق اذ في نطق
وانت اذ في نطق اذ في نطق اذ في نطق اذ في نطق
وفي نطق اذ في نطق اذ في نطق اذ في نطق اذ في نطق
وذو الكليل وذو العزيم وذو العزيم وذو العزيم
عليه السلام والتميم والتميم والتميم والتميم
ملك عتيد اذ في نطق اذ في نطق اذ في نطق

وتفهم وتفهم وتفهم وتفهم وتفهم وتفهم
المفهم المفهم المفهم المفهم المفهم المفهم
استشارت به التمسر وامانة به العتيد وهو مكنون تحت
التميم والتميم والتميم والتميم والتميم والتميم
اليه اجمعين تفهم تفهم تفهم تفهم تفهم تفهم
محبته الله وتعلمه من لطف الله وتفهم تفهم تفهم
حزبه الله وتعلمه من لطف الله وتفهم تفهم تفهم
انت يا صاحبه كتابي هذا من شرا البشر واسر الشياطين
خوار الله وامان الله الله حبا اذ في نطق اذ في نطق
حبا فطنت وما اذ في نطق اذ في نطق اذ في نطق
ما شاء الله كان وما لم يشأ لم يكن ان شاء الله على
كل شيء قدير وانت الله قدام كل شيء على كل شيء
في نطق اذ في نطق اذ في نطق اذ في نطق اذ في نطق
تسكنون على النبي يا ايها الذين آمنوا صلوا عليه وسلموا
تسليما اخذت هذا الكتاب بخاتم النبوة ابراهيم اذ في نطق
وهنا ابراهيم صلى الله عليه واله اجمعين وكل مسلم عتيد
او نبوي رسل الان اولياء الله لا خوف عليهم ولا هم يحزنون

تکلیف

لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم حسبنا الله ونعم الوكيل يا عبيد الله الذي لا اله الا هو رب الارض اعظم
 وصلى الله على محمد وآله الطاهرين الطيبين الطاهرين
 عز ابو جانه كه كمال الدين در كتاب جنت الحيوان آورده مخرج قصه
 چنانست كه ابو جانه شكايه كرد بخدمت حضرت رسول صلى الله عليه
 وآله كه شما چيزي بظن من آيد نجات هر يك از ما را خدا نيت يابد
 مديا و سبا و بنو نسل و كاهي مثل ظلت شبكه كاهي مانند برت
 ميل و خشيد و كاهي ميسر ميشود و كاهي در مساحه خانه من است
 و كاهي در داذ ميشود و كاهي كوفه و شبكه مضطرب برخواستم دستم باز
 رسيد ببيت است و مثل خاير بخت درشت يافتم و ديدم آنرا كه بر
 روی آتش باميد حضرت فرمود اي ابو جانه او عا حانه است
 و حضرت ساير عليه السلام را طلبيد تا اين حوز را بر اهل ملوك و آن
 حضرت نوشت در نوشته را ابو جانه كه گفت چو خواهم بشنيد
 را در سر خود گذاشتم تا كاه اخوان بصدای آواز و زاری پيوار شد
 شنيدم كه شخصي ميگويدي ابو جانه امان امان اين نوشته را در
 كن كه هلاك شد و بعد كردم كه ديگر بخت تو نيست و در ملك
 كه اين دعا باشد در آن خانه مريم ابو جانه گفت ديگر بخت تو نيست

نديدم و حوزا بخت كه بعد بيله هذا كتاب محمد رسول الله
 صلى الله عليه وآله رسول رب العالمين الى طرف الدارين
 العار والذل و الاطراف بطرف بخت ما بعد فان لنا ولكم في
 الحق سعة فان يكن غاسقا مولعا صولها انما جافا مفتحا هذا
 كتاب الله شيق عليكم بالحق انا كنا نستنسخ ما كنتم تعملون و در
 مكتوب ما كنون ان كوا صا حكتا به هذا و انطلقوا الى عبده
 الا انهم والى بن عمر مع الله ما احرز الا الهو كل شيها
 الا وجه له الحكم واليه ترجعون هم لا يصرون حصصا فخرت
 اعلا الله و بلغت محبته الله و لا حول ولا قوة الا بالله فيكتبكم
 الله وهو السميع العليم و در كوش داشته صرعه سر سرجه
 بخواند صبا و بيله على ابي المؤمنين انما اني طالب يقول
 لك هشا شانا محتاجا اخرج و در كوش جلد بين همين بخواند
 بشرط تقديم محتاجا بر لفظ هشا شانا و حال صرعه او را مثل
 شود و بالنافع آورده كه اگر كسي با بار صرعه گرفته باشد
 سوء و الليل يا بر صرعه بهوش كشته بخواند صرعه او را و الا
 شود اگر در ميا صرعه باشد بجلي برود بنوبت و بر او باند
 و بر بخواند صرعه او را و الا شود بعد از ان الله خلق من

علينا دم

يَا أَيُّهَا الْمُسْلِمُونَ يَا مُسْطَرِطِينَ طَّرْعُونَ رَأَعُونَ تَبَارَكَ اللَّهُ

3. 4. 5.

میلین اشکیکنا صلیشا
میشوش و بریشوش و ساروش
و کشیطوش و قطیش و 8

اِنْزِلَ دَاوُدُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالَّذِي سَخَّرَ رِيْدَ الْيَمْرِ وَاجْتَبَيْتَهُ وَ
 الطُّيُورَ وَالْوُحُوشَ بِاسْمِ آءِ اللَّهِ تَعَالَى عَزَّمَتْ عَلَيْكُمْ
 يَا تَوْرِيَّةُ وَيَكِلُ مَوَازِعَ فِي التَّوْرِيَّةِ وَيَكِلُ آتِيَهُ فِي التَّوْرِيَّةِ
 وَيَكِلُ عَمِيدَ وَبَيْتَانِ فِي التَّوْرِيَّةِ لَخُرُجِ الْخُرُجِ بَارِئِ اللَّهِ
 تَعَالَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالنَّهَارِ هُوَ الْوَحْدُ الْوَحْدُ الْوَحْدُ عَزَّمَتْ
 عَلَيْكُمْ يَا لَاحِبِلَ وَيَكِلُ مَوَازِعَ فِي الْإِنْجِيلِ وَيَكِلُ آتِيَهُ فِي
 الْإِنْجِيلِ وَيَكِلُ عَمِيدَ وَبَيْتَانِ فِي الْإِنْجِيلِ لَخُرُجِ الْخُرُجِ بَارِئِ
 اللَّهِ تَعَالَى كُلِّ شَيْءٍ هَذَا لَيْسَ إِلَّا بِعَمَلِهِ لَمْ يَكُنْ وَالسَّبَبُ
 رَجَحُورَ عَزَّمَتْ عَلَيْكُمْ يَا زَبُورَ وَيَكِلُ كُلَّهُ فِي الزَّبُورِ
 وَيَكِلُ آتِيَهُ فِي الزَّبُورِ وَيَكِلُ آتِيَهُ فِي الزَّبُورِ وَيَكِلُ
 عَمِيدَ وَبَيْتَانِ فِي الزَّبُورِ لَخُرُجِ الْخُرُجِ بَارِئِ اللَّهِ تَعَالَى
 لَا يَدْرِكُهُ الْإِنْفَاءُ وَهُوَ يَدْرِكُ الْإِنْفَاءَ وَهُوَ الْبَلِيفُ
 الْحَبِيرُ عَزَّمَتْ عَلَيْكُمْ يَا مُسَوِّمَانِ وَيَكِلُ كُلَّهُ فِي الْمُسَوِّمَانِ
 وَيَكِلُ آتِيَهُ فِي الْمُسَوِّمَانِ وَيَكِلُ آتِيَهُ فِي الْمُسَوِّمَانِ وَيَكِلُ
 عَمِيدَ وَبَيْتَانِ فِي الْمُسَوِّمَانِ لَخُرُجِ الْخُرُجِ بَارِئِ اللَّهِ
 تَعَالَى فَوَكَّلْتُ عَلَيْهِ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ فَإِنْ كُنْتُمْ
 يَأْمُرُونَ بِأَنْ يَخْرُجَ مِنْكُمْ نَبِيٌّ كَلِّمُوا اللَّهَ وَذَرِيَّتَهُ وَآلِهِ وَتَبَاعِجَهُ أَشْيَاءُ

أَشْيَاءُ وَذَرِيَّتَهُ وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى شَيْءٍ بِحَقِّ عِلْمٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَارْزُقُوا
 بِذَرِيَّتِهِ وَآلِهِ وَتَبَاعِجِهِ أَشْيَاءُ وَذَرِيَّتَهُ وَآلِهِ وَتَبَاعِجَهُ
 بَارِئِ اللَّهِ تَعَالَى فَإِنْ كُنْتُمْ دَاوُدُ يَا حَبِيْبُ دَاوُدُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ
 ذَرِيَّتَهُ وَتَبَاعِجَهُ أَشْيَاءُ وَذَرِيَّتَهُ وَآلِهِ وَتَبَاعِجَهُ لَخُرُجِ الْخُرُجِ بَارِئِ
 اللَّهِ تَعَالَى فَإِنْ كُنْتُمْ سَلِيمًا بِحَقِّ عَمَلٍ دَسُوْلًا لِلَّهِ وَذَرِيَّتِهِ
 وَآلِهِ وَتَبَاعِجِهِ أَشْيَاءُ عَلَيْهِمْ السَّلَامُ الْخُرُجِ الْخُرُجِ بَارِئِ اللَّهِ
 تَعَالَى فَوَكَّلْتُ عَلَيْهِ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ فَإِنْ كُنْتُمْ بِحَقِّ شَيْءٍ
 أَوْ تَقَرُّوْنَ بِأَنْ تَحْبِسُوْا أَزْهِنْدِيْكُمْ أَوْ دَاوُدُ يَا حَبِيْبُ لَخُرُجِ الْخُرُجِ بَارِئِ
 اللَّهِ تَعَالَى فَرَجَاءُ الْحَبِيْبِ وَذَرِيَّتَهُ الْبَارِئِ الْبَارِئِ كَاتِ
 وَهُوَ قَاتِلُ الْكُفْرِ مِنَ الْعَرَبِ مَا هُوَ شَيْءٌ وَتَحْمِلُهُ الْوُحُوشُ
 وَلَا يَزِيدُهَا الْعَالَمِينَ إِلَّا حَسَنًا وَأَبْرَزُهُ مِنْكُمْ شَيْءٌ كَرِيمٌ
 فَيُجَاوِزُكُمْ كَرِيمٌ وَكَرَامًا كَرِيمًا كَرِيمًا كَرِيمًا كَرِيمًا كَرِيمًا كَرِيمًا
 بِهَ صَرُوعَ صَدْرِهِ عَشْرًا أَلْفَ مَرَّةٍ أَطْبَاعُ الْكَلْبِ عَلَى خَطِّ قَدَمِ
 بِحَقِّ عَمَلِهِ كَرَامَةً وَحَبِيْبُ دَاوُدُ يَا حَبِيْبُ دَاوُدُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ
 ذَرِيَّتَهُ وَتَبَاعِجَهُ أَشْيَاءُ وَذَرِيَّتَهُ وَآلِهِ وَتَبَاعِجَهُ لَخُرُجِ الْخُرُجِ بَارِئِ
 اللَّهِ تَعَالَى فَإِنْ كُنْتُمْ سَلِيمًا بِحَقِّ عَمَلٍ دَسُوْلًا لِلَّهِ وَذَرِيَّتِهِ
 وَآلِهِ وَتَبَاعِجِهِ أَشْيَاءُ عَلَيْهِمْ السَّلَامُ الْخُرُجِ الْخُرُجِ بَارِئِ اللَّهِ
 تَعَالَى فَوَكَّلْتُ عَلَيْهِ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ فَإِنْ كُنْتُمْ
 يَأْمُرُونَ بِأَنْ يَخْرُجَ مِنْكُمْ نَبِيٌّ كَلِّمُوا اللَّهَ وَذَرِيَّتَهُ وَآلِهِ وَتَبَاعِجَهُ أَشْيَاءُ

عَلَىٰ مَلَأَ سُلَيْمَانُ وَمَا كُنْتُ سُلَيْمَانُ لَكُنْتُ الشَّيَاطِينُ لَمْ يُدَا
يُكَلِّمُونَ النَّاسَ الشَّيْءَ وَمَا اسْتُزِلَّ عَلَى الْمَلَكِينَ بِيَا بِلْ هَارُونَ
وَمَا زُوتَ وَمَا بَعْلِكَ ابْنُ إِسْرَاحِيْمَ يَقُولُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا إِنِّي أَنَا
قُلْتُ لَكُنْتُ فَيَعْلَمُونَ بِمَا مَا يَقْتَرِفُونَ بِهِ يَقُولُ الْمُسَوِّدُ وَهُوَ
وَمَا هُمْ بِهَذَا بَرِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ لَا يَأْخُذُ اللَّهُ بِزِينَتِهِ وَيَعْلَمُونَ
مَا يَصْنَعُونَ وَلَا يَتَّقُونَ فَلَمَّا دَعَا لِي أَنَا شَرُّهُ مَا لَمْ
يَعْلَمُونَ لَدُنْهُ بَعْدَ بَطْنِي فَوَيْدَ مَا كُنْتُ بَعْدَ كَدِّهَا
لَشَرِّكَ وَلَمَّا دَعَا بَعْدَ وَاقِفٍ وَكُنْتُ دَاكِرَ صُورٍ وَاشْتَدَّ عِلِّي
كَرْدَ دَاكِرَ صُورٍ بِأَجْنَبٍ بِدَمِيهِ إِذَا أَنْ تَبَسُّطَ مَا يَحْت
يَابِدُ وَبَارِزَ دَارِ كِتَابٍ لَدُنْهُ اسْتَكْرَامَ وَمَا أَحْتَدَى إِلَّا قَوْلُ
كَذَبْتُ مِنْ بَيْنِهِ الرُّسُلَ فَإِنْ نَاسَ أَقْبَلُ أَنْقَلْتُمْ عَلَى أَقْبَالِهِمْ
وَمَنْ يَتَّقِ عَلَى عَيْبِهِ قُلْتُ بَعْدَ اللَّهُ شَيْئًا وَسَجَّزِي اللَّهُ الشَّيْءَ
وَالْأَسْوَدَ لَا عَمَلُكَ بُولِيكَ بِرَأْسِ رُفَاةٍ إِذَا كَرِهَ مَا شَدَّ
صُورًا بَلَّ شَرُّ دَاكِرَ أَنْبَ دَاكِرَ بِي كَبِيرُ كَرُونِ اسْتَفَا لَدُنْهَا
سُحْرَ إِشَارِ كَارِ كَرْدَ **أَصْحَابُ** أَوْدَهَ اسْتَكْرَامَ كَرْدَ بَعْدَ بَعْدَ
سَبِيلَ اللَّهِ يَجِدُ فِي الْأَرْضِ نَزْلًا عَمَّا كُنْتُ اسْتَعَدَّ وَمَنْ يَجْعَلُ مِنْ بَيْنِهِ

مِنْ بَيْنِهِ مَهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَتَوَلَّاهُ ثُمَّ يَذْكُرُكَ الْمَوْتُ فَتَدْرُجُ
عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَفْوًا رَاجِعًا لَهُ دَسْتُ اسْتَعْدَّ بُولِيكَ وَأَزْ بُولِيكَ
وَمَا هُمْ بِهَذَا بَرِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ لَا يَأْخُذُ اللَّهُ بِزِينَتِهِ وَيَعْلَمُونَ
مَا يَصْنَعُونَ وَلَا يَتَّقُونَ فَلَمَّا دَعَا لِي أَنَا شَرُّهُ مَا لَمْ
يَعْلَمُونَ لَدُنْهُ بَعْدَ بَطْنِي فَوَيْدَ مَا كُنْتُ بَعْدَ كَدِّهَا
لَشَرِّكَ وَلَمَّا دَعَا بَعْدَ وَاقِفٍ وَكُنْتُ دَاكِرَ صُورٍ وَاشْتَدَّ عِلِّي
كَرْدَ دَاكِرَ صُورٍ بِأَجْنَبٍ بِدَمِيهِ إِذَا أَنْ تَبَسُّطَ مَا يَحْت
يَابِدُ وَبَارِزَ دَارِ كِتَابٍ لَدُنْهُ اسْتَكْرَامَ وَمَا أَحْتَدَى إِلَّا قَوْلُ
كَذَبْتُ مِنْ بَيْنِهِ الرُّسُلَ فَإِنْ نَاسَ أَقْبَلُ أَنْقَلْتُمْ عَلَى أَقْبَالِهِمْ
وَمَنْ يَتَّقِ عَلَى عَيْبِهِ قُلْتُ بَعْدَ اللَّهُ شَيْئًا وَسَجَّزِي اللَّهُ الشَّيْءَ
وَالْأَسْوَدَ لَا عَمَلُكَ بُولِيكَ بِرَأْسِ رُفَاةٍ إِذَا كَرِهَ مَا شَدَّ
صُورًا بَلَّ شَرُّ دَاكِرَ أَنْبَ دَاكِرَ بِي كَبِيرُ كَرُونِ اسْتَفَا لَدُنْهَا
سُحْرَ إِشَارِ كَارِ كَرْدَ **أَصْحَابُ** أَوْدَهَ اسْتَكْرَامَ كَرْدَ بَعْدَ بَعْدَ
سَبِيلَ اللَّهِ يَجِدُ فِي الْأَرْضِ نَزْلًا عَمَّا كُنْتُ اسْتَعَدَّ وَمَنْ يَجْعَلُ مِنْ بَيْنِهِ

جاسوسها ماسوسها **انصاف** سه روز با مدار برکا غری بنویسد
 با کبریا جاری نماید و سحر باطل گردد و بعد از این **در کفرنا من حیث**
 لستینا و عافینا و حیث لکینا و وصلنا و حیث قطعنا و صلی الله
 علی محمد و آله و اجمعین و از خواص خداست یعنی موش که در کج
 او داد و آستانه خانه و فرزند مایع اثر سحر کرد و راهل افغانه
 و در خواص خطاوت گفته اند که اگر کسی استیسان او داد و وقت نماز
 جمع خراب کند و در آجل نماید و بدان آب بد را بشوید باعث
 بطلان سحر و دفع شر آن شود و از خواص اسم تأیید و ایلاد است
 که اگر این دهم را بطریق استخراج برکعت مستحضر بنویسند باطل
 گردد و استخراج آن با سطر است ق و ا ا ح م د م ا ک ا ر ی خ ر
 و افوخته و شسته بکند و مکرر ده دهد در ساکن شود و در
 خواص را با یقین است یعنی خال چاه و راه که چون مبتلا از طلوع
 افتاد و در روز سنبه بدست چپ بردارد و در خفه که بگوید
 تعلیق غایب سحر را باطل کند و چون در ساعت سیم و پنجاه
 بردارد و حبه نع عدا و سطر بنویسد **فصل چهارم در دفع**
 چشم بد و اخطا و بی ملاد شده که چشم بد را تا اثر می باشد و ورنه
 که بسیار باشد که چشم بد را با سحر و سحر داد و در بد باطل کند

باطل کند پس کسی که او را خورشید بداد کسی الله اکبر بگوید و در وقت
 دیگر بگوید که تا خدا ببرد و از حضرت صادق علیه السلام سفول است
 که چشم کسی را و یا چشم او و کسی تا نیت نماید سه مرتبه بگوید یا
 شاء الله و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم و بگوید که
 هرگاه کسی با هیئت بگوید که اهد که ان شاء بیرون رود و سوره معوذتین
 را بخواند و بیرون رود چشم بد دوا تا اثر نکند و در وقت دیگر بگوید
 که هر که را اثر چشم بد با و برسد دستها را بر روی بلند کند و سوره
 حمد و توحید و معوذتین را بخواند و در پیش بر بکشد و سقوا است
 از زرد که گفت از برای دفع چشم زخم بدند بر سوراخ بینی داشت
 چما را و در سوراخ بینی چپ شده با و در هر رتبه بگوید چشم
 الله لا یأس و لا یأس و لا یأس و لا یأس و لا یأس و لا یأس و لا یأس و لا یأس
 یکشوف الباس الا انت **انصاف** تعوذ بجهت چشم زخم رسیده اللهم
 ربّ کلّ حاج و کلّ یس و کلّ یس و کلّ یس و کلّ یس و کلّ یس و کلّ یس و کلّ یس
 و کلّ یس و کلّ یس و کلّ یس و کلّ یس و کلّ یس و کلّ یس و کلّ یس و کلّ یس
 من ضلّک ثم ارجع البصر کتوبین یقلّب الیک البصرها سیّئاً
 هو خبیث **انصاف** بخواند ماشاء الله کان فاکم لیثا لم یکن
 استمدان الله علی کل شیء قدیر فان الله قد لھا ط یکل شیء

فِيهَا رَأَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
الْعَظِيمِ **اصفا** بخواند یا حذر دارد و این یکبار را تا که رسد **اصفا**
این اسون را باید بخواند و بعضی گفته اند که هر چند با بدو نوشت
و در میان چشمهای حیوان و ما بین با حیای انسان میاید و زنا
شکسته شود فحاشا باید بگویم یا الله العظیم الشان القوی
الظالمین الشدید الا کما ان عبیر غایب یحسب حایب
عجرا یبصر و غایب فایس و لیل را میس و ما یفادیس فایس
الغافین فی احب خلق الله الیه و فی کید و کلمتیه فایس
البصر هل یزیر فطوره الحق له و هو حیر **اصفا** در زبانه
البیان آورده که چو میل علیه السلام این اسون را بخواند هر چه بر سر
الله علیه و آله حکم نمود که بخواند بگویم یا الله العظیم الشان
عین حایب الله یثبیت **اصفا** بجهت دفع چشم نغم این کل را
بگویند هر چند مرغ پس اگر چه آدی باشد در میان یاها عا
بر زمین زند تا شکسته شود و اگر حیوان باشد در میان چشمها
اوردند تا شکست حیات بجهت معجبتا بجهت انقلافت و کرد
وقت شکستن بجهت بگویند یا الله یا الله و علی ایتم الله و انیم
القین و اطبا گفته اند که از خواص اسند است که هر که آنرا با پای

باید که کبود تعلیق نماید دفع چشم بد و سحر از او کرده میشود **اصفا** از
خواص نیست است یعنی زاج سفید که چون کسی را چشم بد رسد آنرا
بخور نماید و در آن قطعه بفرستند بصورت و شکل چشم ظاهر گردد
هرگاه آنرا در طوط قبله آن شخص گذارند هر که چشم بد باهل آن
خانه نرسد **فصل بجم** و دفع الریحال محل ربط و دایره
باه و دفع سحر از آن و غیره در کف می آورده که اگر مردی را بسته
باشند چهار عدد بجهت مرغ را بجهت نبوت باز کرده بر هر یک پیش
نویسند و ناشتا بخورد و در ساعت کثوره شود **اول** قوی الحق و
تبارک ما کما قوا یسکون **دوم** قال موسی ما جئتکم به الشیطان
الله سیبطله ان الله لا یضیع عمل المتدبرین **سوم** انما
کید ساجد و لا یضیع الشایخ کیش انی **چهارم** یل یقتل فی الحق
عنه الباطل یبدمعه یا ذا هوز اهو انکم الویل و انقیون
ولا حول ولا قوه الا بالله العلی العظیم **اصفا** این دعا را که
بگویم یا الله العظیم الشان یا آخر دعا که در فصل دوم از باب اول
ذکر شد مشابیه و غفران نویسد و باید بشوید و بخورد **اصفا**
بر سه عدد بجهت بگویند یا الله یا الله و بگویند که باشد این دستور
نویسد که بسم **اول** حق یا اکیا یله السین و حقها **دوم** اول

الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا نَفْثًا فَتَقَفْنَا لَهَا
 وَتَعَلْنَا مِنْهَا كُلَّ شَيْءٍ يَخْرُجُ مِنْهَا لِيُؤْمِنُوا بِهِ **سَجْم** فَاسْتَفْظُوا
 فَاسْتَوْسُوا عَلَى سَوَاءٍ بِيْرَوْلِدِ الْخُورِدِ وَفَسَدَ كَدِ كَمَا كَرَفَتَا
 شَوْدِ بِنَهَا دَا لَدَقِيمِ وَبَسْمِ الْخُورِدِ الْكُشَادَةِ كَرِدِ **وَالْغِيَا**
 اَنْخَامِ اَيْنِ حَرْبِ سَكْرِيْنِ عَمَلِكِ وَزَعْفَرَانِ بِنُوسِيْدِ وَرِدِ
 مِمِ كَرَفَتِهِ بَرْنِ بَدْرِ كُشَادَةِ شَوْدِ بَا ذَنْ اَللّٰهُ اَللّٰهُ
 اَللّٰهُ اَنْوَاحِ اَنْوَاحِ اَنْوَاحِ اَنْوَاحِ اَنْوَاحِ اَنْوَاحِ اَنْوَاحِ اَنْوَاحِ
 بَاهِ بَاهِ بَاهِ بَاهِ بَاهِ بَاهِ بَاهِ بَاهِ بَاهِ بَاهِ بَاهِ بَاهِ بَاهِ بَاهِ
 مَزُوْدَةِ كَرْجِيْ بَا بِنِ ذَعَا كُشُوْدِ مَرْجِيْ وَزَعُوْدَةِ اسْتِ بِنُوسِيْدِ
 وَرِدِ بِلْخُورِدِ دَارِ يَاطْهَعْمَا بِالْمَعْمِيْ بِالْمَعْمِيْ بِالْمَعْمِيْ
 مَا عَمَلَكُمَا بِالْمَعْمِيْ طَعْمَكُمَا لِيْسَمِ اَللّٰهُ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمُ نَقَرُ
 مِنْ اَللّٰهُ وَنَقَرُ قَرِيْبُ رَلِيْبُ الرَّحْمٰنِ بِالْمَعْمِيْ بِالْمَعْمِيْ بِالْمَعْمِيْ
 مَرْجِيْ مَرْجِيْ مَرْجِيْ مَرْجِيْ مَرْجِيْ مَرْجِيْ مَرْجِيْ مَرْجِيْ مَرْجِيْ
 فَادَا اسْتَوْسُوْا اَنْتَ وَرَبِّكَ عَلَى اَلْفَلَكِ قَوْلُ الْحَمْدِ لِلّٰهِ الَّذِيْ
 فَجَّرَ نَارَ اَيْنِ الْعَوْرِ اَلْفَلَكِ قَوْلُ رَلِيْبُ رَلِيْبُ رَلِيْبُ رَلِيْبُ رَلِيْبُ
 حَتَّى اَلْمَرْجِيْ كُشُوْدِ مَرْجِيْ مَرْجِيْ مَرْجِيْ مَرْجِيْ مَرْجِيْ مَرْجِيْ
 فَلَانِ يَحْيٰى بِنِ اَللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اِذْ لَطَمَ نَقَرُ اَللّٰهِ اَلْخُورِدِ 8

سُورَةُ مَكْسَكَسَا يَلِيْهَا وَبَيْنَ الْمَرْجِيْ مَرْجِيْ مَرْجِيْ مَرْجِيْ
 نَقَرُ اَللّٰهُ الْمَرْجِيْ مَرْجِيْ مَرْجِيْ مَرْجِيْ مَرْجِيْ مَرْجِيْ مَرْجِيْ
 قَنْ وَالْقَلَمِ صَا يَسْطَرِطِ **وَرِدِ** عَدَا لَدَا مَرْجِيْ مَرْجِيْ مَرْجِيْ
 لِيْجِيْ خَلِ رُجُوْطَا دَاوِلِ سُوْرَةِ فَخْرِ تَاوِيْطَا مَرْجِيْ مَرْجِيْ مَرْجِيْ
 حَيَاةُ نَقَرُ اَللّٰهُ تَاوِيْطَا مَرْجِيْ مَرْجِيْ مَرْجِيْ مَرْجِيْ مَرْجِيْ
 رَلِيْبُ اِيْآيَاتِ دَانِ جَعَلْ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَنْزَالِيْ لِيْسَكُنُوْا اِيْهَا
 وَجَعَلْ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً اِنَّكُمْ فِيْ ذَلِكَ لَا بَارِيْ لِقُوْمٍ يَّعْكُرُوْنَ
 اَوْخُلُوْا عَلَيْهِمُ الْبَابُ اِذَا دَخَلْتُمُوْهُ فَارْكَبُوا عَلَيْهِمْ فَتَقَعُوا
 اَبْوَابُ السَّمَاءِ بِمَا هُمْ مِنْهُمْ رَجِيْبُ وَخَرُّوا اَرْضًا عَنِ اِيْهَا
 الْمَاءُ عَلَى اَرْضٍ قَدْ قَلَّدَ رَمِيْ نَارِجِ لِيْ سَدْرِيْ وَبِيْرَوْلِدِ
 وَاحْلَلْ عَقْدُ مِنْ اَلِيْسَا لِيْ لَقِيْعُوْا اَوْفِيْ وَرَكْنِ اَلْعَبْتِمْ يَوْمَئِذٍ
 يَخْرُجُ فِيْ تَعْبِيْرٍ لِيْخْرُجَ اَلْعَوْرِ لِيْخْرُجَ اَلْعَوْرِ لِيْخْرُجَ اَلْعَوْرِ
 اَبُوْ فُلَانٍ عَنْ فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ وَفُلَانٍ لَكُمْ رَسُوْلٌ مِنْ اَنْفُسِكُمْ
 عَسَى رَلِيْبُ مَا عَمَلَكُمْ حَرْجِيْ عَمَلِكُمْ بِالْمَرْجِيْ مَرْجِيْ مَرْجِيْ
 فَارِ قَوْلُوا اَقْتُلْ جَسِيْ اَللّٰهُ لَا اِيْلَهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ
 رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ **اِيْهَا** اِنْ شَكَلَ يَادِ رَقْدِيْ بِنَا يَدِ بِنَا يَدِ
 مَرْجِيْ اَنْ اَنْجُوْدِ كُشَادَةِ شَوْدِ بَا ذَنْ اَللّٰهُ لِيْ مَرْجِيْ مَرْجِيْ مَرْجِيْ

ادب ط سیم لبم الله ربططنا **فوج** دیگر برسته برک انا ولسید
وهر روز یکبار دوزیر امان دود کند اول جمعه و دوم جمعه
سیم چهارم **فوج** دیگر برسته لغز نان با سه عدد سید فوج
هر روز یکی بخورد اول **الان خفف الله عنکم وعلیم انکم**
بیکم ضعفاً ویریدوید الله ان خفف عنکم وخلق الانسان
ضعفاً سیم **الان خفف من رنکم** طریقه دیگر که باید بهین
دستور عمل از د اول **قد قرت** دوم **قد قرت سیم** طریقه
فوج دیگر برنه با دام بنویسد و هر دوسه عدد و بخورد برسته
با دام روز اول لبم الله قدرت و استشارت برسته با دام روز
دوم لبم الله شحوا المرث مات برسته با دام بعد سیم لبم الله
فی علم الغیبات **فوج** دیگر بهجهت بکروز سه روز ناشتا بخورد
اول **یا عینوت** دوم **یا عینوت سیم** یا ملوت **فوج** دیگر بر
با دام بنویسد اول **طاطون** دوم **لا طون** سیم برینه بنا
بخورد و بخور است **فوج** دیگر برسته عدد سید فوج شسته هر روز
یکی در وقت روز بخورد اول لبم الله الرحمن الرحیم انا
اعطینا لک الکوبر **الان خفف الله عنکم وعلیم انکم**
ضعفاً دوم **فصل لربک** و **الحمد لله الخفف من رنکم** و **دعوه**

و **دعوه** سیم **ان شاکت** شاکت هو الاکتو و کان الانسان
ضعفاً **طریقه** دیگر بهجهت تبار برسته برک کردان نویسد
در هر بار اول شد و فوجون عزید قارون دیم با یکبار غمان
برهنیم معاویه برید شمر و برتر تیر هر روز یکی با در وقت شمر
روز و روز بر امان دود کند **فوج** دیگر بهجهت دفع بکروز با
بر دست راست بنویسد و اگر زن باشد بود دست چپ **ع**
ان معاویه بکروز که اگر روزی بنویسد در دفع با
سید لبم الله **رحم الرحمن** طریقه سیم **بیتها** کبرخ لا یغنیان
و **بیتها** سر دغا و **بیتها** تجر با نا دکنی بر با وسلا ماعطی الله
الان **رحمنا** **الله** **الغالبون** و **لقد سبق کلنا الیه** و **انا**
المسلمین **انتم** **انتم** **المستوفون** و **ان** **جسدنا** **انتم** **الغالبون**
فوج دیگر بهجهت در فصل ساتون که شد که بخور حضرت امام
رضا علیه السلام با نه اندک فرموده که بر سه قطعه کاغذ بنویسد
و سه مرتبه بخورده بر آن همانده بلغ نما بدفعی بهجهت تیر دین
تیر نموده اند **فوج** دیگر از بعضی بکروز با دوقی راست بخور بند دفع
شود لبم الله الرحمن الرحیم و **ان** **ما** **سیرت** **یله** **البحال**
اودیت **به** **الارض** **ان** **کم** **به** **الوف** **کل** **له** **الامر** **جبع** **یا** **شاه**

یا کافی یا معافی یا یحییٰ انزلناه و یا یحییٰ نزل بانیم
 این فلاحت بعینم الله و یا الله و من الله و یا الله و لا
 عا لیس الا الله **ترجم** دیگر بر سر قطعه کاغذ نوشته با کلام
 یا آیت شود و هر روز بناشتا یا شام شفا یا اید شفا الله
 یسبح الله الرحمن الرحیم **ترجم** هطک هطک هطک هطک شفا
 من الله العزیز الحکیم **ترجم** اطط اطط اطط اطط اطط اطط
 شفا اطط اطط اطط اطط **ترجم** دیگر بر نه مغز یا دام بنویسد
 و هر روز سه عدد و از این بناشتا بخورد و فدا دل بر سر مغز یا دام
 بر کف زمین الله و بر طرف دیگر سوها روز دهم بر سر مغز یا دام
 الرحمن و بر طرف دیگر سوها روز نهم بر سر مغز یا دام الرحمن و
 بر طرف دیگر سوها لغوی آورده که این بناشتا رختن است
 اینه معصومین علیه السلام مستقر است که بر صاحبیت سرور
 خوانده شود و ازل شود **آیت** م نارت محصه الذین یقتل
 تباهان من زانیر و یودع **+** با تسمعای فی دست نجیعه
 و زینرها و لیلته اصفی **+** ثالث و قدرت علی جماعها
 ما فانه یقللت لا ترجعی **+** بالمسطفی و شفیه و یولود
 لا ترجعی لا ترجعی **+** و در کتاب امان اسفار آورده

که این طلسمات را بر سر قطعه کاغذ در روز یکشنبه بنویسد
 بگو یا در یکشنبه و دیگری را در دو شنبه و دیگری را در سه
 شنبه بشود بخورد که از آن نوشته فدا دل یا آیت یا شفا
 بخورد و اگر فاکل نشود در روز چهارشنبه و سه دیگر بر سر کاغذ
 بنویسد یکی را چهارشنبه و دیگری را در پنجشنبه و دیگری را در
 روز جمعه و این طریقی می نویسد یا شامالت را زان شود افا
 الله تعالی اینست طلسمات سه گانه **والله اعلم** **ترجم** **والله اعلم**
والله اعلم **ترجم** **والله اعلم** **ترجم** **والله اعلم** **ترجم** **والله اعلم**
ترجم دیگر سترا روز یکشنبه با چهارشنبه که غم ماه بود
 باشد این صند را بر پایه کاغذی بدهد بر سر مغز یا دام
 و لیلته که دختر یا بالغ رسته باشد بر سر مغز یا دام بنویسد
 که از طرف راست شفیه رهن او بخت باشد قبل از نیم رخت
 شب بدو سه دقیقه اگر شب چهارم یا در رسته و با کمال کمال
 و اگر بر گردن او زرد بوی که بر طرف راست گردن او بخت باشد
 البته با در الله تعالی بر طرف شود سطر اول انشی هفت سطر بلند
 سطر دهم تا دهم تا می منتر در جملات آید که این المشرط
 بنویسد و بخورد و تیرد بر طرف شود **ترجم** **والله اعلم** **ترجم** **والله اعلم**

انفی
عسقر
الله

[illegible]

لَكَ عَافُونَ فَلَا تَزِدْ لَهُمْ فِيهِمْ وَتَزِدْ عَلَى الْغَافِلِينَ وَتَزِدْ
 حَتَّى يَمُوتُوا وَتَزِدْ عَلَى الْغَافِلِينَ وَتَزِدْ عَلَى الْغَافِلِينَ وَتَزِدْ
 سَرْدَاسْتَه بَاشَد بَابُش بَدَشَه اسْتَه سَمْعَه مَوْجَع دَرَد
 بَكَنَادَه وَبَكُونَدَ اسْكُنْ سَكَنَكَ بِالَّذِي سَكَنَ لَهُ مَا فِي
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَإِنْ أَمَامَ عَلَى النَّاسِ عَلَى
 مَقُولَتِكَ أَنْ بَرَأَى مِنْ سِرِّهِ بَرَأَتْهُ بَرَجَ آخِرَانَدَ وَكَوْنَهُ
 الَّذِي كَفَرْنَا إِنَّ السَّمَوَاتِ لَا زَعْرَ كَانَتْ أَتَقَاتِفُنَا
 وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ وَرَبَّكَ
 دِكْرًا مَدَّ كَرَامَتِهِ مَوْجَعَه مَوْجَعَه مَوْجَعَه مَوْجَعَه
 هَكَذَا نَبَأَ عَوْدَ الَّذِي سَكَنَ لَهُ مَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 السَّمَوَاتِ فَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَرَبَّكَ دِكْرًا
 كَرَامَتِهِ مَوْجَعَه مَوْجَعَه مَوْجَعَه مَوْجَعَه مَوْجَعَه
 مَعَهُ الْجَنَّةُ كَمَا يَتَوَلَّوْنَ إِذَا لَا يَتَوَلَّوْنَ إِلَا فِي كَرَامَتِهِ
 وَإِنْ أَتَيْلَ لَكُمْ نَعَا تَوَلَّى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ تَوَلَّى الْمُرْسُولَ دَائِمَةً
 الَّذِينَ يَتَّقُونَ عَنْكَ مَعْلُومًا وَأَنْزَلَ سُلْطَانَهُ
 عَلَيْهِ وَاللَّهُ مَوْجَعَه مَوْجَعَه مَوْجَعَه مَوْجَعَه مَوْجَعَه
 نَافِعٌ بَرَدَ لِسْتَه كَتَمْتُ خَيْرَ مَادَّةٍ عَلَى السَّمْعِ كَلِمَةً بَرَأَى

بَرَأَى دَرَسَه فَرَمَدَ كَرَامَتِهِ بَرَدَ بَرَدَ بَرَدَ بَرَدَ
 آسِرَ بَرَدَ بَرَدَ بَرَدَ بَرَدَ بَرَدَ بَرَدَ بَرَدَ
 خَدَمَتَهُ خَدَمَتَهُ بَرَدَ بَرَدَ بَرَدَ بَرَدَ بَرَدَ
 بَرَدَ بَرَدَ بَرَدَ بَرَدَ بَرَدَ بَرَدَ بَرَدَ
 أَنْ تَزِدْ لَهُمْ دَائِمَةً كَانَتْ جَلِيلًا عَفْوًا دَائِمَةً
 أَيْضًا مَقُولَتِكَ كَتَمْتُ خَيْرَ مَادَّةٍ عَلَى السَّمْعِ
 حَضَرَتَهُ مَوْجَعَه مَوْجَعَه مَوْجَعَه مَوْجَعَه مَوْجَعَه
 دَائِمَةً وَبَرَدَ بَرَدَ بَرَدَ بَرَدَ بَرَدَ بَرَدَ
 كَتَمْتُ خَيْرَ مَادَّةٍ عَلَى السَّمْعِ كَلِمَةً بَرَأَى
 وَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّارِكِ بَرَدَ بَرَدَ بَرَدَ
 وَتَقَرَّرَ وَأَعْبَدَكَ بَكُونَدَ أَيْضًا دَرَسَه مَوْجَعَه
 مَا مَادَّةٍ مَوْجَعَه مَوْجَعَه مَوْجَعَه مَوْجَعَه مَوْجَعَه
 هَذَا نَبَأَ لَآ أَلَا لَآ أَلَا تَزِدْ يَا اللَّهُ كَتَمْتُ خَيْرَ مَادَّةٍ
 عَرَسَ لَافَتَ وَبَرَدَ بَرَدَ بَرَدَ بَرَدَ بَرَدَ
 الْأَوْجَعُ لِلَّهِ الْمُبِينِ نَوْجَه حَيْثُ مَعْلُومًا تَزِدْ مَوْجَعَه
 الْبَارِئُ بِالْأَرْبَابِ أَيْضًا دَرَسَه بَرَدَ بَرَدَ بَرَدَ
 الْبَارِئُ بِالْأَرْبَابِ أَيْضًا دَرَسَه بَرَدَ بَرَدَ بَرَدَ

كَتَمْتُ خَيْرَ مَادَّةٍ عَلَى السَّمْعِ

اینست شکل موعود

و گفته اند که حق بیست و هفت سال از کمال عمر خود را در راه حق صرف کرد و در آن روز که از دنیا رفت

بسم الله و اعلم ان

فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت

بسم الله و اعلم ان
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت

و گفته اند که حق بیست و هفت سال از کمال عمر خود را در راه حق صرف کرد و در آن روز که از دنیا رفت
بسم الله و اعلم ان
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت

اینست شکل موعود

و گفته اند که حق بیست و هفت سال از کمال عمر خود را در راه حق صرف کرد و در آن روز که از دنیا رفت
بسم الله و اعلم ان
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت
فکشفنا ما به من صفت

و گفته اند که حق بیست و هفت سال از کمال عمر خود را در راه حق صرف کرد و در آن روز که از دنیا رفت

لا ترفع قلوبنا بعدا وهدينا وهدينا من لدنك وهدنا
 أنت الوهاب برآن بخواند و اگر تاثیر بخشد و به نشود بگوید
 بکش و و نیم انوار سعید زهر بگوید و سه مرتبه شود و چون
 در بخت بخواند و بخورد البته شفا یابد و درایت بگوید
 که غما بخند حضرت امام جعفر صادق از درد شقیقه شکا
 کرد حضرت فرمود که چون از غما ز در شقیقه فارغ شوی انگشت
 سبابه را در قیام هر دو چشم خود بگذارد و هم مرتبه بگوید یا خدای
 ایشی و انگشت را بر روی راست بمال و بعد از آن انگشت را همان
 جا بگذارد و هفت بار بگوید یا مغان ایشی و انگشت را بر روی چپ
 بمال و بعد از آن کت دست راست را بر میان سر بگذارد و بگوید یا من
 سکن لئلا یخلف الیوم و ما فی السماوات و الارض من شیء
 علی محمدی و آل محمدی و اسکن ما بی و در خاور و یات آورده که بعد
 از بدله بگوید بنویسد آمین و در آن وقت که غم از پل و کوه
 شلایه بگذرد ساکتانم جعلنا النور علیه و لیلایم بقتنا
 ایضا بقتنا پس با در شقیقه آورده **فاما** عجزه بجمع الحاح
 جهت در دهان یا در لحنه نوشته بر بالای عضو که درد میکند
 بر بند خلاصه یابد ان شاء الله تعالی جهت در در سر و بر سر شل و طوط

نیده زد

طوط کولر لاری هم چنین سازد و جوی آبست و است
 ث طوط کول لای و جوی اول آن موضع که در او ایست
 عجزه لیا من یخ کند و در مکار آورده که عجزه در شقیقه بود
 اگر درد باشد بر سر بند و اگر دندان باشد یا کوه کبوتر بگذارد و نیم
 الله الرحمن الرحیم بسم الله من الارض الی السماء کان هبط جبریل
 فاستقبل الی جبریل فقال یزید تالال ذهب الی الانسان الاکل
 ثم عینیه و انور بزم فضال با نطق الی الاله الا هو لا ذهب
 الی الانسان و لا تاكل ثم عینیه و لا تفر من ذم انا ان الی الله الشا
احیایا جهت در در شقیقه دست بر آن بگذارد و بگوید یا منیر
 الکبریا و یا مکرر الشفایه و یا مدد عیال الخیر عن محمد و آل محمد
 و مطهر عنده قطعه را اصل علی محمد و آل محمد و کتب ما فی صلیح
 و کتب شقیقه بر شقیق یا اذکم الزاویین **طریق** دیگر در کتاب
 در یکدیگر آورده که این شکل را جهت در شقیقه نوشته بر آن بندد
 در میان کن کرد س س س س س س ع ع ع ع ع ع ه ه ه ه ه ه
 و در امر تر الی ربک کف یذا الظل و لوسا الجمل ما کنا جعلنا
 النور علیه و لیلایا اسکن فی الضامین الصلح ما کنا عن شر
 الجن **طریق** دیگر در چهار رباعی است و قولش بعد از این است
 جفند ل

شود و تجربه رسیده که اگر از پای و کوش شخصی بخت باشد
روغن کجند و آن بچکانند بمرد یا پیر و آن بد و بخت مرغ طین
و دودی و سده و کاش کوش و در هر المانیخ آوده که سر و اعط
لایر کوش کسی که طین لایسنا داشته باشد بخواند بکوشد و اطلب
بجسته و ری و سده که از اجتماع چو یک بوده باشد و طین لایسنا
داشته که صبر سبب با که آن حیوانیت کجکل و شیشه بملج دد
کود سفالین سولایسنا خاکه او را با بول کا و بول جوی در
کوش بچکانند و ساعت مرغ نماید و گفته اند که موطوح هدیر
که هر چند اکوید در پوست ناد که با دروغ کل رخ بچوشانند
که در باغ و در کوش و کوی قدیم است بجهت آماش با کوش بوسید
و بهجا که آماش داشته باشد بر بندد بکوشد بعد از نیمه لای
که کسوات بلاد مخالف روس سامان بخون و طین
استعفی عیضا **اشفا** سه روز بر آغافو بکشد عیضا طین لایسنا
است اعلم علی کاشی طین لایسنا بر چنگ با ارم از ارم بر چنگ
دکدیغ در دجشم و علایق در خواص آیات آورده که هر
سه فوبت بر چشم بخواند و در زائل شود بعد از آنکه محل الزم
بسلامه و بخریج بسلامه و آنکه گفت الامعه و الخلیل المرح

مغی و چشم

المغی و بالو لاکول و لا توقع إلا بالله العظیم الله نور
السموات والأرض تا نور علی نور و **طین** امیر المؤمنین علیه
السلام منقول که هرگاه کسی با چشم آزرده باشد باید که با اعتقاد
در هست آیه اکرمی بخواند شفا یابد **دک** روایت یک منقول است
که حضرت رسول صلی الله علیه و آله برای در دجشم امیر عافین بود
که **الله** مَغْنَمٌ مَغْنَمٌ یَمْنَعُ وَ یَصْرِی وَ یَجْعَلُ مَا الْوَارِثُ یَنْجِ
وَأَقْرَبُ نَفْسٍ عَلَى نَفْسٍ وَ یَرْفَعُ نَبْذَ نَارِی **دک** روایت آن
که شخصی خدمت امام جعفر صادق علیه السلام آمد دید که چشم
الحضرت آزرده دارد و در دیکر خدمت الحضرت آمد نری ذات
آزاد بنامت از سبب آن پرسید حضرت فرمود که باین تعویذ بخوان
أَعُوذُ بِمِیْرَاقِ اللَّهِ أَعُوذُ بِعِندَرِ اللَّهِ أَعُوذُ بِعِطَمَةِ اللَّهِ أَعُوذُ
بِجَبْهَةِ اللَّهِ أَعُوذُ بِخِطَمِ اللَّهِ أَعُوذُ بِکَرَمِ اللَّهِ أَعُوذُ بِیَمَانِ اللَّهِ
أَعُوذُ بِسُورَةِ اللَّهِ عَلَى مَا لَاحَظَ فَتَحَدَّثَ عَلَیَّ عَنِّی وَاجْعِدْ
مِنْ مَغْنَمِ اللَّهِ رَبِّ الطَّيِّبِينَ اذْهَبْ عَنِّي الْوَلَدُ
قَوْلِكَ نَكْتَفِئُ عَنْكَ عِطَاءُكَ فَبَصْرُكَ الْيَوْمَ حَتَّى يَنْقُزَ
نَظْرَةُ فِي الْبُحْرِ وَ تَصَالُ فِي سَعِيدٍ وَ تَوَرَّكَ فَاحْسَنَ مَوَرَّكَ

وَرَدَّكُمْ مِنَ الْعَذَابِ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ يَا عَلِيُّ
يَا عَظِيمُ يَا جَبَلُ يَا حَبِيبُ يَا فَتْرُ اسْمُكَ أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ لَا تُدْعِيَنِي فِي قَبْرِ مُرَدٍّ وَأَنْ تُجِيزَ
الْوَالِدَيْنِ **وَأَنْ** حَفِظْتَ سُلَيْمَانَ عَلَيْهِ وَالْأُمَمُ هَيْتُكُمْ
دِينُكُمْ أَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ
وَأَنْ دَعَاكُمْ إِلَى دِينِكُمْ كَمَا دَعَاكُمْ إِلَى دِينِكُمْ قَدْ صَدَّقَ قَوْلُ اللَّهِ
لَا يُظْلَمُ أَحَدُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ
مَكْرَهٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ
وَرَكْعَتُكُمْ كَمَا دَرَجَتُكُمْ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ
بَرٍّ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ
لَعَابٍ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ
حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ
أَمْرٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ
بَادٍ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ
خَوَانٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ
أَكْبَرُ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

وَدَعَاكُمْ إِلَى دِينِكُمْ كَمَا دَعَاكُمْ إِلَى دِينِكُمْ قَدْ صَدَّقَ قَوْلُ اللَّهِ
لَا يُظْلَمُ أَحَدُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ
مَكْرَهٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ
وَرَكْعَتُكُمْ كَمَا دَرَجَتُكُمْ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ
بَرٍّ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ
لَعَابٍ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ
حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ
أَمْرٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ
بَادٍ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ
خَوَانٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ
أَكْبَرُ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ حَرَجٌ وَلَا يَكُونُ لَكُمْ فِي شَيْءٍ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

و در حدیث دیگر فرمود که این دارو جهت ضعف چشم و جفا
 نافع است **روایت** حدیث دیگر فرمود که کعبه سفیدی که بسوی ما
 بهم رسد کشتن دهنه فزک نافع است و اگر کسی را سفیدی
 در باصره هم رسد صورتش را بسوی یکدیگر و با خود دارد سفیدی
 چشم را مالش و دیگر رسیده که چون اول کسی که باصره با صر
 دیده و صر داده انکشت که چنانکه دست راست او را دست چپ را اندازد
 میزند و از خون انکشت و قطره در آن چشم بچکانند یا صر
 کرده و در حدیث دیگر آمده که هر روز آیه **لَعَلَّاهُ سَمِيعًا**
 بخواند یا بخواند چشم او از آفت سالم ماند و هم چنین اگر هر روز
 سوره **سوره** **لَا تُكْشِفْنَا عَنْكَ عِظَاءَكَ مَقْصِدُ الْيَوْمِ حَتَّى**
وَاَبَا آدَمَ **لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ مَا فِي عَمِيْمٍ نَأْتِيَهُمُ الصَّغَارُ**
فَالْيَوْمِ يُفْعِرُونَ را بخواند آفت چشم محفوظ ماند **در حدیث**
 دیگر که اگر آن روز یا آیه **وَالْيَوْمِ يُفْعِرُونَ** یا **وَالْيَوْمِ يُفْعِرُونَ**
 آن روز هر جای میزد و بشوید و در شیشه کند و میل در
 کشد از شکو و ضعف باصره این کرد **در حدیث** نافع آورده که
 اگر کسی را چشم در کند یا علی داشته باشد یا منور اجا کنی
 بخواند و بر پشت چشم بگذارد و بی شود و بر قیافه را و فایضا

یقیناً این عذرا و اطباء تجرب یافته اند که هر یک از اینها چون در
 شعله کرده و در او آب آن مخلوط نموده و در طفل و در بزرگسالان
 کبار بکار بیاورد و غایت آنست که بکشد و در چشم بکشد و با آن
 میانه **الحمد لله** که اینها را در طریقی که در حدیث کبار بکشد و در آن
 آن چنانکه جهت شکو و بیست و آنکه از طریق که در حدیث صحیح
 میشود و جهت باصره این نافع دانسته و هم چنین که از آب حلی
 جهت و مدینه یافته و آنکه از محرق برستون مقوی باصره و مدینه
 او را با سر لکین و با آنکه او را با سر لکین جهت ابتدا از زلال آب و پاش
 و جوب و سب و نظیر نافع است و ملاک کردن آنکه به خطی را که پدید
 شده است و با آنکه داشته و در زیر آسمان چندان بکشد و در آنکه
 کرد و جهت نافع بهنج با چشم نموده داشته اند که آنکه از سر
 خفاش با آب یا نفعیت نافع از زلال آب یا با سر لکین جهت باصره و هم
 چنین سر لکین او را نافع باصره است **الحمد لله** که در چشم هم رسد
 از با سر لکین و نفعیت و عین و سب با مداد داشته و در حدیث کبار
 آن خواند شفا می یابد و بخوبی است بعد از لبه نموده و عین و
 و در حدیث و در حدیث نافع نافع نافع **لَعَلَّاهُ سَمِيعًا**
وَالْيَوْمِ يُفْعِرُونَ و نیز **لَعَلَّاهُ سَمِيعًا** و نیز **لَعَلَّاهُ سَمِيعًا** و نیز **لَعَلَّاهُ سَمِيعًا**

تکلی که بر پهنه مرغ کشیده است بر آن خند نافع بود همچنین
 جینی که در میان زرد لک است بویه می باشد بدان چسباید
 بر لب **علاج** در دکاه و سحر الشافع آورده که این آیت را
 بنویسد و بنویسد آن آب مضغه نماید قال من لخص العطار
 و هم یضم قل لیسها الذی انشاها اول مرة وهو یکل
 خلق علیهم الذی جعل لکم من الشجر الاخص اذا ادا
 انتم منه توقد و اولی الذی خلق السموات
 و الارض و اذ علی ان یخلق مثلکم علی و هو یخلق
 العیلم و لک ما سکن فی البیت و الله و هو السبع 8
 العیلم لکل بیا مستقر و سوف تعلمون و یافین
 نددت لک ما فی بطنی محزوناً فقبل منی ایلک است
 السبع العیلم و افساعه کردن بطخ برک الویج و
 و ده لطفه وضع فرات و معای و دره کوزین و عویت بن
 و بدان بجزیه نافع باشد و در وقت سیاحتک بهجه
 جوشن و من و منون نافع ازوق شفا که ظاهر از بای 8
 هندی عبارت از است با فلفل بهجه دره و بدان و حرکت
 تقویت لشد و با خاکستر که به بهجه قلع و غرغ و در دوا و

جهت و در لشد و لطف نافع است و هم جینی در او را نافع و نافع
 مضغه بآب برک علی که بدلی نوش و بترکی سکور و نیکان 8
 گویند کردن و بآب باریتک و آب و سرکه که در او عدس بخت
 و شاخهای نازک و آرد جو می نمایند باشند مضغه کردن
 و بدستور که مزاج و کلنا و کشیدن خشک و پوست نا و رقص
 جو می نمایند مضغه نماید و بهجه قلع بلخی بوی ماد و برک
 و نیتون و ما میران و پوست نا و رقص با السور جو می نمایند
 مضغه نماید نافع است **اما** معالج دره کردن و کلور دوائی
 مذکور شد **سحر الشافع** جهت در کردن انا و لک و بای سحر
 و الیوم عیلم القرآن بک آیه نوشته با خود دارد **ایضا** برای درد
 کلور و نای و کزین کامر نوشته با خود دارد **کلور انا** بک و لک و
 و استخفشد و تفرقت هو الله الشافی **ایضا** جهت که اس
 دره کلور و آن خوانده هفت رتبه لیس الله الرحیم الرحیم الله
 شرافاً او سلکنا الشیاطین علی الکافرین فو تهتم انا
 دیگر این اشکال بنویسد و در سحر بکیر و برشته که در غنای بالغ
 ناسیده باشد در کردن نیکه

۸۸	۸۸	۸۸	۸۸
۸۸	۸۸	۸۸	۸۸

ایضا برای آمانی کلور و ملا و بوقت غروب شام با کاسه آب کشیده

وَأَرَادَ بِذَلِكَ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمْ أَخْسَرُ مِنْ قَوْمِي أَنْ يَبُولِكَ
مَنْ فِي السَّارِ مِنْ قَوْمِي وَتَجَارَاتُ اللَّهِ رِيًّا الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
يَا كَافِرٍ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكُنْ مِنْكَ شَيْءٌ أَكْبَرُ عَبْدِكَ
وَأَمِنْ أَمَلِكَ مِنْ شَيْءٍ مَا يَخَافُ وَيَخْذُلُ وَمِنْ شَيْءٍ يَجْعَلُ الدُّنْيَا
يَتَكَلَّمُ إِلَيْكَ **ويكبر** إذا برز للمؤمنين برأيه ودندان بنو سید
وصاحبه در وجود او برآید اولم بر می آید انسان را تا خلقش
مِنْ نَفْسِهِ نَالَفَ سُوْرَهُ بَرٍّ وَكَلَّمَ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَهُوَ الْبَيْعُ الْعِلْمُ **وای** امام موسی کاظم علیه السلام برآید در دوز
سعد بن کزاده و فرمود سر که انکوری بن دندان را حکم میکرد
ویکبر بر برادر سبزی بن سید الدجی حکم میکرد **والتجیر** اخفیه
نازنا فاذا انتم منه فوقيه و در دندان کزاد چند قدری
دود و آتش می کرد اگر چه دد عقبی می اندازد و باز بر سر می کرد ساکن
شود **ویکبر** بخود دارد و بر دندان درد می بخواند اللهم ربنا الله
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ وَبِصْنَعِ اللَّهِ الْكَافِرِ أَتَقْنِ
كُلَّ شَيْءٍ أَيْدِي حَبِيرٍ مَا تَقْتُلُونَ لَمْ تَكُنْ أَجْمَعُ الْوَجْعُ بِاللَّهِ
اللَّهُمَّ الْخَدَّاءُ بَرَاهِيمَ حَبْلَهُ وَكَلَّمَ مِنْهُ نَكْبَتًا وَأَتَدَّ عَلَيْهِ
يَرْفُجُ الْقُدْسَ وَبَعَثَ مُحَمَّدًا بِالْحَقِّ نَبِيًّا لَمْ يَأْتِ إِلَّا هَبَّتْ عَنْ فَلَانٍ

فَلَانٍ ابْنِ فَلَانٍ مَدَّ حَبْلَاتِهِ وَلَا تَعُوذُ إِلَيْهِ مِنْ غَضَبِهِ
بِإِمَامٍ حَقٍّ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ انْدَرَدَ دَنْدَانِ شَكَايَتِ كَرَمٍ وَهُوَ كَرَمٌ
نَزْدِيكَ شَوْعِينَ نَزْدِيكَ نَعْمَ حَضْرَتِ انْكَشَتْ سَبَابِرُ بَرٍّ دَنْدَانِ دَدِ كَرَمًا
وَأَمَلِكَ جَبَرُ وَجْهِكَ الْعَزِيزِ سَاكِنِ شَدَّ وَرَمِدَ دَدِ سَاكِنِ شَدَّ
أَي مَعْضَلُ كَعْنَمِ بِلَى حَضْرَتِ بَسْمِ فَرَمُودِ نَدَا كَعْنَمِ دَفُوسْتِ مَادِرِ كَرَمِ دَانِ
بِإِمَامٍ وَفَرَمُودِ كَرَمِ حَضْرَتِ فَاطِمَةَ زَهْرَةَ رَسُولِ صَلَّيْهِ اللَّهُ عَلَيْهِ نَالَكِهِ انْدَرَدَ دَنْدَانِ
شَكَايَتِ كَرَمِ حَضْرَتِ انْكَشَتْ مَبَالِكُ بَرٍّ دَنْدَانِ اوْهَادِ وَكَلَّمَ بَعْدَ ذَلِكَ
أَسْمَاءُتِ بَعِيدَتِكَ بِحَبْلِهِ إِلَيْكَ وَقَدْ نَدَّكَ عَلَى كَيْلِ شَيْءٍ أَيْ
مَنْ يَمُرُّ لَدُنْكَ فَيَرَى عَيْنِي وَيُحِبُّكَ وَيَكْتُمُكَ أَنْ يَكْتُمُكَ مَا تَكْتُمُ
فَاعْلَمْ بِذَلِكَ حَبْلِي مِنْ الْعَيْنِ **ويكبر** اگر از انحضرت مرویست که
هفت بار بر آن بخواستند بگویم الله اكبر بعد از آنکه الله الذي خلقك
یا الله ما دُرُفَ مَقْتَدِرُكَ عَمَلِ الْخَلْقِ انْتَهَى وَانْتَبَهَتْ فَتَقَرَّرَ
حَتَّى يَأْتِيَ بِكَ أَمْرٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ **ويكبر** اگر از
ابن عباس مرویست رسول صلی الله علیه وآله فرمود که هر کس را
دندان درد کند انکشتن بر آن نهاده هفت مرتبه بگوید هو الله
جعل لكم الشَّعْرَ وَالْأَصْبَارَ وَالْأَفْئِدَةَ فَلْيَا شُكْرًا مَا اشْكُرُكُمْ
ويكبر انصرفت که از حضرت صادق علیه السلام مرویست و تخلف

و چشم او زنده و آید و بتواند باذن الله زنده شود و از آن
بجز اینست **طریق** دیگر این اشکال را بر خشت یا دیواری بنویسد
و صماری بر طرف بچرخد آن زنند و از صاحب درد بپرسد که
درد ساکن شد یا نه پس در هر روز که درد ساکن شود صماری را
بگوید تا بر طرف شود الوثا بالوثا و اعرس **طریق** دیگر که از زردی
و سفید که میخیزد و بر بالا و خورجی که اند و صماری در چشم عین بگوید
درد ساکن شود باذن الله **نوع** دیگر گفته اند که چرخ یا اثری
پاورد و این شکل بر آن نقش کند لشم علقفی و در اشکال نقش
کرم بچاند و بنا ایشان را از آن دست و بهیچ نشانی از آن
و شد و قیبت آنرا می بیند که از آن دست چنین می بیند و
کارد را بر هر چرخ از هر فانت آن شکل بگذارد و از صاحب درد بپرسد
که آیا درد ساکن شد یا نه تا وقتی که گوید ساکن شد **نوع** دیگر
در دندان که از عودات آورده که شکل صج را بدین طریق بگذارد و صج در
میان دانه چم بگذرد و صج نعل اسب بر چشم عین بگوید و در دانه
که بپزد سوس و دانه تین را هفت مرتبه بچرخاند و بدینا فی که در هر یک بگذرد
و باید انگشت بر آن دندان که درد میکند نهاده باشد تا درد که کشد
نوع دیگر درد دندان بعد از انواع نوله و غیر آن بهیچ شیئی است

و بهیچ شیئی دیگر با نوله را با سوتیه جویشند و سر را بخار آن
داشته تا عرق بر جبین ظاهر گردد و نافع و بجز این است و از این
در لشکین درد دندان مکرر بچرخد رسیده اند مالیدن طفل را با
عسلست هرگاه از در طبابت و زراعت دماغی باشد و در دست و در
نقل را با کلاب بچرخاند و از این حال نمایند و در حال صماری
شود و مضمضه لب که کلاب نیز مفید است و سرین و مضمضه کردن
بجای را با سر که گذشت که بجهت بدو دندان و استحکام دندان و استخوان
و فلاح مؤثر است و هم چنین سرین فی سوختن بجهت دندان و استخوان
هون شده مفید است و در هر المنافع آورده که بجهت درد دندان هیچ
چیز بهتر از آنرا نیست که آنرا بسازند و در بینه محلیج کنند و بر دندان
گذازد ساکن شود **و اما** علاج چنین دندان دندان بر آن اطلاق و
در دندان بگذرد و از این بگویند که دندان استوار گردد و اطلاق
اسم در یکی گیاه بیخ انگشت که آنرا بعد از بیهوشی که بیدار میماند
بجهت آسان بر آید دندان طفل مغز که میگذرد در دندان و برین دندان
طفل را گذاشتند با ساقی را آورد و در دندان بگذرد و از جمله بجز این است و
کتاب کفایه الطلحه بر نقش از شیخ حماد الدین محمد رحمه الله نقل نموده
که چون ماه دندان بگوید عا هرت الله ان لا املک الهندیاء و لا

كَلَامُ الْحَسَنِ الرَّضِيِّ اِنْ دَخَلَ دَنَانُ مَاءٍ سَالِمٍ مَالِدٍ مَعَالِجٍ
 اَمَدَتْ دَنَانُ اَطْبَا كَثِيرًا نَدَّ كَرَاهَا هَدَّ دَنَانِي بِاَسَافِي
 نَعْمَ شَرِدَ دَنَانُ عَقَبَ كَلْبَيْنِ وَكَذَلِكَ نَحْنُ صَغِيرٌ رَا دَرِيْجِيْ كَذَارِدُ
 مَرَدُ دَنَانُ كَرَاهَا قَلْعَ شَوِيْكَ كَذَارِدُ دَسَا عَتَقَ شَرِدُ وَارَا مَرَدُ
 اَسْتَدَّ هَمَّ جَنِيْنٍ بَعْضُ خُزْنٍ كَرَا اَنَّا اَلْ يُوْدِيْ كَوْنِيْدَ بَرَا كَذَارِدُ
 بَا عَسَا اَسَا قَلْعَ شَرِدُ عَلِيْجُ سَرِيْرَ اَسَا لَيْجُ دَنَانُ بَرِيْجُ سَا
 اَطْفَالُ دَرَجَا بِيْنِ اَشْكَالٍ اَبْرَا وَبِنْدُ لِيْمَ اَللّٰهُ مَعْنُ كَرَاهَا
 دَمَ دَمَنُ وَاَمَّا اَلْبَا مَتَدَّ مَعَالِجُ سَرِيْرَ اَسَا اَطْفَالُ اَسَا لَيْجُ
 نَكْرَهَ اَنْدَا مَامَ اَسَا لَيْجُ وَنَسَوَاتُ اَكْتَدَا اَنَّا كَرَاهَا عَوْنُ عَلِيْجُ اَبْرَا
 كَرَدَنُ اَسْتَدَّ بَرِيْجُ دَنَانُ عَوْنُ دَنَانُ عَوْنُ دَنَانُ وَارَا مَرَدُ
 بَا لَكُوْنُ عَتَقَ بَرِيْجُ اَبْرَا وَفَوَقَا بَرِيْجُ نَا بَرِيْجُ وَارَا عَوْنُ شَرِدُ اَنْدَا
 حَمَلَةُ اَسَا اَسَا لَيْجُ سَرِيْرَ اَسَا اَطْفَالُ بَعْضُ سَرِيْرَ كَرَاهَا جَنِيْدُ
 حَوْنُ اَسَا اَسَا لَيْجُ مَعَالِجُ دَرَجَا لَيْجُ دَرَجَا لَيْجُ دَرَجَا
 دَنَانُ عَوْنُ بِنَ دَنَانُ مَرَدُ لَيْجُ كَرَاهَا عَوْنُ اَبْرَا اَبْرَا
 حَوْنُ اَسَا اَسَا لَيْجُ اَسَا لَيْجُ اَسَا لَيْجُ اَسَا لَيْجُ اَسَا لَيْجُ
 جَوْنُ اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا دَنَانُ كَذَارِدُ وَهَمَّ بَا اَبْرَا اَبْرَا
 اَللّٰهُ اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا

تكون

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاحِدٌ قَدِيرٌ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَإِنَّكُمْ تَسْأَلُونَ
 فِيهَا وَاللَّهُ يَخْرِجُ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ فَقُلْنَا انْتَبِهُوا بَعْضُكُمْ كَذَارِدُ
 يَحْيَى اَللّٰهُ الْمَوْدُودُ دَرِيْجِيْ كَرَاهَا اَبَا بَرَكَةَ لَعَلَّكُمْ تَقْقِلُونَ اَبْرَا دَسُو
 دِيْجِيْ بَرِيْجُ دَسُو دَسُو دَسُو دَسُو دَسُو دَسُو دَسُو دَسُو دَسُو
 بَكُوْدِيْدُ مَنَ بَرِيْجُ اَبْرَا وَهَمَّ بَرِيْجُ اَبْرَا وَهَمَّ بَرِيْجُ اَبْرَا
 اَكْلَتُ اَلْحَاوُ وَارَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا
 وَهَمَّ مَامَ سَرِيْرَ اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا
 مَرَدُ دَنَانُ اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا
 بَكُوْدِيْدُ وَهَمَّ اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا
 اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا
 بَكُوْدِيْدُ وَهَمَّ اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا
 اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا
 دَسُو اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا
 جَنِيْدُ كَرَاهَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا
 وَارَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا
 دَسُو اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا
 دَسُو اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا
 دَسُو اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا اَبْرَا

بکیر و دقت امر بکل بگیرد و سرش را سوراخ کند و کاردی از آن سوراخ
 داخل کرده مغزش را تراشند و بمواری که سوراخ نشود پس سر که
 بسیار تنگ است که از شر آب بجل آمده باشد دندان سوراخ
 بریزد و بر روی آن آب بکند تا آب بسیار بکشد پس بر دارد و
 وقت که احتیاج شود بغداد ناخن بگیرد و بر دندانها و بر دهان
 بنالد بعد از آن سر که معصومه کند و اگر خواهد آنچه در میان
 حفظ است و شیشه با طنز دیگر خالی کند و چند آب بنی خالی
 شود و بر طرف شود سر که بر روی بریزد و هر چند کهنه تر شود
 نفش بیشتر شود **نوع** دیگر در مکالمه آورده که سر و صمد و حبه
 تا هر یک سر سببه بچاند و بگوید این دعا را با جویس از آب الحاق
 تسکین آن یا الباری تسکین آن بسم الله تسکین اسکن
 تسکین یا الباری تسکین له ما به فی سکن له ما به فی سکن له ما به فی سکن له
 و الا زمین و هو التبع العظیم قال من یجی العظام و هی
 و یقیم قل یجیها الذی انشاها اقله مره و هو یکر خلق
 بسم الخرج و بها فایا **نوع** دیگر در خیر چشم بها آید که چشم
 صاعقه و خیر چشم بها خیر تر **نوع** دیگر در بخت
 السناخ آورده که بجهت دفع کرم دندان بویسد و در زیر دندان بگذرد

یا فقیه

کبره ساکن شود و ما من دانسته الا هو آخیز بنا بینه
 اری فی علی و اوطی مستقیم و بجهت زور زدن دندان و
 و بخت دندان سینه همین آید معول است و اطباء گفته اند که
 دندان را بجای رسد و دندان را بخت و بیه بر باد و در کرم
 بیرون آید و معصومه و سون و خون و بنوی که از آل بوزنی
 کوبیده بجهت دفع درد دندان و استحکام دندان بویست و بنی
 او قلع دندان و خوردن است بخیثی که محتاج با آن کنند
 نیست چنانچه گذشت **فصل هشتم** در دفع لکت زبان و
 مضاحت و دفع سلاطین یا ترا بجهت کوبیده سخن کنند و یاد
 بخت آید بنویسد و با و سپا و بخت آید انشاء الله ما لکم لا
 تنطقون اینه با یم ربک الذی خلق الی الخ اعلم الا ان
 ما لم تعلم لا یسکون الا من اذنت له الرحمن و قال صوابا
 انطقنا الله الذی انطق کل شیء ففقمنا هاسکما
 و از خواص این آیت است که چون بر باد بر سر نیاید و آب
 باران هم نموده بر کوبیده بر کوبیده و فرزند را نشکند و شود
 باذن الله تعالی اذ قال ایضا همیم لا ینبیه اذ را بخیر انشاء
 الهی است این آیت و قوت ملت هم سلاطین و کلدان و غیره

نوع دیگر

نوع دوم

فقطع شود ملا

[illegible]

تفریح آلوده و با اهل معصیالت نشسته و در بوی کدناشتن در فطام رخا
مجزیه یافته اند و هم چنین سقوط کرد برنج که در زمین سفید
کرد من بیم رسد و حجت قطع آن مجرب یافته اند در هر المنافع
آورده که اگر رعایت بهیچ وجه نایستد کلو و صراطی در فقا و آویزند
خون باذاستند **الفصل** در کین کار کرده بر پیشانی بند نخون
باذاستند **انصاف** آورد ماثر با چشم کرده بر تلوک سرها لاجون خشک
شود باذاستند **انصاف** سر کین کا و احوال و اندک خاکت شود
بپوشد ضد عفایت باذاستند و اگر بار عکس و ترا بر جلیخت تار که بر
ظاهر بلیت باشد بکند و درون دم خورش منقطع شود ضمما
ذاج سفید و وصل برین تان همین خاصیت دارد و در جگر
المنافع بحقه در دمیانه یعنی این ابتدا ذکر کرده اند لیس الله
الرحمن الرحیم قل اَعْبُدُونِي يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
عِنْدِي يَوْمَ حِسَابٍ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ أَتَاهَا رَاحَةً لِّدِينٍ
فَمَنْ تَبِعَ الْفُتُورَ وَفُتُورًا مِّنَ اللَّهِ فَإِنَّهُ يُصِيبُ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُلُوبُكُمْ فَاسْمَعُوا قُلُوبُكُمْ فَاسْمَعُوا قُلُوبُكُمْ
اَوْدَه که بحقه نرسد باذن بنویسد در آن بنده و بیل یا از
اقلع مائة و فیاسته اقلع تا آخر آیه که گذشت سَلَّمَ

سَلَّمَ عَصَدَكَ يَا خَيْتَكَ وَتَجَلَّلَ لَكَ سُلْطَانًا بِحَقِّهِ دَرَد
بارقی راست اَرَا الَّذِي سَلَّمَ بِعَوْنِكَ يَا أَيُّهَا الْيَتِيمُ
اللَّهُ يَدَا إِلَهِهِ قَوَاتٍ أَيْدِيهِمْ قَوَاتٍ قَامُوا بِكَ عَلَى
نَفْسِهِ وَعَنْ أَمْرِهِ عَمَّا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ مَسِيحُوتِيهِ
لَهُ اعْظِمْنَا وَازْجَلِي دَرَد باندی عجب بعد از سبله و اصحاب
الشمس ای ما اصحاب الشمال تا آخرا که علی الجیش العظیم
از سور و طایفه و از حقه در دمر فوج و راست علی الله و کلنا
رَبَّنَا اتَّقِ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْجَنَّةِ وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَاثِ
و بحقه در دمر فوج و ما لنا اَلَا تَتَوَكَّلُ عَلَى اللَّهِ وَتَتَذَكَّرُ
هَدْيُنَا سُبُلَنَا وَتَغْفِرُ لَنَا مَا دَرَسْنَا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَكُلِّ شَيْءٍ
الْمُؤْتُونَ **طريقه** دیگر بحقه در دمر ستم بنویسد و در آن
سبد و قاتل الهمود بذا الله مغلوله غلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعْنُوا
عَمَّا قَالُوا بَلْ تَسِيدَاهُ مَسْجُوتَانِ يَنْفِقُونَ كَيْفَ يَشَاءُ وَ
لِيُؤْتِيَهُمْ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طَعْنَانَا
وَلَقَدْ نَزَّلْنَا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ **فصل** باز در هم
دو دفع در دسین و سنان و زیاد شدن شیرو در خواهر آیات
و آیه آورده که بحقه در دسین این آیه را سه بار در روز بخواند

نعمانی

بایستد و با شام بعد از بجه سبج اسم ربك الاعلى نا حق
 هاهل اینا الوجع بعرض الله فاحول ولا فوج الا بالله العلی
 العظیم انت حج و دوش شمس من طمع غرق کل من لا ی
نوع دیگر در بجه المسافع آورده که این آیت را نوشته دعوت نماید
 در بجه نوشته و آب بخورده بخورده در دل ساکن شود قوت
 الله شر ذلك المیزر و اللههم نصره و سرور و جواهره بیا صبر و
 جنة و غیره استغفار و آیتا باشد **نوع** دیگر نویسد و
 سر دل بند دود ساکن شود و آیتا استغفار من هیزه لکنون
 من الشاکرین و ان یسا لیکن التبع یطلل و اذک علی ظهر
 ارض و ذلك لا یأت لکل مستلک و الذین امنوا و عملوا
 قلوبهم بذكر الله الا ینکروا الله فقلوبهم القلوب و کفری
 است که این آیت را بنویسد و بنویسد و کفری که در دل آینه باشد
 بیا شام در ساکن کرد در آن در آن در آن در آن در آن در آن
 آو الف التبع و هو شهید **اما** معالجی بجه دل بنویسد و
 و کفری که در دل در بجه باشد او طیران نماید و بیا شام ساکن کرد
 بعد از شام در بجه در بجه در بجه در بجه در بجه در بجه
 و اما قاری بجه اسمک العظیم و بجه اسمک الحسی و بجه فاحول نا حق

بایستد و با شام بعد از بجه سبج اسم ربك الاعلى نا حق
 هاهل اینا الوجع بعرض الله فاحول ولا فوج الا بالله العلی
 العظیم انت حج و دوش شمس من طمع غرق کل من لا ی
نوع دیگر در بجه المسافع آورده که این آیت را نوشته دعوت نماید
 در بجه نوشته و آب بخورده بخورده در دل ساکن شود قوت
 الله شر ذلك المیزر و اللههم نصره و سرور و جواهره بیا صبر و
 جنة و غیره استغفار و آیتا باشد **نوع** دیگر نویسد و
 سر دل بند دود ساکن شود و آیتا استغفار من هیزه لکنون
 من الشاکرین و ان یسا لیکن التبع یطلل و اذک علی ظهر
 ارض و ذلك لا یأت لکل مستلک و الذین امنوا و عملوا
 قلوبهم بذكر الله الا ینکروا الله فقلوبهم القلوب و کفری
 است که این آیت را بنویسد و بنویسد و کفری که در دل آینه باشد
 بیا شام در ساکن کرد در آن در آن در آن در آن در آن در آن
 آو الف التبع و هو شهید **اما** معالجی بجه دل بنویسد و
 و کفری که در دل در بجه باشد او طیران نماید و بیا شام ساکن کرد
 بعد از شام در بجه در بجه در بجه در بجه در بجه در بجه
 و اما قاری بجه اسمک العظیم و بجه اسمک الحسی و بجه فاحول نا حق

در این شهر

اطبا را این سقر با جنت بایم و ما فی الخلیل بطور بدعت
و تنقیه حلق از خللا و از تهمین مفید است و الله اعلم **فصل**
چهارم در دفع درد پشتم و اگر در خواست آفات قرآن و کتب
که هر که از سوره انبیاء آیه اربعین سبقت بهم من الحسنة
او کتبت عنها معذرت تا یومکم الذی کتمت و عذرت
و امر فلان به پاک بیا به نویسد و آری چاه که آفتاب بدید
باشد بیرون و بعضی سرچوبه از آن بیاشاند و ندری از آن
بر پشت او باشد در وقتی که در راه باشد و بسید باشد
سر و دست را بر سینه عمل کند شفا یابد و اگر استراحت برین
از آن طرف بخورده و استراحت نماید در پشت او از آن
کند **و در حدیث** که اسمعیل فرزند امام جعفر صادق
علیه السلام شکایت کرد که بخورم و چون از درد پشتم و شکم
خفوت او را طلبید و فرمود که بر پشت خوابند و امیدها را براد
خاند اینم الله الرحمن الرحیم بسم الله و یا الله و یا الله و یا الله
الذی لا یغنی عن کل شیء ای که خبری از عیال و عیال و اسکنانها
الشیء باقیه الذی سکن که ما یزید البیت و الهی و الهی و الهی
العلیم **و در حدیث** که بر منقول است که شخصی بخورد و بگوید

الوین شکایت کرد از درد پشتم فرمود که دست بر آن موضع بگذارد
که درد میکند و سه مرتبه این دعا بخواند و یا کان لیغفر
لک عیبت الا باذن الله کذا یا مؤجلاً و غیره و یا
الدنیا فوینها و غیره و یا رب العالمین فوینها
و شیء و یا رب العالمین فوینها و غیره و یا رب العالمین
ایضا در کاره آورده که چست در پشت آیه شهادت را تا
الحیاط بر آن بخواند تا رفع باشد **و در حدیث** که گفتند
غفر له من هذا فکشفنا عنک عیبتک فبصر الیوم و حدیث
را با آیه و الذی یغفر عیبتک عیبتک فکشفنا عنک عیبتک فبصر الیوم
بخواند و بنویسد و بخورد دارد نفع یابد **و در حدیث** که
پشت از آیه را نوشته و بخورد دارد بعد از این حدیث
الصلیب و التراب یا رب العالمین فوینها و غیره و یا رب العالمین
فکشفنا عنک عیبتک فبصر الیوم و حدیث
الرحمن **ایضا** چست در یک نویسد و بخورد دارد و لا تخاف
و لا کان لا یغنی فانیعهم فرعون و یغنیهم من الیم
ما غنیهم و اصل فرعون قومه و یا هدی و یا هدی و یا هدی
محیی قالیله **ایضا** چست در میان نو نویسد و بخورد دارد و یا الهی

خدا الکتاب بقوه والنباه الحكم صبيانا وحنا نامن لدنا و
زكوة وكان نقشا شفوقه حجة در پشت و در عروك
و من تقويت الازلي اغاظة وسقى آلات تناسل بحزبت
واذ حكاه هندستان و از ترجمه باهر نقل شد فوئل هفت
شغال دینم صلایه کرده در سفال باك اندك بوداده و در اجی
هفت شغال دینم بدستور كوفته و بخته اضافه نماید و با چهل پنج
عدد زرد و نیم مرغ مرادی آتش زمره گذاشته بقدر انكم مجهول شود
مرزج و تعبایان مغربیه و در سفال دینم و نبات نیز بدستور دو
شغال دینم کی نموده بر آن نشاء کنند و بجمع آنرا در دیگر و شغال
کند بحزبت **فصل با نهم** در دفع درد شکم و ناف و ببرد
مریض که روی بجهت نماز المومنین علیه السلام از درد شکم شکایت
کرد زهره که آب کمر و بجز و ازین دعا را بخوان یا الله یا الله یا الله
یا رحمن یا رحیم یا رب الارباب یا ایا اله یا اهلک یا مملک الملک
یا سید السادات اغیثنی فی هذا الامر کلّه و نسقم فاقم عیالک
و ابرئ عیالک انقلب علی قبضتک **فصل** دیگر از حضرت صادق علیه السلام
روایت که شخصی بخودت حضرت رسول علیه السلام علیه و آله عرض کرد که
برادم از درد شکم از او دارم و فرمود که اندك غسل با آب کمر بخوان

در دیگر و شغال

بخورد و روز دیگر آمد گفت که غسل خورد و دفع نکرد فربود
برو و باز غسل کرد تا بخورد و هفت مرتبه سور حمد نزد او بخوان
چون شخصی رفت فربود برادرش را فرستاد تا برین سبب بخوان
غسل او را دفع بخشید **فصل** دیگر در چند روایت دیگر
که از برای درد شکم و قولنج بجای عیشک و زعفران سور حمد
و مغز ذین و توجید را با این دعا بنویسد و با آب باران بشوید
و ناشتا یا در وقت خواب بخورد آن عود بویخته الله اعظم
و عبودته الی لا ترام و بقدره الی لا تمنع منها شیء من هذا
الرجع و شرب ما یبید و شرب ما اخذ منه دستور دیگر است در دفع
درد هند و هفت مرتبه بگوید لبیم الله اعوذ بعزرة الله و قلدره
و قبل الله من شر ما یجد و با زردست مر وضع در دهن و بگوید
سورته لبیم الله انما بنویسد و بر روی او بپاشد و بعد از سجده
قل یحیی الذی انشاها اول مرة و هو یخلق عیالک و لوان
قل انما سیرت به الجبال و قطعت به الارض و انکلم به الموتی بل
لله الامر جیعا **فصل** دیگر خواندن این آیه نافع است بعد از
سجده ما انما بکم من عیبت فاعاذ فی کافی انفسکم الا فی کافی
من ذیل ان فی راعها ان ذلک علی الله لیبرهن ان هذا حق ما انما

في ربيتم فالذين كفروا قطعنا لهم شياطينا فلا يبين في قلوبهم
وهم في الحميم فيه هم يظنون انهم لا يهلكون فاعلموا ان الله الملك
الحق لا اله الا هو رب العرش الكريم لا اله الا هو وحده لا
شريك له الملك له الحمد يحيي ويميت وهو حي لا يموت
بيده الخبز وهو على كل شئ قدير **انصت** هذا ان الله
وفا الوفاء اذ ذهب فاضيا تاج المومنين وسوره الفخر الكفا
والهتة مرتبه بان خافنا شفا يابد **انصت** يقولون ويا رب
وعد ولما انجيتنا من هذه النكوة من الشاكرين اريد
الله بالتاثير **انصت** فكم من قول من الملائكة ما هو
شيفا ورحمة للمومنين ولا يزل الظالمين الاحساد
انصت سر يوجب ان ينادوا الله خلق كل دابة منهم
من عشي على طبقه ومنهم عشي على عجلين ومنهم عشي على اربع
فخلق الله ما يشاء بهجه در جدول وما يورد مستبر موضع
كفاشته مكر بكونه دهر عجي او على هو شند كثير يا من
تليد في واد شده كه سوره الرحمن واثنتون وستين وخمسين
ان باعث شفا است وسوره الم نشرح دابر در دل بخواند نازل
شود ويا زلزل واستاد بر يدي در دل نوشته بر يالند وانظر ذا

دايما شاد بعد از جمله ولما انجيتنا من هذه النكوة من الشاكرين
سوره الم نشرح ويا رب الله على الساعة موعدهم والساعة ادهى وازن
الله شيد الشيا والذين انزلا من الناس ان امسكنا من يديهم
ابن شكيل را بر ناخن اها و دست چپ بغيريد و بايست بجهت در
شكم و قلع بجز است منع فخل **معلوك** در دنا و در دشت
كه شخصي بمرت صا و عليه السلام شكاسته كرامت در دنا و در
كه دست بركت صمغ بكنار و شسته بكنار انكه كذا بكنار لا
يا سيه الباطل من بين يديه ولا يخلقه تنزل من حكم جديد
و يا حي يا قيوم يا ذا الجلال والاكرام يا ذا النور يا ذا
و بركت بخواند بعد از جمله الذي خلقني فهو يديني تا من
الحق الله بقلب سليم در فصل در معك كذا كذا كذا كذا كذا كذا
بجهت در دنا و در دشت و في ان و في الفزع و في الفزع و في الفزع
ناشأ المجر و في الفزع و في الفزع و في الفزع و في الفزع و في الفزع
مالا لا يكون الا من بجهت و در شكم بر پشت حوايد باي يا شير
بالاي يا عجب يا ناحت سر ربه سوره لا يلا في بخواند بعد
از ان از صبر و يا بخواند و دست بركم مال و در دنا و در دنا
مجر و يا بخواند و در دنا و در دنا و در دنا و در دنا و در دنا

ان كان خليا غفرنا الضام

الحق الله بقلب سليم الضام

وَاللّٰهُمَّ

ح م ح	لاد د و د	ح م ر
ح م ح	ن ا و د و د	د م ح
س ا و ط ا ل	م م ر و	ل ح د د
س ا و ط ا ل	م م ر و	ط ا ل ح

تلفظ الثعال
بألف زو منق
بر سست جیب
وهو ك فاند د

[illegible]

فصل فی شرح و تفصیل

و در رسول سابقه در خالصت آیه بود که لا ینفع مال لک بالین الی
 قول سلیم مذکور شد که بر شکر خوانده شکر بگذشت و گوید و در
 رتبه هفتم اندک چیز تلخ بخورد **۲۱** معالجی که از شکم منفرد است
 که شخصی خدمت حضرت امام موسی کاظم علیه السلام از قزاق و صند
 شکم شکایت کرد و گفتند بهمانا و شکم که چون با شخصی میگو
 محبت میکند حضرت فرمود که چون از قزاق شکر بخورد عاذا
 لبحرین اللهم ما علمت منه من خیر فیه من خیر فیه من خیر فیه من خیر فیه
 ما علمت من خیر فیه من خیر فیه من خیر فیه من خیر فیه اللهم اف
 اعرفه من خیر فیه من خیر فیه من خیر فیه من خیر فیه من خیر فیه
 من خیر فیه من خیر فیه من خیر فیه من خیر فیه من خیر فیه
 علیه السلام شکایت کرد از قزاق شکم و فرمود که چه مانع است تو را از
 خوردن سیاهانه با غسل **۲۲** معالجی که نفع شکم اینده او بخوراند
 و دست بر شکم مالده لیسیم الله اخذنا بواهییم خلیلنا و کلم موسی کلیما
 و بعد محمد با حق پنا بسره بار بگوید یا ایع اخرجی یا دن الله
۲۳ تجویز رسیده که بعد از خوردن طعام دست را بر چای معده
 و شکم هفت مرتبه مالده و در هر بار بگوید صلی الله علی محمد و آل محمد
 انفع کردن این را مذکور اند و هر روز آن شکم بر چای معده بخورد و سفت

مینه در

دو سه دانگ مله یا نه میخورد و هر یک کلاب از عقربان یا عرق میخورد
 با و از زباد را در دایره باب نافع دانسته اند **۲۴** معالجی استونه که
 با خطی اهل خراسان و کاف خوانند قطعه کلخا و بر لبست
 چون و در لای آن که در حلق ناف صفا شکایت دارد و سوز
 کبر با بخور انداخته هفت مرتبه که در آن سوره است چون برسد به
 نوبت کاره با قلم از خط بر آن کل بکشد مشروط بر آنکه چهار خط
 در طول بکشد و سه خط در عرض بخورد که خط در عرض خطوط
 طویلا فی با تقاطع نماید و بعد از آن کل را بر داشته در سالیانه
 که آفتاب بر آن شاید تا خشک شود چون کل خشک شود آن
 نیز بر طرف شود هر روز و قوی الی و بر یکت سوره طه و بر یکت شده
 صفت خطوط اینست **۲۵** معالجی که در دفع خیر
 و پیش شکم و در بریده و اسهال و رسته که شخصی خود خدمت
 امام جعفر صادق علیه السلام از پیش شکم شکایت کرد فرمود که آنی
 بکشد و لایا با قزاق را بخورد پس آنرا بخورد و دست بر شکم مالده
 الله بکم الی سر لا یریدکم العسر و الحزن و الله سیر به و بعد از آن
 بخوان او هر روز بخوان که هر روز از التوراة و الاصح کائنات
 ففتنتها و جعلنا من الماء کل شیء حی و الا فلا یحیون **۲۶**

در دفع خیر شکم
 در دفع خیر شکم

دیگر وارد شد که همان دعا که از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام
 تقدیر فرموده شد که در روز قیامت بخواند و بعد از نماز شب باید
 خواند و در حدیث دیگر مذکور است که این آیه را بر مغفول بخواند
 در شکم مادر بعد از تولد و فتحنا اموال السما و ما فیها
 و مغفونا الارض و ما فیها فالتقى المکة علی ارض قلد و جعلنا
 علی ذات الراح و ذکر و فتحنا علیهم اموال کل شیء ما بینهم
 این فلان اوله و آخره و ان السماوات با الارض و العوا
طریقه دیگر از آنکه معصومین علیهم السلام مسطور است که این
 امون را بر آب یا روغن بخواند و صاحب بچش بخورد و دست
 بچشم مادر بکشد و بگوید یا الله بکم الیسر و لا یرید بکم العسر
 این است ثم السبل یرزق ان السماوات با الارض کانت
 و تقافتنا فهاهاها الخاضع الخاضع الخاضع و الله
 اعزکم من طغیون انما انکم لا تعلمون شیئا کذلک اخرج اهلها
 الذی باذن الله عز وجل **طریقه** دیگر از امام محمد باقر علیه السلام
 جمله دیگر که در دست که در هر روز بخواند و در روزی که در
 بوداده سغور کن و بخواند و امام رضا علیه السلام فرمود که در روز
 که کانز بر روی آتش بکند تا بر آن شوق بکشد و این بخواند و بخواند

بچش شکم بر طرف شود و در مصباح کعبی آورده که هر که سوره الفاتحه
 را بنویسد و بخواند و صاحب بچش بخواند و بعد از نماز شب باید
 از برای بچش شکم بخواند و در مغفول خواند و این کند تا شفا
 بخورد و نافع است **طریقه** دیگر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
 فرمود که در روزی که بچش شکم هفت مرتبه بخواند و در شکم
 مال و در شکم دیگر آورده که بر آب بخواند و بعد از آن روغن در
 آب بریزد و چون مزج شود بر شکم مادر بکشد و یا در شکم بکشد
 المتعلون الذین لا یعلمون و الذین یعلمون فاعوذ من فرق طغیون
 یا کلون و یا طریا یستلون صاحبهم من النور العلوی کذلک الشیخ
 فلان اوله و آخره و ان السماوات با الارض کانت
 یومئذ **طریقه** دیگر از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام بخواند و بچش
 ناف و بعضی گفته اند که در ریش و ریه که سبب بچش جری
 قبل از آن بهم برسد این آیه را بر آب بخواند و یا شام و روز
 بر شکم مادر نافع است یا الله بکم الیسر و لا یرید بکم العسر
 اوله و آخره و ان السماوات با الارض کانت
نکته از همان جنابیه و ریش که در روزی که اذ التیاء داشتند تا
 و فقلت و لیه اذ قال الله عز وجل و یطایف نذیر لک ما فی حق ربنا

مُعَدَّة

卷之九

المقاول

[illegible]

انضا حله دایم برشته نموده و همان قدر خام در کجا کند و بخورد و دفع
 شود و لطیف تر از سوزده اند که برکت خشک ساسین و حیال را
 سوزن نموده و حبه منع اسهال از من و هم چنین کشین و شاسته
 و صغیر عری را مسامی بر داده اند که در زمان و نبات و لعل نموزن
 و شیر و کرشته بخورند و نافع آید و هم چنین اگر قهوه را طریقی بخورد با
 دلیله بر برشته کند که سبب انقباض حبه قطع اسهال و غایب شود
 است و هم چنین بدو گرم نرود که در میان کل طایفه شسته و در دست
 با آب پیچیده و صاحب مال عمل الصلح را نافع دانسته اند و صفا
 هرگاه با اقلع کل بپایند **فصل هجدهم** در دهن درد و کجای و شکاه
 و کمر و کمره و منقلب که شقی بپایستام محمد باقر علیه السلام شکاه
 کرد از درد شکاه و فرمود که چون از نماز فارغ شوی دست بر پیشانی
 بمال و بر موضع درد مسح کن و این آیه را بخوان بعد از تسبیح آمین
 انا خلقناکم عبادا و انکم الیاسا لا تموتون فقال الله الملائک
 الحق لا اله الا هو رب العرش الکبریم و من یدع مع الله الحیا
 آخر لا یرحمه ان لا یرحمه فاما احیایه عند رب ان لا یضیع الکافرون
 و قل ربنا عفرنا و انعم و انت جلیل القدر و اجبت و اوفی کف جنت کرد
 بر بخت شد **دفع** دیگر از عقرت نماز و طهارت و تسبیح و تسبیح که دست شکاه

هیکه مالد و سه مرتبه این دعا را بخواند بسم الله یا الله محمد
 رسول الله صلی الله علیه و آله و لا حول الا بالله العلی
 العظیم اللهم ارحم منی ما احب و فیما اری و در هر مرتبه دست
 بر آن بکشد و **دفع** برای نفع آورد که بجهت درد جلوی راست
 ایه الذین یذکرین الله فیما و یعوذوا لا فافضا عذاب النار
 بخواند و تعویذ نماید و بجهت عذاب چپ آیه و ما احب الا رسول قد
 خلقت قبله الرسل تا الشاکر بخواند یا فرستاد و بخواند
 و هم چنین این اشکال را نوشتن در موضع درد و تسبیح نافع
 دانسته اند که **صم و صم و صم و صم** و **دفع** حدیث شده که
 خوردن دانه که از سفره بریزد در دهن شکاه و بر او عسل اندازد و
 روایت شده که خوردن انجیر و در حبه در شکاه نافع است
 و نقل است که خوردن لوز و لواحلا و مهمل و در انداختن
 سلاک میگرداند **دفع** حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم
 هرگز در دهن کجایو باشد سه مرتبه دست را بر محل درد بمالد و
 مرتبه بگوید یا عوذ بقدرت الله و عقرت به علی یا ایها فرشته ما
 احب **انضا** بجهت درد جلوی راست و با خود دارد الذین یذکرین
 الله فیما و یعوذوا تا عذاب النار تجا فی جنتهم المصابع و عذون

لغز الله و قلعه تریل

فقد استخفرت امام علی بن ابی طالب علیه السلام فرستم که جانم بذا و عباد نزد
ما بگویند و نشان شما نظیر نام خدا در جنس الهی دارد و اما من
دعا از شما دارم که برکت آن شفا با بدای خفرت در جملای شفا
که خدا و شفا منع صفت بکنند و از او بگویند و هات دنیا بر یاد و صفت
بسیار نمود بر آنکه که باید قرآن بخواند که برکت آن شفا با بدای **اشفا**
بجهت جگر بول این شکار را بنویسد و بر زبان نهد و نفع شود
نکدان قبل با سکه ها یا سکه ها یا دنیا ها یا نزاره ملا
هول و نافع **اولا** الله العلی العظیم **اشفا** بنویسد و بنویسد
نقد بول کشاده کرد و بعد از سبیل طه ما انزلنا علیک القرآن
لنتقی نالقت الذی **اشفا** بجهت احتیاس بول کل کاشفه که عصق
ناشد و غیر بجهت و نیم وزن آن شون اضافت نموده و تا ناید
اشفا بجهت احتیاس بول بجزیره میرسد که شش نده و در سوراخ
احلیل بداند بر روی صدف می شود و بجز کردن طراوت بجهت
عسر البول و بولسیر نافع دانسته اند و در جملای نافع آورده که سر کین
موی را بر زهره بال بول کشاده کرد و در صاحب کتاب بجهت المؤمنین
بر محمد صلی الله علیه و آله که این ترکیب را در اعظم نام نهاد و اندو
جمله اسرار است بجهت آكله و روح ساعیه و کله و قنیه سائر اعضا

اعضا و قطع حزن از حق لها در بیان یک کشت و منع و دم و روح و **نصف**
مولود آن موه است و سرشته و کله و شفا کالکله و سرشته و اگر
بناشد استخوان سرشته و در یک صابون کل استخوان زهر بک بجهت
و کله و صفت بکلی و سوتیا و شسته که با زهر بک بجهت کوفته
و از هر یک کند و ایند استعمال نمایند و اگر بکند و در مالک امین مخلوط
کرده با سفید تخم مرغ سرشته و بنیل سله نهد و در جملای بول کشاند
سکن درید و در بعضی نیک نظیر غذا در معده بک بجهت بول در **اشفا**
در کما دم الکحلون از آنکه هدی مرطوب کرده که از برای کعبه از غلظت
بجای می نهد و بنیل سله از الله عیسی السموات و الارض ان ترولا
ولین نالسا ان اسکره من احد رعبه انه کان خلیفا عفره لا یسیر
سر و شوی کند و ضبط نمایند و بعد از آن بر ابرو بوسی طرب صحیحین
آیه را و سوره الفاتحه و سوره الفاتحه و سوره الفاتحه و سوره الفاتحه و سوره الفاتحه
از لسان تا کفن سوره و آیه قل ادعوا الله تالان آیه بعد از آن سله و آیه
از الله عیسی السموات و الارض تالان آیه و بعد از آن سله و آیه
عبره اسلم غفران از غفران ما کفر غفره البول و بعد از آن شش به
نصفی که در فصل دوم از باب اول کتابه که شد تا کفن معول دارند
والله العالم **فصل بیست و یکم** در دفع درد فوج و دم و شفا و تعد

منقولست که شخصی بحضرت امام حسین علیه السلام عرض نمود از دریا
فرمود که از اول سوره انا فتحنا افرات الله عز وجل اهلها جهار و
حدیثه یکم منقولست که هر سال ما از حضرت ما در علم السلام
از در و ساق شکایت کرد گفت مرا از کار عاجز کرده و هر وقت
در تابان آفتاب و تابان بر آن اتل و الوحی الیک من کتاب ربک
لا یستلک لک سائر و لکن یخبر و یدنه ملجذا بحجه در پایش بسید
باجود داود از سوره افرات الله تا آتیا که آن و تبنا لغفر
شکوه **و** هر المنافع را می دهد و آن گفته که بقول کند
لیعلم الله الذین اصوا و لیعلم المتنافقین و من دوننا خیرا
من اهل الکفر و تکذبان و حقیقت در ذات بقول کند و اذا
داسبا الذین یخونون نه ایا شتا فاعرضنا الظالمین از سوره
انعام قل کل من یفر بقربوا فستعلمون من اصحاب القصر
المنوی من اهلک از سوره طه و الحق و الحق فی الیال عشر
عیا و الرحمن الذین یمشون علی الارض هونا و انزلناهم اهلک
قالوا سلوا و الذین یبیتون فیهم یخلفون فیما اما از سوره فرقان
و الحق و در نکشتان ما کان علی النبی من حجج فیما فی الله سینه
الله فی الذین خلوا من قبل و کان امر الله قد اقم و قد اذاع

داسبا الذین یخونون فاعلام **و** بجهت در و ساق و حضرت
و شفقی که در ساق با هم رسد بدان سید المحدثه الله الذی
اده عتبا الحزن آن و تبنا لغفر و شکوه الذی لطفنا و انا لغفر
من فضله و لا یستلک لک سائر و لکن یخبر و یدنه ملجذا بحجه **و** بر آن
فجود و انقضت الساق و الساق لک و تبنا لغفر و شکوه الذی لطفنا
و لا یستلک لک سائر و لکن یخبر و یدنه ملجذا بحجه **و** بر آن
ثم اهل الک فاطی **و** هر المنافع را می دهد و آن گفته که بقول کند
باجود داود از سوره افرات الله تا آتیا که آن و تبنا لغفر
شکوه **و** هر المنافع را می دهد و آن گفته که بقول کند
لیعلم الله الذین اصوا و لیعلم المتنافقین و من دوننا خیرا
من اهل الکفر و تکذبان و حقیقت در ذات بقول کند و اذا
داسبا الذین یخونون نه ایا شتا فاعرضنا الظالمین از سوره
انعام قل کل من یفر بقربوا فستعلمون من اصحاب القصر
المنوی من اهلک از سوره طه و الحق و الحق فی الیال عشر
عیا و الرحمن الذین یمشون علی الارض هونا و انزلناهم اهلک
قالوا سلوا و الذین یبیتون فیهم یخلفون فیما اما از سوره فرقان
و الحق و در نکشتان ما کان علی النبی من حجج فیما فی الله سینه
الله فی الذین خلوا من قبل و کان امر الله قد اقم و قد اذاع

الظالمین از سوره انعام

بیتیه شجاعت و تعالی عما ذکر کنت و اقبای و زرع ساق
 ضل و خاکسترگاه با نیک طعم و السویه با سکه نافع دانسته اند
 و عداوی نفس که در بند باها و اگر بنده سابقا گذشت **باب**
تجیم در دفع مزاجها و زهرها و در این باب چند فصل است **فصل**
آب در دفع مزاجها و زهرها و دشمنان و خوف از طاعون و مریض
 و دفع ایشان و طاعون غلبه سلطان برای دفع مزاجها و آب
 کدایت که در فصل اول گفته است که گذشت چهار مرتبه بخواند و
 حسان انا و کدایت بخورد و انعام حرف سب است که اگر کسی
 که با همی در خانه و مجامع و محاربه و محاکمه آید و در اساکت
 کرد اند که قادر بر جواب دعا است با او شایسته بود اسم حنم را در
 مابین دو سینه افراجه دهد و هر چه ممکن است قتل هر چه بکشد
 منفصل نوشته در دست کتبه با او سخن گوید و انعام او در محاربه
 عاجز آید با او الله با طهر مثلا اسم علی سلسله و بجز
 کردن دشمن و حضرت رسول الله علیه و آله را برای دفع مزاجها
 اندیشا بخواند و تجریم رسیده است الحمد استخوان ایشان
 زمین و غایتها **و** خراش زمین می آید که چون کسی در وقت مغایرت
 مقابل دشمن یا نایستد این کل را بگوید الله الغالب الله الغالب

سکین کاوند

دفع مزاجها و زهرها و دشمنان و طاعون غلبه سلطان

غالبه

سعیس

القاهر و الله مثل کل چیز عینا ناصر الخلق حیث کان به
 الخلق و القهر ان کانت لا یستحق واحد فانهم خادعون حیث
 و غیر بعضی در دفع دشمن غلبه کند که با خنیا و ابله و در
 کتاب شمس المعارف آمده که اگر خواهی لشکر شکسته و فرارنا بد
 قبضه خاک از عینک بر کن و این آیه را بر آن بخوان که منیر و جمع
 و غیرت و القهر بل الساعه و بعد هم و الساعه ادره و باز و الحاکم و
 بجانب لشکر دشمن بدین آیه و کنی مشاهد الوجوه و اگر در آن محاربه
 بطرف دشمن و در جبهه و عاصیه خواهد بود که لشکر بران حق
 تعالی را بخورد و نیز خواهد گذشت **اما** دفع طاعون و اهل و احاطه
 در کتاب بکار آمد اخلاص و انصاف رسول الله علیه و آله و معقول
 است که چون از کسی ترسی بخواهی دفع او کنی طهر مالا کن **مجلد**
 را به بقی بسیار با سب و کما لکن که اعتقاد بر دفعهای خود داشته باشد
 و خطا بجای آورد بگوید اینه اهلکم ان تكون من حبه من خیل الله
 بجز من خیل الاغ و له من کل الفرات و اصابه الکفر و له در تیر
 فاصلا بها اصابه من نار فاحترق بهر که فاحترق فاحترق فاحترق
 از او تیری را و تو را ابد و از او مکتب اشار کن و سوزن بکار الله
 طهر مالا بدله و غایت با لا ذی قما و ارسه بجز من خیل و طهر مالا

افعی و

القول و

تا دفع شکره در کتاب مجتبى خلاصه این معنی را نقل کرده
 که شکر با هر کس که می باشد می رسد که بود یکی از هر یک که با
 رسیده ما را با بعضی از نویسندگان بسیار این دعا را بخواند آن بسیار
 در دست علی کرم و عظام بهم رسیده و چند مدتی بود علی کرم
 بدین بیت تا آنکه دست او بیفتاد تا آخر میوه را بعد از آن که یکی از
 که ما دام که شخص صاحب ما را از خود دانی نکرده ای از این علف خلد می
 یافت پس از آن شخص رفته آن علف خواست و استرعا انا و خواست
 تا اذن علف بخواند یافت و در هذا عدل لک خلقتک و خلقتی
 و جعلت قویا و جعلتی ضعیفا ثم سلطت علی ولا ات منفرد
 ظلمی و لا انت جعلتی قویا فانتقم من ظلمه فاستلک بحکمت
 الی خلقتک و خلقتی و جعلت قویا و جعلتی ضعیفا ان لم یجعله
 غیره خلقتک قویا **و اما** بعد استعجال ظلمه لیسما مدینه
 فطعن دار القوم الذین ظلموا و اخرجهم من اهلها **و اما** دیگر
 استعجال ظلمه شش بار از اهل القطن استخواند و بعد از آن سوره نیل
 را یک مرتبه بخواند پس بگوید اللهم کافیت شر اصحاب القطن
 اهل مکة و اقمهم فاکفی شرهم فیلون و اقمه لبرآن دانه را بر
 اثنی پس زلند **اما** سوره مذکور را در شعبه ما بین تا از غریب

و عشر اربین و بیست و پنج و در خانه ختم بهار که در این عمل انشاء
 کرد مکرر بخوان **تا** بعد از آن علف مغز است از خر و صاف و علف
 که هر که را غضب مستوی شود اگر استاده باشد بشنید و اگر نشسته
 باشد بر چیزی تا ساکن گردد و اگر چیزی از خود غضبناک شده باشد
 بک خود را بخواند و می ماند تا ساکن گردد و در حدیث دیگر آمده که
 و حق لیاز و در حدیث دیگر آمده که در هنگام غضب از این دعا
 ساکن گردد اللهم از هب عنی غیظ قلبی یا عفر لی یا عفر لی یا عفر لی من
 مضلات الفتن و استلک رماک و اعوذ بک من نارک و استلک
 الخیر کلمه و اعوذ بک من الشر کلمه اللهم ثبت لی علی العدا و الصواب
 و اجعل لی راسیا و منیما عینینا و لا مضل **اما** بعد از آن علف
 سلطان و چون نظر بر او کند بخواند اطاعت غضبناک و اذلت
 بلا الله الا هو حی و الله لا اله الا هو علیک توکلت به و رزق الله
 العظیم **اما** گفته اند که از غرام از علی است آنکه در برابر او بخواند
 ختم او را بکنند و اگر در برابر خود کند ممکن نشود در اثنای رخت
 میزد او بخواند بخواند که چون نظر بر او انداخته ام کرده میزد و
اما از غرام آن نیست که اگر بگوید و بر یا زعمی چنانچه در آن
 رود و مضرتی را از سرسد و گفته اند که اگر بخواند چنانچه میگوید و بر یا زعمی

ببند و بند بر کمر بر او راها کن مبدستی که کردی قدرت بر کن
او خراهد داشت العهد على الراي ادم **مه** به به اشنه
كاشه بدل همه **هه** هه هه هه تذر انا بان **هه** هه
اهنا اظفار غنيت سلطان و نفع من دار ايات كفايت و هفت بار
بخواند **اهنا** هفت بار و در حين تلاوت و بواجبه و در سبب بخواند
حبيبتك بين عبيدك و مشترك بين قديمتك و بالله استعين
عليك الحق الكفيت بما شئت فانه لا توفى الا بك **اهنا**
هجرة شراش و در سجده رفته كعبه حضرت امام رضا عليه السلام
بلعده و شتر هفت دفع شراش و در سجده سلطان و سلطان و در سجده
بنايت و بعد از هفت بار و در سجده الدعوات مسطور است بعد
از سجده بنم الله اخشوا ربها لا تكلمن الا بالحق و بالرحمن
ملائكة كنت تقينا او غيرهم اخذت ليعلم الله و تفرع على
اسماءكم و انصا لكم و يقر الله على قوتكم لا سلطان لكم
على فلان ابن فلان **هه** و لا على منيته و لا على اهل بيته ستر
بيته و يكتم لسر التزوة الذي استر و انه من سلطان الجبابرة
والفراسة صبر بل عزائمكم و يكامل عن لياكم و محمد صلى
الله عليه و آله عن ايامكم و الله مطلع مفضل عليكم بمغيبه نبي الله و نوح

و نوح و نبيه و اهل بيته منكم و من الشيطان و ما شاء الله لا حول
ولا قوة الا بالله العلي العظيم لا تحبوا من الله الا اليه حسبي الله
نعم الوكيل و اسلم في ديار الشهاب طالس سبيلا و صلى الله على
محمد و اهل بيته الطاهرين و سلم تسليما كثيرا اللهم انه لا يبلغ
جهلا نالك و لا تقبل و لا يبلغ مجتهد نفسه عليك قولا و
انتم المولى فتم الصبر و ترك الله يا فلان ابن فلان و ذنوبك
ما نفاك على قدر خلقهم و صلى الله على محمد و آله و بعد ان آية
الكرسى بر وجه تنزل بر يسيد يعني بخوي كرا و ان حضرت و اهل بيته
و ان جانشينكم فرموده بعد از تسليم الله لا اله الا الله لا اله الا الله
لا تأخذه سنة و لا نوم و ما في السموات و ما في الارض و ما بينهما
و ما تحت الارض عالم الغيب و الشهادة هو الرحمن الرحيم العزيز
الحكيم من ذا الذي اشفع عنده الا باذنه تا اعين يسيد و لا
حول و لا قوة الا بالله العلي العظيم لا تحبوا من الله الا اليه حسبي
الله نعم الوكيل و اسلم في ديار الشهاب طالس سبيلا و صلى
الله على محمد و اهل بيته الطاهرين **و قد نسخ** و كبر ان فقرات رايد
و مع نوشته اند و اسلم في ديار الشهاب و اياها اظفار اسليلا
و صلى الله على محمد و اهل بيته و سلم تسليما كثيرا **اهنا** عن عماد الدين

ما شئت ان تخطب ابنى اجمع مكاره وشرا لئلا يوصل بحسب قدر
 خله من انعام الله عليهم دارد و بجزئیست بسم الله الرحمن الرحیم
 بسم الله الرحمن الرحیم یا مقلب الدول الحجاب برهم من سطون خائفون یا
 منقذون یا لغز و العظمت الخیر خلقه من خفیه و بطون و یار الخیر
 العظام القدامات و هم یومعون یا مرام الیاسا و بطا عینه
 نعم الفزع یومذ آمنون اذ خلوا علیهم الذیاب فاذا خلصون فاذنک
 غالبون و علی الله فترکون ان کنتم مؤمنین یا رب العالمین **و یسبحون**
 دیکر و عبادت خاصیه که گفته شد است و لا تقف انک از این
 لا تقف بحسب قدر القدر العظیم لا تقف انک از این معکاسه و از این
 تقاضا در کار و لا تقف انک از این طمع هم نهی و انهم من خفیه و یسبحون
 الله و هو السبح العظیم فاذا خلصوا فترکون ان کنتم مؤمنین یا رب العالمین
 علیهم الذیاب فاذا خلصون فاذنک غالبون و علی الله فترکون ان کنتم
 مؤمنین **ح ۱۱۱** ا ا ا ا ا **ح ۱۱۲** ا ا ا ا ا **ح ۱۱۳** ا ا ا ا ا
 لا نوزده در طین **فصل دوم** در دفع هول و خوف و غلبه که
 شخصی بحسب قدرت امام جعفر صادق علیه السلام گفت که من سرور دنیا
 میکنم و در طین هولناک شرب و بیرون جبر و غیر تعلیم کن که نوزدهم
 نوزده که هرگاه در چنین جای طایف شرب دست برکای می کشد از

الارباب

بگذارد و با آن بلند بگوید اعیان من الله یغفر و لا یسئل من فی
 السموات و الارض طوعا و کرها و انکبه رجوع و راوی گفت
 در دنیا باقی واقع شده که میگفتند و در آخرت دنیا را ست
 آیه را خواند و شنید که بگوید میگفت بکین را بشو و بکین را بشو
 میگفت بکین را بشو و بکین را بشو و بکین را بشو **و یسبحون**
 خدایه که بگوید و در شده که شخصی بحسب قدرت امام موسی کاظم علیه السلام
 عرض کرد که من از این دوزخ شکار میکنم و در دنیا شکار میکنم
 هولناک شرب و بیرون جبر و غیر تعلیم کن که نوزدهم
 پیش بگذارد و بگوید که بسم الله اسبغی تمیز و **و یسبحون**
 که هر که خوف کسی غالب شود بگوید که بسم الله و لا حول
 و لا قوة الا بالله العلی العظیم خوف اعدا مل شود **و یسبحون**
 آورده که بحسب قدرت خدایه عبادنا یا بدیع اند حسی الله لا اله الا هو
 علیه توکل و در رب العرش العظیم استعجل الله
 و قد تشرع علیهم و قد تشرع و قد تشرع و قد تشرع و قد تشرع
 الله لا تقف الا بالله **و یسبحون** و یسبحون و یسبحون و یسبحون
 لا تقف الا بالله **و یسبحون** و یسبحون و یسبحون و یسبحون
 دار و زوفا و یسبحون و یسبحون و یسبحون و یسبحون

ایم کرد و از جمیع آفات محفوظ ماند **فصل سیم** در دفع
افساد که در وسط راه چون کسی که در طریقت بگوید ربنا انج
بیتنا و غیرت قرمتنا بالحق و استغفر العاصین **ایضا** آیات
کفایت این هفتاد مرتبه بخواند از آن وسط خلاص می ماند **و در**
حدیث دیگر وارد شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله با
المریضین علیه السلام اسید عار العظیم نمود و فرمود که یا علی چون
وسطه ای می بگردی که الله تعالی بر کتفین کلمات بلاها را بفرستد
بعد از بسم که اول کلامه آیه الله العلی العظیم الله است آیات
تعبید و آیات تسعین **و در** غزوات آمده که اگر کسی در
کار خود خستیده باشد و سرگردان بود و سرشته کار خود نداند
در میان شب بخیزد و وضو نماید و دو رکعت نماز بکند و در وقت
بازماند آیت را بخواند بعد از آن که اندان ایتر الخیر الذین یأمنون
در هر بار پسند کسی که اول او را دعا نماید و از آن جرئت و سرکشی
خلاص شود از سوره و غیبت و این سوره هم منظر است و اگر
لیقول خلق من العزیز العظیم الذی جعلکم الارض معقلا و جعلکم
لکم فيها سبله لعلکم تهتدون و الله عزیز العظیم و آیه تقدیر
ناشر نایب مدینه بیتا کذلک فی حقین و الله عزیز العظیم و آیه تقدیر

کلهما و جعلکم من الغلاد و الاغنام و ما ترکون لتستورا علی
ظهیرکم ثم تذکر و اعلمه و یکم اذا استقیم علیه و تقوی استجاب
الذی یخیر بین هذا و اکنال مقربین و آیه الذین یستجابون
ایضا آورده که اگر کسی غمناک باشد بهیچ بابی که شربت داشته
باشد بخواند که از آن خلاص شود روز شنبه نهم هر بیت را
دست و پا بخورد و بگوید و با قدری از سوره بر بخورد پس بگوید
و آن خدا کس را با قدری عذاب که موجب چکان از سوره خارج بود
آورده باشند بعباد بسیار قبول فرستند و مستحق مثل شخصی را
دعا دهد و نام او را در اوقات مهم کمال نامزایه را بر پشت آن
مویبت نقش کند و تصور نماید که بر او در مردی
کمر باشد و در کمر او دوزخ کرم که بگوید انظمت الیسنة
بوقد و بطلت خرافه فلان امر فلان بر روی آن شخص را آن همه
خلاص شود و آیه نیست یا ایها الذین امنوا اجنبوا کثیرا من
الغفیر تا قلب جمیع از سوره مجرب **و در** هر مانع آورده که
اگر کسی مرده می داند باشد و یا در وسط افتاده باشد و کلاه
در دست خود نداند یا در پند و ننگان گرفتار باشد آیه را بخواند
خود را از خطر می یابد و هم ادب بعد از تسبیح و از حق امر می

[illegible]

قُلْ لِيَمِيزَ الْغَنَىٰ عَنْ الْفَقْرِ إِن يُعْمَلُ مِنْكُمْ قَوْلٌ مِّمَّا يَعْمَلُونَ ۖ فَمَنْ أَغْنَىٰ عَنْهُمْ قَوْلُكُمْ وَلَا أَدْرَاكَ أَنَّكُمْ كَذِبُونَ ۚ إِلَّا ذُو الْقُرْبَىٰ الرَّحِيمِ ۚ

الْقَارِئَ فَصَلَّوْا عَلَآءِ بَارِئِهِمْ فَقَرَأُوا وَلَآ اَنْتُمْ الْقَرَّانَ
حَبْلًا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الْفَرِيقِ لَا يَزِيدُونَ بِالْوَقْتِ حَجَابًا مَسْتُورًا
وَقَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ اَيْدِيهِمْ سَدًّا مِّنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا نَّعْتَبِهَا مِنْ
بَيْنِهِمْ لَا يُصْرِفُونَ الْعَيْنَ عَنْهُمْ عَلَى اَفْوَاهِهِمْ وَكَلَّمْنَا الْاَيْدِيَّ وَكَلَّمْنَا
اَنْفُسَهُمْ لَوْ اَنْفَقْتَ مَالِي الْاَرْضَ جَمِيعًا مَا لَقِيتَ بَيْنَ
تَلَوْنِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ الْغَفِيْلُ عَلَيْهِمْ اَنْزَعُ عُرْجِكُمْ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى
خَيْرِ خَلْقٍ عَمِدَ دَالَهُ الظَّاهِرِ **وَالْحَمْدُ لِلَّهِ** حَمْدًا زَانًا شَمْسًا
سَبِيحَةً كَرْدًا بَلَدًا رُشْدًا لِكِبَرِ وَسْمِ كَرْدِ بَزَنِ وَرُحْرِ كَرْدِ سَوَا
بَسْمِ نَحْوِ كَرْدِ وَدَرِيشِ رُحْبَا وَزِيَادِ كَرْدِ كَعْدِ بَزَنِ كَرْدِ زَانِ او
سَبِيحَةً كَرْدِ وَتَوَلِيَّ زَانِ سَبْدِ اَيْسْتِ لَجْلُ هُوَ اِيْزَا وَلَا يَنْطِقُونَ
وَلَا يُوَدُّ اِيْزَا فَعَلَدِ زَانِ هَمَّ كَرْدِ عَمَّ فَعَلَدِ اِيْزَا جَعَلَتْ بَيْنَهُمْ عَمًى
فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ هَمَّ كَرْدِ عَمًى فَهُمْ لَا يَقْبِضُونَ اَلَمْ اَسْأَلْ زَانِ لَآ اَكْفُرْ
وَقَالَ تَوَلَّيْ اَعْدَاؤُكُمْ لَسَانِي شَيْءٍ اَدْرُوْنَ اَنْتَ تَوَاعَا عَمَّا هَذَا الْكُتَا
وَعَمَّا اَلَا تَاْجِدُ هَذَا اَلَمْ يَكُنْ مَعَكُمْ كُتُبٌ وَهِيَ حَقٌّ حَقٌّ وَكَلَامُ
لَا فَعَلْ اَلَا بَالَهُ الْعَبْلِ الْعَظِيْمِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَعَنْتُمْ اَلَمْ تَعْلَمُوْنَ **وَالْحَمْدُ لِلَّهِ** وَكَلِمَاتُ رُحْبَا وَزِيَادَةِ بَالُوْشْتِ بَالُوْشْتِ دَارَةُ
بَلُوْكَانِ رَاوِسْتِ كَرْدِ وَعَدَدِ لَسَانِ بُوَادِ وَنَبَاتِ عَمَّا سَكَنَتْ

و در حق آنکه او را بدین و شمشیر **حق** است
کشتی و تلامذ در وقت سوره شکر بخواند پس در آن وقت
حق قدر و بالا و در جبهه و بر القیه و الشیخ مطهر است
سبحانه و تعالی عما یشکرتم بسم الله حمدا و مریدها ان فی
لعنوا و حیم **و** در وقت تلامذ میخوانند یا حی یا قیوم لا اله
الا انت سبحانک انک انت که فی الظالمین لیس الکریم میخوانند
از امام رضا علیه السلام منقول است که چون بر کشتی سوار شوی
بگوئی بسم الله حمدا یا افرات و چون دریا بجمع آید بر جانب چپ
نکیده کن و دست راست بجانب صبح اشاره کن و بگوئی یا افرات
الله واسکنی لبیکته الله و کل و لا فیه الا بالله العلی العظیم
و در بعضی از روایات وارد شده که در وقت اضطراب و تلامذ در
باید گفت بسم الله اسکنی لبیکته الله و قی یقر الله و اهدک
باز الله و کل و لا فیه الا بالله **و** در وقت که در کشتی
سوار شد و در وقت تلامذ و بوی دریا آنچه حضرت زینب
خواند و کبریا است لا کن میشد چنانچه کوبا هرگز نبوده است
و از امیرالمومنین علیه السلام منقول است که هر که از غرق شدن
ترسد بگوید بسم الله حمدا یا افرات بسم الله الملتحق ما قدر الله

الله قیوم یا افرات عما یشکرتم **و** در وقت که در آن وقت
که چون از غرق شدن و سوختن کسی ترسد یا افرات یا افرات الله الذي
شکر الکتاب و هو یولی الصالحین یا افرات یا افرات الله حق
نده یا افرات میخوانند یا افرات **و** در وقت که در آن وقت
خاص آیات مذکور است که بجهت دفع سوختن آتش بر برادران و نوید
افزایم انشاء الله فی وقت تلامذین از سوره و اتم و در میان کلام
ناخستین شود پس استرا دار و در کتب دیگر آمده که بر سوختن آتش تلاوت کند
برودی غایب **و** بجهت دفع حریق آتش بگوید یا افرات یا افرات
از هدی الباس و التماسرا شرف الشافی لا اله الا انت **و** در کتب
آورده که هر که از حریق در چهارده ماه بگوید و در میان
خانه بخواند آن خانه از آتش سوختن و دردی و زحمان و در آن
نیاندا و در روز و هر چند عالم ان علم حریف و صاحب این
من گفته اند که هر که از حریق بگوید یا افرات یا افرات
آتش از بخت اندازد آتش از او نشیند و اگر در صبح که آتش گرفته
باشد در آنجا آنکند آتش و نشیند اهل طحش **و** در آن وقت
آورده که از آتش هندی یا بر سوختن آتش خوانند و بدین
شفا یابد حلی الک حلی الک حلی کنها و بعد از آنکه بخواند

من یکسید

انادون جیوت با نسر بر شتر **اصفا** گفته اند که در جای که کشت
کرشته باشد بیل را تا آخر بهمال آید بزمید بجز آنکه در کشت
اندازد آتش و نشینند **اصفا** آورده که در سر با چرخ سقا آب
تا رسیده سر کشت بخرانند و در آتش اندازند و نشینند و بابت
نقد و نمای دیگر بنویسد بسم الله طیب ما الرحمن اهل بسوا التیم
ا بر سوا **اصفا** سر بیل را آتش بخرانند و بیداد مفرده کرد و بعد از نیم
کر کل خفته می شود بیل را بزمید از سر **اصفا** در آتش خرا
و بیداد مفرده کرد و هر دو را و احب سید و بر به اهت لوک
کابات و بابت دین بات کر بسیارین بیداد است همه هفتین
دکترین سوز چون کل ماند همین گفتا که بجا به بندر همیم تا
خیزی نیری در بریان می فی تبس کت دیوتا آلبان اشیر مراد
بجی که آلبان جاه بیدر همیم فاشی همه بنسیده که با ستاهها
اصفا گفته است که اگر عود کا در می سزا بناید و آهر بنسیده نا
بنسید و با نسر نشیند و اگر بیه عود و علق یعنی نل بکجا کند و
بناید و دست خود را در آن بناید و آهر بنسیده و در دست
مزمزم ساند و اگر تمام بخورد و در آن بیا لاید و در آتش نشیند
و اگر از آن بخورد یا بخواند و آهر بنسیده و بکشت کرد نشیند

کوی می هر جلی که در تنه کی جلی بر جلی اوهار می ستاد و اگر این
شکار در موم کرد و بر بار می داشتند و دست در دفع کرم
بندادند نشیند و با در الله بعد از نیم **اصفا** کسل
و علی الله علی محمد و آله و عین و امین **اصفا** در موم و بعد از آنکه از خن
چند روز گذشتند با نسر نافع دانسته اند آهک با هفت بار با کسوف
و هر وقت بکند اند تا بر بنشینند پس آن آسما در بزد و بیل بناید تا
تا هفت نیت گیر آن ته نشین را با قدری کف بکند بخورد کرده و
با نشت سلا به نالیتا نشیند و سفید شود و قدری آن از بر جرات
طایه نماید کشته بیکر شود و هم چنین مفا و خن بناید آلم کرد کان
نافع سوختن آتش است **اصفا** جقه دفع ضرر باد در جوام الا بات
آورده است که چون خیار با و وظلت هوا می شود این آیه را بکند
بجز این و روی بر طرف شود و در هر چه که در جلا نده که الا بات
و هر یک از الا بات و هو اللطیف الخیر **اصفا** جقه دفع ضرر باد
بخواند اللهم ستر ان اسلک عنی ما احب الی یا حی و یا قیوم و
اعوذ بک من شرها و شر ما فیها اللهم اعلیها علیها رحمة و علو
الکافین عذابا و علی الله علی محمد و آله و عین و امین بیکر بیل
در دفع ضرر باد **اصفا** تیغ معوقه تیر را بخواند و هم چنین بکند

در وقت هجرت با دهای عاصفه مکرر خوانند با عشق کبریا دار
 هوا داشته اند **آنها** دفع ضرر با دان در وقت آمدن با دان بگوید
 متباهیشتا و پیچیده و بنیده که بجه قطع با بریدن بر دهن با دان
 چهل و یک کفایت بنویسد و در بقیلم سپا و زرد با بریدن قطع شود **و**
 مریه الدعواته و لا امل الرضا علیه السلام انما اخبرته و فاسم من که در
 سحر با دان عظمی در کف و اهل خانه حاضر شدند متوسل با دان
 حضرت شمس الخضر فرمودند انا ابو رسول الله فاکف عشتا
 المظن و دعا عت بکت دعای آن حضرت با دان استاد مضمون
 آن کتاب بطراز کوبید که در کتب بودیم و در وسط طراوت با دان
 عظم در کف و چنانچه هم عزت شدند بود اند دعا را خواندم بقدت
 الهی با دان استاد الفقه هذا المعط تنزل لمصلحة العباد و ما
 یصلحون الی عمره السلا و فمعا لعلی خلدنا و یصلحنا و نحن
 الاولین با دان و لعین با دان و لعین لکما انک و بزلک فلا تسلط علینا
 ما هو کما لعیننا ان یقرنا و اهری علی عوانا العنا سب لالهید
 الرعایة الریاسه و لعینا المطر علی عوانا العبودیه و اصره عشتا
 الخ الموضع الشافعه لعبادک و عماره بلادک بر جسد با اصره
 اقل لعین **آنها** با دان با دان بنویسد و در وقت لعین با دان

بناورد

با دان بناورد و هجرت با دان الامطار من غمام الریح و یصلح الیک امر
 و انزلنا السماء علیکم مددا و اعدیه که با احوال و بین و جعلکم اعدا
 با دان سبب جیل و خیلان بفرست **و** در هر کمره سحر با دان بفرست
 و در هر لیکنه و قلاون نبات **و** از دام ابریش با دان بفرست
آنها گفته اند که هفت عدد جعل با دان در هر طاس سرخ حبس کنند
 موی با بریدن با دان و ظهور برودت هواست **و** دفع مریضه
 از آن جمله دعای منع بنیاد است که با بر طاس موی الله عنده در کتب است
 از حضرت امیر المومنین علیه السلام نقل کرده و خواص بسیار نقل کرده مثل
 هر که در سخن زیاده با دان در بر او خورق از شیطان و دزدان و دزدین و سارق
 بنیاد و اگر بر پوست آهرو بنویسد و در زیر نشان نیز حکم نماید
 هیچ چیز روی مغلوب نشود و دشمنان را مغلوب گرداند و اگر در خانه
 گذارند از دزدان و حواری و غارتگران محفوظ ماند اما نشد و بفرست
 و کلاب بر پوست آهرو با بخت اهتبا **و** ادوای **و** سوما نفع **و**
 مالح **و** هلو حرم ساهور **و** اشلهبا **و** ادوانوا **و** ساهای **و**
 الوهی **و** الشهبای **و** سرانام **و** اوداد **و** صلابه **و** هو هو
و لا **آنها** بفرست و بید که اگر در چهار شبه آخر ماه من کرات
 چهل شبه روی کوبید در وقت غروب آفتاب و بیل بفرست و بنویسد و با دان

دارد تیر و قفسه را به دست برد و کار کرد شود بعد از کلمه و لغز و لغز
 اربعون تا اربعون هفت مسطط مسطط موطط و در کتب دیگر چنین
 نوشته است در کتب شرط کفین بن شتن و وقت غروب و در بعد از
 لیل و الاثر و اللذین اربعون السون موطط افانده علی کل شیء
 قدیر و علی الله حاجت خفته محمد و آله اجمعین **فصل** دیگر
 ساعت کسوف آفتاب ماه بنویسد شرط آنکه در وقت مفرق باشد
 عجرت اللقون اللقون اربعون اربعون **فصل** دیگر
 در روز جمعه بنویسد بنویسد که کل علی و ابلیس و جهار
 کل خوف ابلیس و بر بازوی چپ بنویسد کل و بر چپ او کار کرد
 شود اللقون و اللقون و اللقون و اللقون و اللقون و اللقون
 موطط و **فصل** دیگر در عقد اسمی با خود دارد دست شود آیت
 و بنویسد کوش و هوهاها علما علما هوو هوو هه
 ههه فقش فقش و اهلی و اهلی خاطر خاطر علوی
 بنویسد و بنویسد خضر خضر و بنویسد بکل بکل منق منق
 اجبوا باخلام هذه الاسماء وادعوا علی من ماکونه من الله
 الحی بالجمع بالدم **فصل** ۹ ط **فصل** دیگر در کتب
 آورده اند که اگر این دعا را بخواند بکند بر کردن گوشت بندد و تیغ و

و بنویسد او کار کرد شود و العمله علی الیافی و **فصل** ۸ ط
فصل اگر از اندر رسول الله **فصل** ۱۱ ط **فصل** ۱۱ ط
 و گفته اند که هر که در روز چهارشنبه آخر ماه صوم و دوا و طلوع صبح
 غسل کند و در وقت نماز بکند و بعد از آن در میان آیتها
 این دعا بنویسد و با خود دارد کل و بر چپ او کار کرد
 و السون یا السون یا الجونا حق کن فیکون **فصل** ۱۱ ط
 میان آیتها و در وقت نماز و بنویسد بعد از نماز صبح تا طلوع
 آفتاب که همان فانه داود **فصل** ۱۱ ط در میان آیتها و بنویسد
 تا بلیق باشد بنویسد این دعا با خود دارد و هر چه بر او کار کرد
 شود ما ذن الله تعالی السون و اللقون و اللقون و اللقون و اللقون
 آن بنویسد موطط و اللقون و اللقون و اللقون و اللقون و اللقون
 تفکک که بر کسوف و کرات و فرائد و بنویسد با بیک و در چپ
 شنبه بنویسد آیت فنه و آیت کردن در آیت بنویسد که هر که سر د
 بیرون آیت باشد و شغل خواند تا هوا الله بخد باشد و بنویسد
 و بنویسد و تا تعویذ تمام نشود کردن از آیت بیرون یا خود و اللقون
 سو باید نافع باشد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
 تمام شود بر بازوی راست بنویسد کل و بر چپ او کار کرد و با بلیق

ایشان ترسید مستند است خود را بر سر یکدلی و آواز بلند گویند
 در آن الله بیخیزد و الله اسلم من مع الحق الا من طردوا و کرها و
 یزیدون **فمن** دیگر و بیشتر که چون بغیر صلی الله علیه و آله
 میفتند و شب عید ازین دعا میخوانند بجهت ترسیدن ایشان با او
 متبیه و ترسانند و اعوذ بالله من شرک و من شر ما ینزل و من شر
 ما خلق فیک و من شر ما یدب علیک و اعوذ بالله من کل اسید
 اسود و من شر کتبه و العقر و من شر ما کن الی و من شر ولد
 ما ولد انفس من الله یعوذ فالتعذیه الحمد لله منعمه و
 بله که فانه کاهل و لا فوج الا بالله و بعد از آن سوره الهکم الکاف
 را تا آخر بخوانند **و من** حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند
 که چون بخواند شفا در راه بر خیزد از آن تا نیکوید **ما** کفایت
 احتیاج این تحفاتی بجهت ترسیدن ایشان اما احتیاج این تحفاتی
 در آن کفایت کرده اند که بخواند و سید که هرگاه کسی در راه
 بخواند مستند در بعد هر چهار بار دارد و بر جوان هر دو بار
 هفت عدد سنک بفرماید دیگر بعد هر دو بار دارد و زرد و زرد
 کند و بخواند این است **فمن** دیگر اگر کسی در میان راهها از کاه
 که پنج عدد سنک بفرماید بر او اول اینها نام الله تعالی و دوم را نام جبرئیل

جبرئیل است نام سوم می چهار را نام محمد صلی الله علیه و آله و پنجم
 را نام ابراهیم علیه السلام و با هر دو دارد از شهر حیران می آید
 دیگر اگر کسی در میان راه از کاه بخواند و بخواند سنک و بر دارد
 بعد هر دو بار دارد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد
 الی و از اینها بر دارد و نام ایشان را بخواند و از اینها بر دارد
 ابراهیم نسیم می چهار و علی بن حنبل روایت کرده اند که
 او آنها را بخواند و بخواند و بخواند و بخواند و بخواند و بخواند
 و بخواند و بخواند و بخواند و بخواند و بخواند و بخواند
 جانب و عرض بخواند و بخواند و بخواند و بخواند و بخواند و بخواند
 سر خود و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد
 بفرماید و بخواند و بخواند و بخواند و بخواند و بخواند و بخواند
 بعد از آن چهل عدد بفرماید و بخواند و بخواند و بخواند و بخواند
 و آنکه اگر کسی بخواند که حاجت بخواهد **و من** بخواند و بخواند
 که اگر کسی بخواند که حاجت بخواهد و بخواند و بخواند و بخواند
 در آن در دشتان که مطلع بخواند و بخواند و بخواند و بخواند
 از این نظر الیک فالن ترانی و کفر انقل الی الجبل فان استقر
 مشرقه ترانی فالن ترانی و کفر انقل الی الجبل و کفر انقل الی الجبل

افان قال سبحانه قد ثبت اليك فان اول المؤمنين وانبياء
زبان نيز بخوانند آوريد و انظر الى مبتدوعه عيانا **نص**
حبه نظر بند بخوانند بعد از سله علقه امليقا حليقا احقا
مخلفا ارتقى رتقى صلى الله على محمد وآله عطاى موسى و
جشم و مفر سليمان بر من بر حرك يا ارحم الراحمين **فصل**
هشتم در دفع ضرر سباع و كلاب و ذوات خضره امير المؤمنين
عليه السلام منقول است كه چون كسى از شر حيوانات ترسد بگوید
هو حطى بكش و بگوید الله ربك و اني انا ربك و رب
كل شئ مستأيد ايد احفظى و احفظ ما معى **و** حدیث دیگر
منقول است كه بعضى حضرت صادق علیه السلام فرمود كه چون شیو
دابه بپوشد دروى او را بپوشان و بگو حضرت علیه السلام فرمود
الله و عزه محمد صلى الله عليه وآله و عزه سليمان ابن
داود و عزه علي ابن ابي طالب امير المؤمنين و الامه الطاهره
من بعدك الا ان تخيب عن طريقنا و لا تؤذينا فان لا تؤذيك
و اوى كنت كه بشوى وجوده و اسير عا و ازانده بشوى ران
اكندي و در ارميان پا چرخ كشيده مرگشت و درین **ما** حضرت
امام رضا علیه السلام منقول است كه چون شیو دابه بپوشد

مقول الله

ست مرتبه الله اكبر بگو و بعد از آن بگو الله اعز و اجل من كل شئ
و اعوذ بالله من الخفاف و احمذ و در بعضى نقلين مسطور است كه
داود كشت شكايه كه مرا از شرم و يات كذبت حضرت فرمود كه
چون آنها را به بنى نوحان آيه و لقد هيا كنم رسول من انفسكم عزير عليه
تالکين سورة نوبه و گوید بعد چند دفعه در سفر جان سفرهاي چند
كذارى هم مكان خود را كشتا و كه جان زن در دلك مكان بيشا
بودند بعضى از آنها قصد كردند چون اين آيه شريفه را خوانند كه
مغفور من انفسنا فسلام و تحية و در كند شتم **الله** چون شك بروى
زنا و كند رحمة او در آيه نوحان يا معشر الجن و الانس ان
استغفتم من تنفذوا من انفسنا و لا ادرى فانفذوا لا تنفذوا
الا لسلطان **و** در مكاه ما اختلاف مذکور است كه اگر كسى از شك
ديوانه يا از سب و بگردد بگوید قل الذين اسوا بغير الله الذين
لا يرجون ايام الله ليجزي قوما بما كانوا يكسبون و لذا اقرت القرآن
حقيق ابيدك صبر الذين لا يؤمنون بالآخرة حيا با مستورا و هكنا
على قلوبهم اكنه ان يفقهوه و نه آنها هم قفا وان بر و اكل آيه لا
يؤمنوا بها حتى اذا جاءوك لوجهاك يقول الذين كفرا فان هذا الا
اسما طير الا انهم **الله** آيه اغفر رب الله تالکين آيه طالع بن نوحان **الله**

لقد جاءكم رسول من انفسكم عزيز عليه ما عنتم حرم عليكم ما لم يحرم
 منكم فان تولوا فقل حسبي الله لا اله الا هو عليه ملكوت وهو
 العرش العظيم والغير **انصبا** در دفع کردن سلك اين اشكال را
 با حرد دارد **لا حرد** عليه **سقوط** در سقط و كليم با سطر
 در لغت با لوميد بر حركت يا درم القاصين **انصبا** را در دفع کردن
 سلك با شغال ديوانه اين اشكال را بر زبان نوشته بغير در شغال يا ديوانه
حسد در حركت و ال **سقوط** در سقط و كليم با سطر
در كتابخانه الاسلاميه در كهر اسم العلم كلكم را بنويسد
 نشود و كسى را كه سلك ديوانه كرده باشد بدهد تا بخورد و دفع عيب
 آن را فو كرده شود با در **الله تعالى** و اطبا بجهت تخفيف كرده سلك كرده
 بوده يا نه گفته اند كه با حرد تا در بخورد و دفع عيب
 ديوانه اندازد و هرگاه از آن حرد علامت سلك ديوانه است و كلى
در دفع آن گفته اند اول اصل موضع دفع را حرامت نموده و بيا لفت
 در كشيده و بعد بجهت دفع سلك با لوميد و تخفيف يا شياى نماند
 كه دفع را منع نمايد تا بيشتر و سلك را بيز و در دفع عيب
 كه دفع را منع نمايد تا بيشتر و سلك را بيز و در دفع عيب
 كند اما بغير سلك در دفع عيب ندارد چه سلك را بيز و در دفع عيب

لا حرد عليه سقوط
 در دفع کردن سلك این اشکال را
 با حرد دارد لا حرد
 در سقط و کلمه با سطر
 در لغت با لومید بر حرکت
 یا درم القاصین انصبا
 را در دفع کردن
 سلك با شغال دیوانه
 این اشکال را بر زبان
 نوشته بغير در شغال
 یا دیوانه
 حسد در حرکت و ال
 سقوط در سقط و کلمه
 با سطر
 در کتابخانه الاسلاميه
 در کهر اسم العلم
 کلكم را بنويسد
 نشود و كسى را كه
 سلك ديوانه كرده
 باشد بدهد تا بخورد
 و دفع عيب آن را
 فو كرده شود با در
 الله تعالى و اطبا
 بجهت تخفيف كرده
 سلك كرده بوده
 يا نه گفته اند كه
 با حرد تا در بخورد
 و دفع عيب ديوانه
 اندازد و هرگاه از
 آن حرد علامت سلك
 ديوانه است و كلى
 در دفع آن گفته
 اند اول اصل موضع
 دفع را حرامت
 نموده و بيا لفت
 در كشيده و بعد
 بجهت دفع سلك
 با لوميد و تخفيف
 يا شياى نماند
 كه دفع را منع
 نمايد تا بيشتر
 و سلك را بيز
 و در دفع عيب
 كه دفع را منع
 نمايد تا بيشتر
 و سلك را بيز
 و در دفع عيب
 كند اما بغير
 سلك در دفع عيب
 ندارد چه سلك
 را بيز و در دفع
 عيب

در این صورت بر خنم اصحاب و شیو و شیدا جادتم ستم با بدست ماسند
 نظرت یا اول انسان و فاکتر تالک یا سکر و تره و تره یا و تره
 تکرار است بر این ماهر یا نافع داشته اند و در طبع و تفرقه
 برینه باید کشید و لا جماع و غیره در ترشها و هوای مرد اختیاب
 لازم است و تخلیق نیست شغال حجت سلك دیوانه کربیت وضع شد
 او را آید و بوده شده **در** کتابخانه و سلك دیوانه کربیت که هر که در
 گفتار را با حرد دارد سلك بر نفی او را بد کند و بجزیر بر سید که هر
 سلك بر کس حرد آورد آنکس بر اینها انگشتان دست نداشت بجز
 بر یکدیگر و هم چنین بر سبابتین یا بر یکدیگر گذاشته و بجز کربیتان آنها
 حاصل میشود این را فایده هم جهان متوجه آنست و چون آنست
 از آنکس آنست مشاهده غایب یا اختیار از آنکس بگریز **اما**
 بجهت دفع عیب که از آن عیب است و سلك است که آید لعدجا لکم
 من انفسکم تا لکم سله و غیر اینها و در کلمه کوفتند و کلمه از کلمه
 مانند **انصبا** گفته اند که این اشکال را نوشته در کردن کوفتند و بدان
 شرک کان این که در **طرد** **سهر** **سهر** **سهر**
 و این همه در خلا سهر او را که اگر هر چه صلیب در کردن کوفتند و بجا
 در هر کلمه که آن کوفتند یا شد از کلمه آسین یا آن کلمه را **در** فصل **در**

در میان تمام

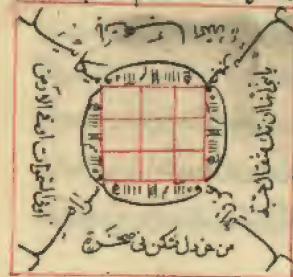
ووقع اردو بقدرتك علي ما في قوتك انك اهل الخيرات **اصفا**
هذان سورتي غير سورة والعاديات هذان سورتي
ناد عليا مظهر العجايب **ج** بعد عونا لك في الزايب
كلهم وغم سبجلى **ج** ولا تيك يا علي يا علي يا علي
ابن دحا الله فداها دي الضلالة وداة الفتاة استلكت
بعتك و سلطانك لن نصلي على محمد آل محمد وان قوت علي
صالح فانما من عطا لك بفضلك ومرتلك وهذان سورتي
توحيد باسرتبه وهر بخت بدست جيب جبانة هرة لا بدك
رفت خجيرة مرشده است که بر روی تار می کند و در جبهه الواسه
مکدر است که از بر او کشد استغاثه که بر او هم اوم و در بعضی
انکتها بها ما مکدر است که پیدا شود و اینجا خجیر مرشده
اصفا از بلو که شده این آیه را بگوید و در زیر سنگ حکم کند که
شده و زرد پیدا شود انشا الله و جعلنا من بين ايديهم سدا و
من خلفهم سدا فاغشيهم فاهم لا يرون **ج** در پیدا کردن
بر کاغذی که نوک کمان بر زمین است و آب شسته هر کس که کار را کند
در هفتا خمر اگر کند باشد شکست و در کبر و تخشا اعیان الهی
اما که شالختن در دگر بگوید و بعد از پنج چهار جلوه در ازل آن بنشیند

بنویسد که میخیزد بر این ترنم که میخیزد محقق که میخیزد محقق بعد از آن
روز میخیزد و از زمین گذارد و شروع در خواندن تبارک و تعالی بنویسد
الملك تبارک و تعالی سور و بعد هر آیه که میخواند یک مرتبه سبک
میخیزد و پنج بار بعد از خواندن آیه آن سور و در زیر سنگ هر یک
هر یک میخیزد و زمین زرد و بعد از آن که مظهر باختر است هر یک میخیزد
آن جا می نشیند و بعد از آن هر یک که میخیزد یک مرتبه زرد او است
سفر است او را هر یک که میخیزد و بعد از آن هر یک که میخیزد
جبهه که شود او را بنویسد و نام کسی که کار میبرد آن بنویسد
و در کشتن او هر یک که میخیزد و آیه الکرمی بخواند و آب بخورد اگر بر روی آب
بماند کشد و زرد است یا شمع یا شمع که میخیزد محقق آقا فخرنا
تجارتنا و ما از لسان علی قوت مرعده و من بعد از الشاه و ما کان من این
حق بخدا **اما** بجهت ذکر بختی که از حضرت صادق علیه السلام
نقل است که بر روی یک کاغذ بنویسد بر بچد و در میان ده چوب
خند بگذرد و بچد خانه تار یک در جای که آن کتیبه میباید بنویسد
بر روی یک کاغذ بنویسد بد فلان بن فلان **ج** مقلد از حق تعالی اذ اعزج
بد که لم یکن یزید و من لم یعمل الله له نفعاً له مال من نفعه و بجهت جستن
مکر بگوید یا عبا یا الله احببوا ذیل که جا را می آید و از حضرت صادق

اجلوا

بعضتك كذا ١٩١٢ و

وقبل انك تيك حقيقة بكلي
من خذل تمكن في محنة

از پیشتر در این دو طریقه مروری شد **اصفا** بجزیه رسید که اگر باشد
 و اینو بیکد و در موم کبر و در سر چهار راه در آتش اندازد و بیون
 آن در دزد خاکی را قرار داده و در سو اگر در آتش آید الله تعالی بخت
 طه ۸۲۱۱۸ ط ۸۲۱ ط ۸۲۱ و لاجل ط ۸۲۱ لاجل ط ۸۲۱
 مه ۸۲۱ ط ۸۲۱ ط ۸۲۱ ط ۸۲۱ ط ۸۲۱ ط ۸۲۱ ط ۸۲۱ ط ۸۲۱
 بجزیه رسید و خسته یافتن و زدن برده و بقیه نان و زبید و بجماعت منقول
 و شتم خردا نه که در دزد باشد و کلوش بکشد و در بوز و قاولا بجهیز
 من ارا الله و رحمة الله و بیکانه علیکم اهل البیت و خدیج و خدیج
 و دیگر از خواص ارباب است که بپا دست و بکلوش و در همان قایم و بپیش
 فلولا اذا بلغت الحلقوم و انتم حیث تنظرون و در خواص القرآن
 اذیه صلاه کان من المخلصین فالنصره و هو یلیم فلولا ان الله
 کان من المستحقین للشر فی طبعه الذی یورثه یعثون و انتم هم خصایده
 نهشته و در طریقه اورد که اگر از دزد و صانع بکشد و دست بپا
 بکشد و نام کلا و در طریقه فلولا اذا بلغت الحلقوم و انتم حیث تنظرون
 تنظرون و انتم حیث تنظرون و در طریقه **اصفا** و در طریقه
 خردا نه که در دزد باشد و کلوش بکشد و در **اصفا** گفته اند همین
 را شب کشیده و بجزیه را زکند و با دلد سب بار بر آن خردا نه و با جماعت و کلد

که هر که در دزد باشد و کلوش بکشد و در **اصفا** اورد که در زبان و عمل
 و بجماعت متهمین و هدر که در دزد باشد و کلوش بکشد و بجماعت
 آن بجزیه و کلد کان و بجزیه و کلد کان و بجزیه و کلد کان و بجزیه و کلد کان
 ما عطفون و هم یکلون **اصفا** اورد که این آیات را سه بار بکشد
 آرد و بپیش و بجزیه و کلد کان و بجزیه و کلد کان و بجزیه و کلد کان
 قادر بکشد دست خود و بپا دهن و بجزیه و کلد کان و بجزیه و کلد کان
 بیکت این آیات آرد و بجزیه و کلد کان و بجزیه و کلد کان و بجزیه و کلد کان

۳	۲	۱
۶	۵	۴
۹	۸	۷
۱۲	۱۱	۱۰
۱۵	۱۴	۱۳
۱۸	۱۷	۱۶
۲۱	۲۰	۱۹
۲۴	۲۳	۲۲
۲۷	۲۶	۲۵
۳۰	۲۹	۲۸
۳۳	۳۲	۳۱
۳۶	۳۵	۳۴

كرد بدین ایضا اندود و دان برین و بیلا امتناع قادر نشوند الا
الا اولك يا الله خطيبه على كع سر ه ون وبالحو از لن
وبالحو منزل وما ارسلناك الا رحمة للعالمين ابان باب انا
نزلنا ابان باب **الافتتاح** واما قوله انزلنا ابان باب انا
انزلنا الذين يتلون كتاب الله فاقاموا الصلوة وانفقوا
من نفقاتهم سراً وعلانية رجوع فبارة لن يتوزلوا يوم
يؤذونهم من فضله الله عفو شكور بر طاهر بارة كرايس
نفسد ودر حجب مقام كذا ودر سو ودر عود كلي هم
اين بود و كرايس اوله بارة كرايس فاشته در میان كرايس
وعلو امر بود **در** كتاب رجالة الامر بارة كرايس
كرايس فاشته در میان امر بارة كرايس ودر میان
در شتر باع ودر شتر است از در و فاشته در میان
ه ع ط سرح قن فصل مقام **در** مقام
وحيوانات ودر مقام بارة كرايس ودر مقام بارة كرايس
در مقام بارة كرايس ودر مقام بارة كرايس
حفظه ودر مقام بارة كرايس ودر مقام بارة كرايس
نظام ودر مقام بارة كرايس ودر مقام بارة كرايس

در مقام بارة كرايس

مكرها حق يعز ودر مقام بارة كرايس ودر مقام بارة كرايس
به كتاب بارة كرايس ودر مقام بارة كرايس ودر مقام بارة كرايس
انما نحن نزلنا الذكر وانا له حافظون **در** مقام بارة كرايس
در مقام بارة كرايس ودر مقام بارة كرايس ودر مقام بارة كرايس
نحوه ودر مقام بارة كرايس ودر مقام بارة كرايس ودر مقام بارة كرايس
ميكائيل عليها السلام فقال ابراهيم اني اذنيها اللعينة فقال
الى الجبل فاخرج به واليا به من اولها فقال لها اذنيها اللعينة
الى البرية فخرجت بها عيان من نار ودر مقام بارة كرايس
يطيع الله على عين التوبة ودر مقام بارة كرايس ودر مقام بارة كرايس
بعد ان الله عز وجل ودر مقام بارة كرايس ودر مقام بارة كرايس
وغيره عليه الله ودر مقام بارة كرايس ودر مقام بارة كرايس
وفاقتناها ودر مقام بارة كرايس ودر مقام بارة كرايس
العبير هل ترى من خالهم ثم اجمع العبر كرايس ودر مقام بارة كرايس
وغيره ودر مقام بارة كرايس ودر مقام بارة كرايس ودر مقام بارة كرايس
وذكر ودر مقام بارة كرايس ودر مقام بارة كرايس ودر مقام بارة كرايس
ناطقة ودر مقام بارة كرايس ودر مقام بارة كرايس ودر مقام بارة كرايس
وذكر ودر مقام بارة كرايس ودر مقام بارة كرايس ودر مقام بارة كرايس

[illegible]

ط	ع	ه	و
طه	ب	ا	ه
س	س	ر	و

۱۵	۱۵	۲۲	۲۲	ناراضی که در اینست مرغ مشکین
۳	۳	۵۵	۵۵	اضیحه که در اینست و کوا
۶۶	۵	۷	۷	و غنی و جوانی و بیکد و بلبلان
۴	۲	۲۲	۲۲	خفا و اندام و از آنکه تقابل باشد

بسم الله قاله غالباً وقيل الله يسئلونك عن الجبال انقل بيضها
رجلها فاني نهها قاعاً مصصاً لا تزنيها عني الا اذا ائت اول
انقاسا سيرت الجبال او قلعت به الا من اوكم به لوفى له الله امر
جميعاً وصلى الله على محمد وآله **فخرج** منكرا كرسى يا بشرك فنه
باشد ما در داشته باشد ان درو شكرا در نهين نفر كند ان كند
ناشمل دار بروج كرسى عيان آنها توان فرمايد پس از ان زمان در كل

و	و	و	و
ا	ع	و	ح
س	ك	لا	س

بجوت و در شکم آب و در حکم و سده آن حق را نیندازد کفایت از هر کس و در
میزان و در سوره شالی از غلبه و شاق و هم حفظ کردن در هر دایم که

خز کو ش مرہ

العلي العظيم وهم جنين آه ده که اگر در خوابی بگویم و صد استغفار
که منعت علت هفت بار بخواند از آله شود اقصی علیه السلام
العلیه بقره عزه الله تا آخر دعا که در فصل اول یاد اول مذکور
شد و بجهت چشم زخم و در موانع سابق ذکر یافت است **بسم الله**
ز یاد شدن شهر که در این فصل اخیر بجهت ز یاد بی گناهان است
ذکر نموده که بگویند و در این فصل سابق استغفار الله بقره
اخره بجهت بین بطن البقره بستان من کل دایه بگویند الله است
صحو بر جنتک یا ارحم الراحمین **و** هرگاه که در شهر که در این
بگوید و در شایع او نبوده تا عجایب بپند بسم الله هر بار و در دنیا
آن شریع لغز و بستم **و** بجهت ز یاد دشمنان و دشمنان
و موافقان او و ده که آیه تم فست قلوا بکم بجهت ز یاد دشمنان و موافقان
از سوره بقره تا آخر اقلون بر پشت من سرخ بگوید و بگوید
خبر و ایشان و در شایع ایشان تا آخر شود و بجهت ز یاد دشمنان و موافقان
بگوید و بگوید و در شایع ایشان تا آخر شود و بگوید و بگوید
ز یاد دشمنان و موافقان او و ده که آیه تم فست قلوا بکم بجهت ز یاد دشمنان و موافقان
ز یاد دشمنان و موافقان او و ده که آیه تم فست قلوا بکم بجهت ز یاد دشمنان و موافقان
دان استغفار بسم الله و در این فصل اخیر بجهت ز یاد بی گناهان است

روز مروه

استغفار

الانعام و بقره بسم الله تا آخر و بسم الله تا آخر و بسم الله تا آخر
سنانا للشارعین و بسم الله تا آخر و بسم الله تا آخر
و آیه و ان یکار تا آخر و بسم الله تا آخر و بسم الله تا آخر
بسم الله در دفع هر دو غم و در دفع هر دو غم و در دفع هر دو غم
آیه در دفع هر دو غم و در دفع هر دو غم و در دفع هر دو غم
صد بار از اول تا آخر الا بالله بگوید و بسم الله تا آخر و بسم الله تا آخر
و در شود که سه مرتبه آنرا بخواند و بسم الله تا آخر و بسم الله تا آخر
شد که هر وقت در دفع هر دو غم و در دفع هر دو غم و در دفع هر دو غم
صلی الله علیه و آله و سلم بگوید که هر که این دعا را بخواند خداوند
غم هرگز او را بر فراز و فروز و شاد و بدشاد که است و بسم الله تا آخر
اللهم انی عبدک و ابن عبدک نا صلیت بیدک ما فرقی بک
عبدک فی قضاؤک اسئلك بکل اسم هو لک سمیت به نفسك او
انزلک فی کتابک او علمت احدًا من خلقک او استخیرت به فی
علم الغیب فیک ان تعجل العناء تسبح قلبی و نور بصیرتی و تنفخ
صدوقی و یجلا حزنی و ذهاب همی **و** حدیث دیگر و در این
که بجهت دفع هر دو غم و در دفع هر دو غم و در دفع هر دو غم
سخنانک انی کنت فی الظلم المبین تا آخر بگوید و بسم الله تا آخر

وكم مرة كره وهدم سرور باشد اما بايد كه در خواندن تقصير نكند
وعلول نشود و ترك نكند و اگر نه هم در يلج باشد كه اهل دعوتان
اسم را بجفت لا سكه نام كرده اند و هم چنين بام دعا موافقت
و ملا و است غرور و جهل و ادب و در مظاهر مناسبت الهه
ارغ و على جميع خلق مظاهرهم التي من ملى صغيرها و كبيرها
ليس بملك و عايشه فقال له سبغته فوجت و لم تسعه ذات
يدى و لم يمتوا اليه برف و يقبى و نفسى فانه غنى من غير ما
عبدك من فضلك ثم لا تخلف على منته شيئا تنفق من حسنك
يا ادم ارحم الراحمين اللهم انى لا اله الا الله و محمد لا نزلنا
ان محمد عبده و رسوله و ان الذى جاء به و ان الاسلام كما و قد
وان الكائنات كما انزل هات القول كما حدث وان الله هو الحق المبين
ذكر الله محمد و اهل بيته بخت و حق محمد و اهل بيته بالسلام و ذكر
كتاب شجره طيبة ذكر شده كه بخت اداى دين و دعوت هر فرقه شريانى
بگويد بزيدي و ديوانه شود بعد از اينكه يا قاضى الدين و رضا
اللى بركات و المروت القوي و بى و در كل مدون ايضا و در مخرج
آيات آلف ملك و است كه هر كس آية الاله خفف الله عنكم تا الله مع
الصابرين انتم و انتم كه منته در عتبه و زينه بكنان بخواه چنانچه

چنانچه اول آيت غفار عصر روز جمعه باشد الله تعالى كارهاى او را
آسان كند و اورد بارها و اورد او را و اگر نه بگويد **طريقه** ديگر مذكور
و موافقت نمودن بام دعا و يلج شدن با و در بخت چنانچه ايت
اللى يا حى يا قى يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا
من لا سبيل له يا سبيل كل ذي سبيل يا سبيل الاستبانت الهه يا سبيل
سبيل سبيل الرحمن استطيع ان اطلب اسل على محمد و آل محمد اعطنى
مجالا لا يخرجك منك و يعايتك عن معصيتك و يعطيك عن عيبك
يا حي يا قيو يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال
من امرى و من عبادى و من عبادى و من عبادى و من عبادى و من عبادى
طريقه ديگر چنانچه ايت الله يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام
شدن موجب شست و شوي و فسخ و غير و در ميان است الهه ان
ذو الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام
فانى اسلك ما لا استحقته و ادعوك فيما لا استحقته و انصرف
الىك بما لا استحقته و لم تقبل عذرك الى ولا تحصى عظم انالى
كنه معرفه و ارمي الله من كان زينه في التلذذ فانزلته و ان كان في
الارض من ظلمه و ان كان بعيدا فترتبه و ان كان قريباً فترتبه و ان
كان قليلاً فكثر و يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام

فانامه

ضعف راجع فذكر في ذكره في القصة التي سلطان علي عليه السلام
عليه السلام حتى ان دعي العثمانيين منتهى يدك يا ابا عبد الله احيى الميت
يا الله الذي لا اله الا هو وانتصرت يا الله العلي الاعلى ونجيت
الى العزيز المحيى وفرضت الى ابا رقا القضاير وفضلت محمد
الله عليه السلام ووصيت به في بيده في بلده لا تفرق الا
يا الله العلي العظيم فانك لو لم تكن في رعايتهم فخرت اقدرك
با رقا بغير عيارت در قتلهم وداخراهم استار ظلمه لهم كرم طرد
غيره بغيره باسد مكن است بغير روض غير عيارت غيرة مطلب
واعين كند تا مقصود حقه فاذكر في ذكره دكره من كونه حقا
وشرح كونه حقا لا است لحيات ابا عبد الله صلى الله عليه وآله في بيت
دستور كرازي ودر كرازي كشف الغمة با ابا عبد الله وسفارش و
وصية في روضه خلاصه معونه انك در روضه ابي وشعبه بايچيند
مختوم وختوم روي بتدبير ابا عبد الله ودر روضه ابا عبد الله
كرد وخدمت المختوم استاده وبراوسلام مسكن واولاد بارت غايد
بدين طريق سلام الله الكامل عليك يا محيى الله في روضه
الله في خلقه السلام عليك يا صاحب اله والتميز السلام
عليك يا صاحب اله والتميز السلام عليك يا سيدنا وولينا انا

السلام عليك يا عين محيى السلام عليك يا سفيته النجاة السلام
عليك يا بقاء الله في الارض السلام عليك يا نور الله الذي لم
يجدوا المعنويات ويخرج بها المؤمنون السلام عليك يا ابا الغيا
عز الاقرباد والشاهدين الاقرباد والسلام عليك يا صاحب العرش
ولي الامر ادر كراينا وعلينا يا ابا العزيز مستنا واهلنا العزيزينا
ببضاعة منجات فارينا الكيل ونصرت علينا ان الله عز وجل
المتصدقين تالله لقد اشارك الله علينا ان كراينا الخاطئين ستر
لنا ذنوبنا انا كراينا طين يا مولينا هذا ما لا توقع يوسف
مع احبهم يا بيم وقد وهما لم تقبلت تلك الكتابات فان
كنا غير محييين عند الله قبل جلاله وعندك صلى الله عليه وآله
والله وعندنا انا قلت وعيدك عليكم افضل الصلوات فانتم
ان استعاز من حركت وخلقك وكرمك وشمعك فاسمع
اخوتك يوسف تقطع عليهم ورحمتهم لهم واحسانهم اليهم يا كافي
انني بعدت في النفل ان حركت محمد صلى الله عليه وآله كان له
عندك شديدا يقال له القدر في حارث فقتله فقال اخته فقا
التي وابياتا غير محيى بها الحمد كراينا نسل نجيب من محيى
والجمل فخر مفرق ان كان يمكن ان تمن وقيام من الغنى وهو المغيظ

والجمل فخر مفرق

قَبَضْتُكَ نَا صِلْتُ بِيَدِكَ فَحُكِّمْ مَا شِئْنَا وَتَقَعَلْ مَا نُرِيدُ اللَّهُ فَفَلَا
أَتُحَدِّثُ عَلَى خُشْنٍ قَضَاؤُكَ فَبَلَاؤُكَ اللَّهُمَّ مَا لَكَ لِي بِشَيْءٍ
وَأَنَا عَبْدُكَ حَوْلِي حِينَ تَزِيغُنِي اللَّهُ فَاَلْهَمْنِي شُكْرَكَ وَالْحَمْدَ لَكَ
أَصْبَحْتُ وَأَخَذْتُ اللَّهُمَّ مَا عَطَيْتَ وَأَنْتَ أَمْنَةُ اللَّهِ لَا حَرِيصَ
ثَوَابٍ وَلَا تَلَسْفِي خَلْقَهُ فِي نِيَّائِي وَآخِرِي أَنْتَ عَلَى ذَلِكَ قَادِرٌ اللَّهُمَّ
أَتَاكَ فَتَبَلَّغْ دَائِلِكَ وَمَنْ لَا أَمَلُكَ لِي بِشَيْءٍ فَتَرَاكَ نَعْمًا **وَمِنْ** حَضَرْتُ
صَادِقًا عَلَيْهِ السَّلَامُ مَقُولًا لَمَسْتُكَ فَرَمَدْتُ جُودِي بِرَأْسِي شَيْطَانُ أَنْدَلْتُ
مُحْكَمًا بِهِ بَأْسُهُ دَوَاهِي كَيْفَ بَيَّارٌ أَمْرِي سَتَ بَرِيئًا فِي مَكْدَارِي بِكُلِّ أَلَمٍ
أَنْ لَسْتُ بِكَ بِأَمْرٍ مَرَّ حَسْبِي وَفَا عِلْمُهُ قَالَا لِي بِهِ أَنْ لَيْسَ لِي عَلَى عَجْدٍ
وَالْعَجْدُ وَأَنْ تَذَكَّرُ مَا لَنَا مِنْهُ الشُّقْطَانُ **وَمِنْ** دِكْرُكَ
مَوْلَانِي كَيْفَ حَضَرْتُ مَوْلِي بِحُزْنٍ تَلَامِي لَوْ مَنِي عَلَيْهِ السَّلَامُ فَرَمَدْتُ
بِأَعْلَى أَرْجَائِي كَيْفَ هَرَجِي بِشَيْءٍ يَا ذَكْرِي وَتَدْرَأُ فَنَظَرِي كَيْفَ
دَرْعِي بِمَنْزَرِي كَيْفَ سُبْحَانِي مَنْ لَا يَعْبُدُنِي عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِي كَيْفَ
مَنْ لَا يَأْخُذُ أَهْلًا لَدُنِّي بِالْأَمْرِ الْعَذَابِ بِجَارِ الْوُفَى الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِي قَلْبِي قُوَّةً وَتَصَبُّراً وَتَوَكُّلاً وَتَعَلُّماً أَنْتَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ **وَمِنْ** هَمِيصَاتِي مَبْتَذَرَةٌ حَوَالَتِي أَيْنَ مِنْ دَرْعِي هَمِيصَاتِي
فَرَمَدْتُ مَعِي بِشَيْءٍ أَنْتَ مَا كَيْفَ كُنْتُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ فَلَا يَفِرُّ الشَّيْءُ

شَيْئًا عَلَيْكَ وَلَا يُوَدُّهُ **وَمِنْ** سَوَابِغِ عَمَلِي مَنْ دَرَمْتُ فَنَا مَجْمُوعٌ
تَحْوِيلُكَ رَيْبًا لَا تَقْوَ أَخَذْتُ نَا فَانْصَرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ أَلْهَمْنِي سُبْحَانَ
تَعَبِي وَتَعَبِي أَنْتَ أَمَامَ كَفَرِي اللَّهُمَّ لَا تَنْسِنِي مَا أَعَزَّ فِي هَذَا الْيَوْمِ يَا ذَكْرِي
تَلَا مَسْقَرْتُكَ فَلَا تَنْسِنِي **وَمِنْ** حَضَرْتُ صَادِقًا عَلَيْهِ السَّلَامُ مَوْلَانِي كَيْفَ
هَرَجِي بِمَنْزَرِي هَوِيَّ بِكَ دَعْوِي وَخَلُوتُ بِكَ لَخْلَا مَشُورِي بِكَ مَوْلَانِي
اللَّهُمَّ يَا ذَكْرِي مِنَ التَّجْهِيرِ الْبُخْرِي الْخَبِيثِ الْحَبَشِ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
وَمِنْ خَا مَوْلَانِي أَنْتَ كَيْفَ هَرَجِي بِمَنْزَرِي دَارِي دُنْيَانِي أَدَمُ سَيِّدِي
لَا تَقْذِرْ عَيْنِيكَ إِلَيَّ مَا مَقْنَانِي بِرَأْسِي وَلِحَابِ مِنْهُمْ نَهْرِي بِحَسْبِ الدُّنْيَا
لِنَفْسِي مِنْهُ وَرَزَقِي بِكَ حَسْبِي وَبِأَعْلَى دَارِي أَهْلًا بِالصَّلَاةِ وَبِأَعْلَى
عِلْمِي بِالْإِسْلَامِ يَا ذَكْرِي مَنْزِلُكَ بِالْعَاقِبَةِ الْمَقْصُودِ **وَمِنْ** كَفَرْتُ
كَيْفَ بِرَأْسِي كَيْفَ رَاهِي كَيْفَ هَرَجِي بِمَنْزَرِي يَا ذَكْرِي نَكْدِي لِي قَوْلًا
مَلَّ عَلَيَّ كَالْأَمَلِ طَلَسْتُ لِحَالِي سَطَا لِحَالِي أَهْلًا بِحَلَسِي
ظَلَمْتُ هَلْ لِمَجْمُوعِ دُورِي سَطَا لِحَالِي دَرْعِي تَعَبِي بِشَيْءٍ
تَدْرَأُ مَنْزِلِي مَكْدَارِي كَيْفَ هَرَجِي بِمَنْزَرِي كَيْفَ هَرَجِي بِمَنْزَرِي
كَيْفَ شَرَعِي دَرْعِي مَنْزِلِي أَنْتَ شَهَادَتِي بِأَمْنِي حَوْلِي دَارِي بِرَأْسِي
وَكَيْفَ يَلِيهِمْ اللَّهُ يَا ذَكْرِي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْءِ الْمَكْرَمِ
مِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ **وَمِنْ** حَضَرْتُ تَابِعِي مَوْلَانِي عَلَيْهِ السَّلَامُ مَقُولًا

نَا فُلَا

أَعُوذُ بِكَ

تَعَبِي

که هر که از غیر این خالص جزوی و از بعد جزوی بگوید و یا غسل نماید
و بجهنم برود هرگز بقدر و عقوبت بخیر و خفا فقه او بقیه نماید
شود که بیم آن باشد که ساه شود **و حدیثی** دیگر این بصیر گوید
که حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که هر که بگوید تو ایمن قدرت داشت
بر آن علی که تو ایمن عزه اند بر او حاضر شد و در هر قریه و ده و
کنند که ایشان و از سبب و بعد از آن هر که از آنکه یا نباشد است
کن که با غسل نماید و حفظ و خفا فقه است **باب هجتم** در دفع
دفع و عوام و عوام از آن موفقیه و دفع سوره آنها و در این چند
فصل است **فصل اول** در دفع حای و از آن مؤذیر چون مار و
عقرب و دفع سوره آنها **فصل دوم** حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود
است که برای دفع حای و از آن مؤذیر و از آنجا باشد بعد
از تسبیح بسم الله و یا الله محمد رسول الله صلی الله علیه و آله اعوذ
بعزیز الله و اعوذ بقدرت الله علی ما پیش از من شد و کل هامة
تدبیر المثل و الهی و از آن ربی علی صراط مستقیم **و از حضرت** امیر
المؤمنین علیه السلام روایت که اگر کسی از عقرب بترسد بگوید سلا و
علی فوج فی العالمین انا کذاک فی الحسین و از آنجا باشد **و از**
المؤمنین **و از حضرت** صادق علیه السلام روایت که کتابی است در دفع
الدفعه و

دفعه و

در دفع حای و از آن مؤذیر و از آنجا باشد

و دفعه کرده اند که هرگاه از عقرب بترسد و بترسد نظر کن در شب
که هر که از آنکه ساه شود و دفع سوره آنها و در این چند
فصل است **فصل اول** در دفع حای و از آن مؤذیر چون مار و
عقرب و دفع سوره آنها **فصل دوم** حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود
است که برای دفع حای و از آن مؤذیر و از آنجا باشد بعد
از تسبیح بسم الله و یا الله محمد رسول الله صلی الله علیه و آله اعوذ
بعزیز الله و اعوذ بقدرت الله علی ما پیش از من شد و کل هامة
تدبیر المثل و الهی و از آن ربی علی صراط مستقیم **و از حضرت** امیر
المؤمنین علیه السلام روایت که اگر کسی از عقرب بترسد بگوید سلا و
علی فوج فی العالمین انا کذاک فی الحسین و از آنجا باشد **و از**
المؤمنین **و از حضرت** صادق علیه السلام روایت که کتابی است در دفع
الدفعه و

بنای و

[illegible][illegible]

آیات و اذینا فوج ظلم الجبونیون فنجیناه و اهلکنا من الکبر العظیم
و جعلنا ذریعتهم الباقین و کذا علیة الآخر سلوم علی فوج
العالمین و ابرو حی ایس یا نفره یا ارمیز نقش کند و بعد از سلام علی
نخرجنا العالمین نقش کند و علی ایضا در همین دره اولیاه کافرا اولی
در جالی که تقاضای طاعت باشد و هر چه که نقش کند که کعبه بنا نظر
کند و بگوید ۹ نظرات علی السماء فی السماء و کفیت فی القدر یا لا اله الا
هو نقش تمام شود در هر سه شب نصف شب از هر وقت آورد و بدین
انکه سائر اوقات آنجا بایک باشد تا احوال بنات نقش ایستد و بگوید
عقربا عقربا و ستمها و احمیه و فرجا و الا و فرجها و الثقلان و فرجا
کالعقما الذی اخذته المشاق من کل رطله یا بس و قد لا اذینیه الی
العظیم و کلون کافور الا بالله العلی العظیم بجز این است مذکور و لغوی
و بایک در وقت نماز است و غایبات آن لغوی است و دست داشت
باشد و چون غلام شود و نماز چهار بار یک پیچد و نگاه دارد و چون که
و از هر وقت که نامار یا عزیمت یا غیبت آن لوح را در کف اندازد و لغوی
آن پیچد و هدایا باشد و محبت یا بدشنام و الله تعالی **فصل دوم**
در بیان کلی و پیش و کسرها اندان در کاف و ایا و معتبره انحراف و غیره
حقیق علی التسلیم و فیه که در و اسما و حقیقت رسولی در بعضی از غزوات از

بر علی

بیان و علی که با حضرت شکایت کرد و خدا حضرت فرمود که در وقت خواب
این دعا را بخواند یا اعیایا السوء و الثواب الذی لا یبالی علیا یطلق
کلا را با وضعت علیکم یا اهل الکتاب ان لا تقربوا صابی الی ان یکتب
اللیل و یحیی النجم عاجل یا شیخ طریح و یجمع الی ان انحراف رسول
و بایست که و بجهت این بود که الیکان هفت بار و سالن لا تسوکل
علا الله تا آخر این چهار فصل اول از باب گذشته بدین توکل اند
بگوید ان کلمه اسم الله کلکافر کفره و اذ کفره الی ان ابرو حی
فراش در وقت خواب باشد **و** کما و جهنم الامان انه و که در بعضی است
خاطر مذکور است که اگر کسی در وقت خواب یا بگوید یا ابرو حی و بعد
در سه سوره اذین را بخواند و هر بار بر آن سه سوره بگوید و در آخر
باشد و در آن کاسه و کند و بایک گفته اند که طبع خشک حقیقت
کلی از غریزه است و بدستور طبع از غریزه و انس و وسوسه
کلی با ابرو حی و اذین مشهور است **و** ابرو حی در خواب و ذکر کرد که
انفاصیت عاقل است که چون آب از او روانه باشد کتب انفاص
بگوید **انفاص** در دفع بدشنام انفاصیت ابرو حی و اسم است که چون العظیم
الحکیم دارد و بایست که در کتب بدشنام در میان **و** دیگران
خام این آیه است که هر که بخواند در شای خواذن با کشت خود در

خود مندی بکشد البته آراستگان مندی نمی شود کاغذی اقیانوس
الوقت و هم نظریات **فصل** دیگر در ترکیب آفریده که اندر ای بر

طریق شدن باشد این مشکل را بنویسد با این عدد و در هر مکانی که

بیاورد که باشد از امکان گرفتن شود اینست
فصل دیگر در همان کتاب در مکتب آفریده که
۵۷۱۷۸۱۱۸۳۲
۱۳ ۵۷۱۳۳۲
۱۳ ۴۱۸۳۸۲

در هر مسطحی این مشکل و در هر مکانی که

فصل کتابخانه الامام علیه السلام در هر
۵۷۱۱۸۱۱۸۳۲
۱۳ ۵۷۱۳۳۲
۱۳ ۴۱۸۳۸۲

مردیه آفریده که الفاطره و کماله و الاکرام

و در هر ساعت هفتم از شب بر صفای بنویسد و در جایی دفن کند البته

از آن صبح بگریزد **فصل** در در النظم آورده که برای سبزه در پیشه در زینت

بخشیده اول ماه حرام از اشکال این بنویسد بر هر قطعه کاغذ از هر سمت

محلی که خواسته باشد که باشد آن موضع بسته شود با ویزه و آن سمت

دا که هر روز محل استعمالی که نام در باشد امکان بسته شود اینست ۸

عطر در محل البوق عطر در حج البوق عطر در ملت البوق الف

لحم البوق الف با الله العلی العظیم **فصل** در کتاب طبقات مولا لکما

مطلوب است که نام شیخ علی هبانی که یکی از مشایخ صوفیه است در

زیر منقبات مذکور شده و دیگر است که در پیشه آنگاه از آن یاد و این را

دارند از کرامات شیخ شمره اند **فصل** دیگر در علم سبزه در هر مکانی که

کشته اند که برش ما زبانی و اگر هنوز بر او بخت نباشد سبزه اندیشال

بشیر این صبح پندار که تمام اینها از هر یک با این صبح بپند و طاعت باشد

انکه به هم آورده در ظرفی از نخل یا سفال بحد و در هر یک حکم بندد و در

میان نرا با ده پنهان کند چون سه روز نگذرد هیچ پندار نداشت

نباید تا این علم بجای باشد با بد که این عمل بخت بپند و سهیل

باشد با شمع بپند کند با در آن وقت که در یک از مشرق طلوع کند و اگر با

مشرقی مشرق باشد در نظر این اعتبار است فاطمه گفته اند که چون در هیچ

را با شمع بپند کند و چند روز در مکانی بپند کند البته در امکان تواند

نکند و بعد از آن در سترگات علاج هر روز در فصل سابق مذکور باشد

تکرار آن و عجیب طوالت است و چون در هیچ را در هر محل بپند کند

از عبور بر آن جدا کرد و در پس و کس از کاغذ و در هر روز در هر

میکرد و چون صورت کس را از این بپند کند و با جویو بداند که کس را

در جایی بپند کند کس را با آنجا بگریزد و طریح طریح بپند کند او نیست

و از هر جهت که ما را که آدمی سحر یا در این بدان گرفته باشد بپند

بپند بپند باشد و قادر بر این نیست **فصل** در بپند و جیو

دارنده و بپند و بپند و بپند **فصل** در خالص آبان مذکور است که هر

ایری و

[illegible]

نقدیه در خلاف مسائل نوشته در این باره غله خندان و موش و سوس که محفوظ ماند
فوج دیگر این مربع را اینجا برپا کرد و غله بنیاد و برپا با خانه رفت

۵	۲۵	۶۵	۱۵
۵	۵۵	۱۵	۲۵
۵	۱۵	۲۵	۵۵

دلا تا اوست و اگر نه گشت نام ریاستش نباشد و بر چو پند و بر چو ساز
کو نه گشت نصیب کند و اگر نه خانه نباشد در زبای خانه دنو کند نیست

ب ۲	ش ۷	و ۶
ط ۹	ه ۵	ا ۱۱
م ۴	ع ۳	ح ۱

[illegible]

تینہم ص ۷

بسم الله الرحمن الرحيم بقر الله الا الله محمد رسول الله على خلائقه
عقدت بلاد البرية ولدت عن رمة فلان ابن فلان من اهل جدك هذا
فسيكديكم الله وهو السميع العليم فانتم اذا ارادوا شيئا ان يقول
له كن فيكون فيجاء بالشيء ملكه على شئ واليه ترجعون
الامر ان الله عز وجل يحاكمكم ولو علمت انكم تعلمه كما ترون في الدنيا
فخرج من خلقه وبقر في الشرق محرابا فيما بين يدي يقصده
من الدنيا واصبح في الشرق فيكاد يسنا بقره بذهب الا انما
سبحان ربك ربنا العز عزما يقصده وسلم على المسلمين
الحمد لله رب العالمين وسلم على نوح في العالمين انا انكذلك
الحسين نوح فوج اللهم ارض بلاد البرية وهذه الماشيخ
محمد والله لعين على جميع الامم والارسل والملوك القوم
بسم الله الرحمن الرحيم بقر الله الا الله محمد رسول الله على خلائقه
عقدت بلاد البرية ولدت عن رمة فلان ابن فلان من اهل جدك هذا
فسيكديكم الله وهو السميع العليم فانتم اذا ارادوا شيئا ان يقول
له كن فيكون فيجاء بالشيء ملكه على شئ واليه ترجعون
الامر ان الله عز وجل يحاكمكم ولو علمت انكم تعلمه كما ترون في الدنيا
فخرج من خلقه وبقر في الشرق محرابا فيما بين يدي يقصده
من الدنيا واصبح في الشرق فيكاد يسنا بقره بذهب الا انما
سبحان ربك ربنا العز عزما يقصده وسلم على المسلمين
الحمد لله رب العالمين وسلم على نوح في العالمين انا انكذلك
الحسين نوح فوج اللهم ارض بلاد البرية وهذه الماشيخ
محمد والله لعين على جميع الامم والارسل والملوك القوم

انشاء الله از چشم بدایم بود باشد

باب هشتم در رفع اربعین از طفلان و در این باب چه در فصل است
فصل اول در رفع اربعین از طفلان اما صاحب اربعین از طفلان را دعا دارد ایشان
 هزارت لبیم افعار تیکم کلک عین حسا لله بنشأ لی **بسم الله الرحمن الرحیم** افعار تیکم
 نکلمات افعار انا لله من شئت کل شیطان و هوائه و کل عین لافقا ناره قطعه
 داده امام محمد باقر علیه السلام و اینست که چهار شده چهارم بخوبی
 واده و نشا و دعا را بخواند و بعد از آن حضرت خاتم شد و در هر یک یک
 لبست محمد در پیشه و در هر یک خاتم بود و در هر یک و بعد از لبست خاتم
 او بر خال از آن مانع کرده و دفعه دوم این را بخواند که **بسم الله الرحمن الرحیم**
 خاتم بود و بعد از آن در هر یک یک لبست که **بسم الله الرحمن الرحیم** و بعد از آن
 و آنست و بعد از آن **بسم الله الرحمن الرحیم** و بعد از آن **بسم الله الرحمن الرحیم**
 مقدیر که هر چند را **بسم الله الرحمن الرحیم** که بعد از آن در هر یک یک لبست که
 بخواند که **بسم الله الرحمن الرحیم** یا بد کس شنید که که مادر مرغان و سایر اهل اند
 پس هر مان ساعت شفا یافت و اتفاق خالی بود و بعد از آن **بسم الله الرحمن الرحیم**
 از این باب و قسم دیگر از زنا و اموال و دهانی که مادر و بچه فرزند کند
 مقدمه که گفت **فصل** دیگر که هر نام امام محمد باقر علیه السلام مفصل است که
 بخواند و از آن حضرت یافتند که بچه بخاری طوطی نوشته بودند **بسم الله الرحمن الرحیم**
 با الله و لی الله و کاش الله و بعد از آن **بسم الله الرحمن الرحیم** و بعد از آن **بسم الله الرحمن الرحیم**

نیم چستیم مرغ در

سید علی محمد بن محمد بن علی

[illegible]

مُؤْتَمَرٌ؟

[illegible]

فاکره صومری	۱	۲	۱	۱
ذکر المانی باریک	۳	۱۳	۳	۳
جمع شود البقی	۱۴	۱۴	۱	۱
کردن باریک	۱۶	۳	۳	۳
غالی را کربن	۱۲	۳	۱	۱
فرزند شکر سقط	۲	۳	۳	۳
مشهد اسیر عظام	۲	۱۲۰	۳	۱

٥٠	٤٤	مجمع	مجمع	ع	عليه السلام
مجمع	مجمع	مجمع	مجمع	مجمع	مجمع
٦٦	٢	كج	٢	٢	فقط

سلیح و در

اصلا در سلیح سلی ثلاثه بنف فلان است یا رب العالمین **تذکره**
 از شیخ ابی اسیر علی بن سیدنا نقل شده که آن کلام پنج بجای می یافانست
 که هر کس بخواند و بگوید تا نیکو که علت خود را بداند و میباید که این
 چند باره تم که و یا هر بار در و مکان در زمین عزیز غایت و در آن
 یکی و در هر یک و یا هر یک که در کتب مشهور علت از آن نقل باشد
 و همچنین بر جای که در کتب مشهور که در علم خود بر آن کتب در آن
 که بر زده شود علت از آن نقل میباید **اما** از زهره و خواست
 آورده که اگر در و خود را در زهره خود دارد در و دست ما و اگر آن با
 و یا سلطان دیگر و در همین جا که بلیع کردن هفت صیغه که کتب را
 بعد از آن که در حقیقت صیغه و عمل می یافانست **اصطفا**
 اگر چه اهد که تغییر در یابند که در حال است از حسن انشای
 با آنکه نقل شده که هیچکس در شکها و دشواری و دلیل استی است یا
 فلا و هم چنین از سر زهره بر آن که در کتب و بوی آن از بهر آن
 استین نیا شد و الا استین ناست **کتاب** اگر چه اهد که بداند که
 من خاتم بیکر استین است یا بعد از پیش از در کتب دست گذارد و
 شیر بیان بدو شد که پیش از آن شیر که تا بداند استین بیکر
 باشد و اگر کتب نیکند استین بهر باشد و هم چنین کتب اند و بیکر

کالیج دارد

از زهره

و بیکر و سید است که اگر بن بیکر استین باشد و در حقیقت و نیا شد
 بیکر نیا شد و استین ای و صیغه را باشد و بیکر است خود نقل است
 نماید و لیکن استین از بیکر باشد و اگر چنین باشد بهر حقیقت است
 و الله العالم **در باب** استین شد که زمان چند چیز است و بیکر
 که در زمان از بیکر در هر یک که در زمان است که استین نمی شود
 سکنا عکبتی است که بیکر در هر یک که در چند علت است که در استین
 نی شود گفت با شلیان هفت علت است که در کدام است که در هر یک
 که در هر یک که در کتب نیا شد با بیکر و هر یک که در هر یک که در
 و هر یک که در هر یک که در کتب نیا شد و هر یک که در هر یک که در
 که در هر یک که در کتب نیا شد **در باب** علامه است و بیکر در هر یک
 و نیا و علامه است که در وقت جمیع در هر یک که در کتب نیا شد و هر یک
 که در هر یک که در کتب نیا شد و هر یک که در کتب نیا شد و هر یک
 با در هر یک که در کتب نیا شد و هر یک که در کتب نیا شد و هر یک
 آنکه در هر یک که در کتب نیا شد و هر یک که در کتب نیا شد و هر یک
و اما در هر یک که در کتب نیا شد و هر یک که در کتب نیا شد و هر یک
 و هر یک که در کتب نیا شد و هر یک که در کتب نیا شد و هر یک
 حیض است بیکر در هر یک که در کتب نیا شد و هر یک که در کتب نیا شد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الميت و ر

از پیشتر داشته باشند کند از پیشتر

خود را با آن مشاهده کرده و در زیر پای راست او بنده اینست **عَلَّمْ**

مجلس

۴ ۳ ۲ ۱ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

فزع دیکر بران رفت بخواند و بگوید یا رب بخواند و بدان آید برکت
 دهد تا بخورد و قدری در میان پستانها و شانههای او بریزد
 یا خالق النفس من النفس بخلف النفس من النفس خلعها بجلد و
 قوتك و تجوی الله و حدك فنيك كيم الله و هو السميع العليم
 لبم الله الذي لا اله الا هو العظيم الكريم سبحان الله رب
 العرش العظيم والحمد لله العظيم الكريم سبحان الله رب العالمين
 السميع و رب العرش العظيم والحمد لله رب العالمين كانهم نوره
 برزقها لم يلبثوا الا عيشته او صحتها كانهم نوره برزقها لم يلبثوا
 الا ساعة من نهار بل عجلنا انهم يعلموا الساعة
امتنان این شکل را بنویسد و بر پستانها و شانهها و کفها و پاها
 بخواند و بگوید یا رب بخواند و بدان آید برکت
 دهد تا بخورد و قدری در میان پستانها و شانههای او بریزد
 یا خالق النفس من النفس بخلف النفس من النفس خلعها بجلد و
 قوتك و تجوی الله و حدك فنيك كيم الله و هو السميع العليم
 لبم الله الذي لا اله الا هو العظيم الكريم سبحان الله رب
 العرش العظيم والحمد لله العظيم الكريم سبحان الله رب العالمين
 السميع و رب العرش العظيم والحمد لله رب العالمين كانهم نوره
 برزقها لم يلبثوا الا عيشته او صحتها كانهم نوره برزقها لم يلبثوا
 الا ساعة من نهار بل عجلنا انهم يعلموا الساعة
فزع دیکر صاحب را بخواند و بگوید یا رب بخواند و بدان آید برکت
 دهد تا بخورد و قدری در میان پستانها و شانههای او بریزد
 یا خالق النفس من النفس بخلف النفس من النفس خلعها بجلد و
 قوتك و تجوی الله و حدك فنيك كيم الله و هو السميع العليم
 لبم الله الذي لا اله الا هو العظيم الكريم سبحان الله رب
 العرش العظيم والحمد لله العظيم الكريم سبحان الله رب العالمين
 السميع و رب العرش العظيم والحمد لله رب العالمين كانهم نوره
 برزقها لم يلبثوا الا عيشته او صحتها كانهم نوره برزقها لم يلبثوا
 الا ساعة من نهار بل عجلنا انهم يعلموا الساعة

هذه ریت
 مسود

دشواد باشد بنویسد این را بر آن سوخته یا بنیاد که اوله بر آن کفر فغان
 التقرات و الارض كانت انقا فتنفسا لها و جعلنا بها مكة و مكة
 حتى املأها من نور و ان عقیبان یوسید که مریم ولدت عیسی بحمل الله
 بعد عشر شرا لله عزه كما فقت الارض بالنبات و التمساة بالمطر
 فی لیل لانه بنت فلاحه لوضع الحمل فلیظفر الانسان الى طعامه انانا
 الماء متیانم شققنا الارض شفا و فتنه و ابر بان حین سید با
 صد آسان **فزع** این اشکات میگوید که بعضی از فضلها را میگوید
 که برای عسر کاسته اوله بر آن کفر فغان که در پیش کشتن هر محل
 وضع حمل بکند یا بد بخواند و بگوید یا رب بخواند و بدان آید برکت
 دهد تا بخورد و قدری در میان پستانها و شانههای او بریزد
 یا خالق النفس من النفس بخلف النفس من النفس خلعها بجلد و
 قوتك و تجوی الله و حدك فنيك كيم الله و هو السميع العليم
 لبم الله الذي لا اله الا هو العظيم الكريم سبحان الله رب
 العرش العظيم والحمد لله العظيم الكريم سبحان الله رب العالمين
 السميع و رب العرش العظيم والحمد لله رب العالمين كانهم نوره
 برزقها لم يلبثوا الا عيشته او صحتها كانهم نوره برزقها لم يلبثوا
 الا ساعة من نهار بل عجلنا انهم يعلموا الساعة
فزع دیکر صاحب را بخواند و بگوید یا رب بخواند و بدان آید برکت
 دهد تا بخورد و قدری در میان پستانها و شانههای او بریزد
 یا خالق النفس من النفس بخلف النفس من النفس خلعها بجلد و
 قوتك و تجوی الله و حدك فنيك كيم الله و هو السميع العليم
 لبم الله الذي لا اله الا هو العظيم الكريم سبحان الله رب
 العرش العظيم والحمد لله العظيم الكريم سبحان الله رب العالمين
 السميع و رب العرش العظيم والحمد لله رب العالمين كانهم نوره
 برزقها لم يلبثوا الا عيشته او صحتها كانهم نوره برزقها لم يلبثوا
 الا ساعة من نهار بل عجلنا انهم يعلموا الساعة

شفایا بدینان شب تا بیت روز یکشنبه تا شش روز یکشنبه و جمعه
اول شب روز شفا یا بدینان شب تا جمعه روز یکشنبه و روز شنبه تا
روز یکشنبه **ف** روز یکشنبه کتاب بحال شافع آمده که اگر بیماری در روز
شنبه عارض شود تا هفت روز یکشنبه و در خط بود و اگر یکشنبه
باشد چشم زخم رسیده باشد دفع شود و اگر در شب بیمار شود
در اندام لافه او بود و علت او را بد بود و لیکن روز هفت تا
و اگر شبیه باشد در پشت شکم او بود و اگر در چهار
باشد از غلبه خونیست تا دوازده روز یکشنبه و بخاطر بود اگر
بچشم باشد از آنکه بر روی و در اندام لافه او بود تا شنبه و اگر
در خط باشد و اگر جمعه باشد خوف خطر و بخوبی مدار بود
والعلم عند الله **فصل دوم** در معرفت احوال بعضی از آیات
شهر و روز که بایست و بخیر بنظر رسیده یکی از آنها از مسلمانان
و خواص الله عنه نقل شده که در کمال محبت و اعتبار و در دفع آفات
و بیزر مذکور است که عمل باینها بامه های قدیم کرده شود اول
طریقی است که احوال بیمار را که از آیات شهر و ابتدای بیمار
و اتفاق افتاده اند بشود و بگوید که بخیر خواهد بود و چون در هر
روز و چندین حکام را ذکر نموده و در هر روز از این شهر و بی معنی خواهد

احوال بعضی بود اتفاقا همین احوال بعضی را از آن حدیث نموده و باین
جدول داو وضع و آن را ثبت نموده و چون احکام بعضی از آیات و بعد
مذکور مسطور بنده لهذا بعضی از بیانات خالی مانده تا واضح باشد

حد و اول آیات الشفاء للمرضی فی الاحکام المرضی ۵

ا هر که بیمار شود بسبب وی شفا یابد ۵

ب هر که در روز چهارم شود بیمار شود باین سبب باشد بخلاف آخر روز

ج هر که در این روز بیمار شود **و** شفا یابد و التسلیم

د هر که در این روز بیمار شود بزودی شفا یابد و التسلیم

ه

و

ز

ح هر که در این روز بیمار شود باین سبب و شفا یابد ۵

ط هر که در این روز بیمار شود باین سبب و شفا یابد ۵

ی هر که در این روز بیمار شود باین سبب و شفا یابد ۵

یا هر که در این روز بیمار شود باین سبب و شفا یابد ۵

یب هر که در این روز بیمار شود باین سبب و شفا یابد ۵

یح هر که در این روز بیمار شود باین سبب و شفا یابد ۵

بسته احکام را بر این صورت در احوال المؤمنین	بسته
هر که در این روز بیمار شود صحت یابد ان شاء الله تعالی	ب
هر که در این روز بیمار شود صحت یابد بعون احدی	ب
هر که بیمار شود بزودی شفا یابد و الله اعلم	ب
هر که در این روز بیمار شود شفا یابد و الله اعلم	ب
هر که در این روز بیمار شود تبع کفر و هوا عمل	ب
هر که در این روز بیمار شود تبع کفرات انما سید	ب
هر که در این روز بیمار شود سبزه شفا یابد	ب
هر که در این روز بیمار شود بیمار تر بطول الحیاة	ب
هر که در این روز بیمار شود بیمار تر سید باشد	ب
هر که در این روز بیمار شود بیمار احوال یابد باشد	ب
هر که در این روز بیمار شود صحت یابد ان شاء الله تعالی	ب
طریقه	ب

مهریست دیگر بخوبی حکا است که گفته اند چون کسی بیمار شود آن ه
مهر که آغاز بیماری است و است احوال او را بآرامش دل توان کرد از درد
و کوفته های سختی و آسای و غرض سلامتی و از این کام و لذت نیز از دست
کرده اند تا کیفیت احوال و در این صحت و غفلت و غفلت معلوم و
کرد و ظاهر مذکور اینست و الله اعلم بالصواب

فصل سیم در معرفت حیات و تقاضای حیات و تقاضای حیات
هر که شخصی بیمار شود و نخواهد که برایشان معلوم گردد که آن بیمار

برسد یا نه نام بنابر جدول کبی بکورد و آنچه از ماه گذشته است
که بهاری و آغاز شده از این حساب موده و بیست عدد هم را بنمایند
و اعتبار آن سی طرح نماید آنچه از ماه جانده و در جدول کبی که در
مقابل یکدیگر کشیده شده یکبار لایح حساب و دیگر بار لایح حساب ما نام کرده
نقل کنند و ببینند که آن عدد در کدام لایح از این جدول میباشد
اگر در لایح حیات است و بدو می باشد و اگر در لایح حیات میباشد
خط بکشد و در موده است و الله اعلم بحقایق الامور والسلام

لایح حیات		لایح حیات	
۱	۴	۲	۳
۹	۱۰	۵	۶
۱۱	۱۲	۷	۸
۱۳	۱۴	۱۸	۲۰
۱۵	۱۶	۲۱	۲۲
۱۷	۱۹	۲۵	۲۶
۲۲	۲۳	۲۹	۳۰
۲۷	۲۸	واحد	اعلی
تمام شد		بجایقی	الاشیاء

و دیگر گفته که اگر خواهی بدانی که بهار بهشتی و یا نه نام بهار را بنویس
جبل کبی بکورد و از آنجا که هفت روز که بهار شده بحسب ارقام هفت

هفته چنانچه معرفت برت میفراید و هر دو جمع کرد و بعد از آن
منی طرح کند و آنچه برمانده را در این جدول بنویسد و طلب
نماید پس اگر آن عدد در لایح حیات یا بدو لایح حیات باشد
در لایح حیات باشد و در لایح حیات باشد پس اگر در لایح حیات
شماره ثبت شده و در جدول کبی باشد و اگر در لایح حیات
و اگر آن عدد در لایح حیات باشد و اگر آن عدد در لایح حیات
عاقبت یک شود و اگر در لایح حیات نوشته شده و اگر در لایح حیات

لایح حیات		لایح حیات	
۱	۲	۳	۴
۵	۶	۷	۸
۹	۱۰	۱۱	۱۲
۱۳	۱۴	۱۵	۱۶
۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۲۱	۲۲	۲۳	۲۴
۲۵	۲۶	۲۷	۲۸
۲۹	۳۰	۳۱	۳۲

۱۲۱ استعمال بقسم دیگر در جدول کبی بنویسد که بهار بهشت
الحال یعنی بهشت را بکورد و از آنجا که هفت روز که بهار شده بحسب ارقام هفت

و در آن بجهت نقش کند و شب زینا را برین میگرداند و باطلداریا
بهانست که بجنید پس اگر سبک آید بعضی بگوید و اگر سوار آید
بپاری و بطلداریا مد و اگر زیاده آید بپاری و بر روی دفع شش
و عتق یا بدانت شکل **ه ه ه**
الف گفتند اندام ایشان را بر کند دست چند نبوی بگوید و بر پاری
بپاری بپاری چون نظر بپاری بر آید اندام که در دستش است کرد
بر روی عتق یا بد و اگر بگوید و اگر زیاده آید و الله اعلم
در عصا الحاکمه **د و ه** **و** در کتابش در دستش
شده که از اشکال افروخته برین میگرداند که بپاری و آن
در خلاص شود و اگر چنانچه بگوید و الله اعلم هر طایفه
کلی **الف** این کتاب مختصر از آیات بحیرت است که هرگاه
برینت بپاری یا بخند بگوید و از آن میاد طاس آید یا از آن
فروخته بر روی آید یا عتق یا بد و اگر زیاده آید یا بداند
پاری دارد و اگر زیاده آید و هر یک که از آن یا بر علی محمد
اکوین بنیم و یا محمد اکوین در علمت منقلب از علی محمد
الله و الذین الصامعه استدل الکفر رجاء چنین قرآنیم
و گفتند یا بیغور فضل الله و عطا الله و الله اعلم البقا

بالعقاب تأليخا استلخا اولده واشقيم كراڤ دارلار تايمه دوان،
رساله وعامت آويفوجا وصال لوالا كرده كه جن كد اصال
اخر ايد شده انعه و دفع عدل اواب فيليل و فشار و كدر ليل
جمع آنها كن. كدر با استدله بود ناما رب سبل الجنازه و اخلاصا هين
اختصار غره والتا بيد زلفا اولده و قه قه تالعه تسهيل الدوا
للتحصيل الشفاء بعين الله ببارك و تعاضد حسن و توفيقه و لعل
على الانام و قد سوره اضعف الميوسر. ولكنهم احتياجا العبد الفاضل
الطلبه و الخليفه بلك لا شئ في الواقع للتحقيق ٥٥٥ دفعه
تيفه في يوم العبد الخا من شهره الاما صبح العبد العبد
سبح و بغير عاين بعل الجنازه البويه المصطفوية على اهلها
الغراسه و بغير بلوغ كخطه الغراسه و كانه و كم في القه
الحمد لله العاين و الله على محمد وآل

151

